Demokratiske nazister

**En udgivelse om Danskernes Parti,
deres ideologi, politik, strategi og medlemmer**

Researchkollektivet Redox

»Vi vil modernisere DNSB, så man kan ikke sige, at det er et konkurrerende parti. Jeg har jo heller ikke skiftet politisk holdning i løbet af en nat.«

– Daniel Carlsen, 05.04 2011

»Under disse omstændigheder finder Pressenævnet ikke grundlag for at kritisere ekstrabladet.dk for at omtale klager og klagers parti som henholdsvis "nazist" og "naziparti".«

– Pressenævnets kendelse i Daniel Carlsens klagesag, 23.06 2011

Researchkollektivet Redox

Demokratiske nazister

En udgivelse om Danskernes Parti,
deres ideologi, politik, strategi og medlemmer

Researchkollektivet Redox
2013

Demokratiske nazister
En udgivelse om Danskernes Parti,
deres ideologi, politik, strategi og medlemmer

© Researchkollektivet Redox, 2013.
1. udgave, 1. oplag
Redaktør: Simon Bünger
Printed in Denmark 2013

ISBN: 978-87-92131-01-0
www.redox.dk

Forord

Et spøgelse går gennem verden, afsløringens spøgelse. Både antidemokratiske grupper og myndigheder i demokratiske lande forfølger de 'sladrehanke', der finder det nødvendigt at dele deres viden med offentligheden, og de journalister og andre, der optræder som formidlere.

Ved kommune- og regionsvalget den 19. november stiller et parti, der udadtil foregiver at være demokratisk, op i foreløbigt seks kommuner og fire regioner. Et parti, det vil være klogt for både socialister og for civilsamfundet som sådan nøje at overvåge alle årets dage: Danskernes Parti.

Selv de mest ekstreme holdninger har ret til at få prøvet deres styrke i folket ved demokratiske valg, og netop derfor er det vigtigt, at der bliver holdt øje med, om der bag den demokratiske facade gemmer sig helt andre dagsordener. Redox' udgivelse om Danskernes Parti viser i sin historiske gennemgang, sin sammenligning med udenlandske partier og analyse af partiets struktur, politik og strategi, at den yderste højrefløj forsøger og i en vis grad formår at dække sig bag en maske af tilforladelig veltalenhed og nyskrevet partiprogram. Men ikke meget er forandret, siden Danskernes Parti brød ud af det nazistiske parti.

Både de historiske og aktuelle bånd til nynazistiske foreninger og tænkemåder, der her lægges frem og analyseres, giver et helt andet indtryk af partiet end dets valgvideoer. Pseudovidenskab, nysprog og dygtig kommunikation skal give Danskernes Parti et respektabelt ydre, men arvesølvet pudses dog i vedtægterne, hvor det hedder, at medlemskab kun kan opnås af personer 'af europæisk afstamning'. Partiets ledende personkreds er velkendt fra det højreradikale miljø, men ikke kendt i offentligheden. Endnu.

Kampen mod fascismen i Danmark kan synes at være spild af kanonkrudt på stækkede gråspurve, men den organiserede fascismes fremgang i flere europæiske lande, og i mindre grad endda i nogle af vores nabolande, samt den slumrende trussel fra enkeltpersoner som vi så ved massakren på unge socialister i Norge forrige år, gør det tydeligt, at det ikke er nok at overlade det vågne øje til myndighederne. Venstrefløjen skal fortsat afdække de fascistiske organisationer og rive maskerne af dem, når de forsøger sig frem i ly af disse, både som et fremskudt forsvar for venstrefløjsaktivister, mindretalsgrupper og for demokratiet som sådan, men også for at udfordre et racistisk, stærkt nationalistisk og dybt intolerant miljø.

Kåre Bluitgen, *forfatter*

Indhold

Forord *v. Kåre Bluitgen* 7

Indledning 13

Kapitel 1: Partiets historie 15
Bruddet med DNSB 15
Danskernes Parti dannes 15
Partiets udvikling 16
Lokalafdelinger og kommunalvalg 18
Inspirationen fra Sverige og Tyskland 19

Kapitel 2: Organisationsstruktur 23
Partiets ledelsesstruktur 23
Medlemskab og organisering 24
Det absolutte ansvars princip 26
Det nazistiske parti 28

Kapitel 3: Ideologi og politik 31
Nationaldemokrati og etnopluralisme 31
Partiets programmer 33
Danskhed og naturlighed 34
Befolkningstal, familieliv og fødselsrater 35
Demokratiopfattelse 37
Videnskabelig racisme 39
Odelsret til Danmark 41

Kapitel 4: Strategi 47
Symboler og grafisk udtryk 47
Partimedier 49
Pressestrategi 51
Legitimering 53
Stuerent samlingsparti 55
Valgstrategi 59

Kapitel 5: Hvem er Danskernes Parti? 63
Den uundværlige fører 63
Partiets ledelse 66
Kandidater 70
Partisoldater 72

Kapitel 6: Perspektiver 79
Alt står og falder med føreren 79
Samling eller splittelse? 79
De største styrker og svagheder 81
Kommunalvalg 2013 83
På den lange bane 84

Sammenfatning 85

Kilder 87
Om Redox 93

Lidt om kildehenvisninger
Vi har placeret vores kildehenvisninger i fodnoter, i en kort form, der angiver forfatterefternavn, titel (angivet i "citationstegn" for artikler og *kursiv* for udgivelser og internetsider) og det eventuelle sidetal. Noterne henviser til en udførlig kildefortegnelse, som du finder bagerst i rapporten.

DNSB
Danmarks Nationalsocialistiske Bevægelse (DNSB) er den moderne videreførelse af det gamle nazistparti DNSAP. DNSB har sit hovedkvarter i et hus på Hundige Strandvej i Greve syd for København. Partiet blev i halvfemserne kendt for sine demonstrationer til minde om Rudolf Hess og for formanden Jonni Hansens mange presseoptrædener. Partiet er i dag blot en skygge af fordums styrke og tæller ikke mere end et par håndfulde aktive medlemmer. Til gengæld er de i løbet af det seneste år gradvist blevet tættere allierede med Danmarks Nationale Front.

Danmarks Nationale Front
Danmarks Nationale Front (DNF) er en nynazistisk gruppe baseret i Nordsjælland. DNF blev dannet i 2007 som arvtager til det lukkede Dansk Front-netværk. Gruppens primære aktiviteter består i interne sociale arrangementer, opsætning af klistermærker og uddeling af løbesedler. De største arrangementer tæller omkring 30 deltagere.

Dansk Front
Dansk Front var et racistisk netværk, der eksisterede fra 2002 til 2007. Netværket var på det tidspunkt den dominerende organisation på den yderste højrefløj og havde afdelinger i alle landsdele. I de tidligere år havde netværket et klart nynazistisk udtryk, der dog blev forsøgt nedtonet i de sidste leveår. Dansk Front stod bag den største samling af danske racister, da de samlede 150 deltagere i en demonstration i Svendborg i 2006.

Blood & Honour
Blood & Honour (B&H) var en voldsberedt og nazistisk gruppe, der i Danmark eksisterede fra 1997-2005 og igen fra 2007-2008. B&H udsprang fra England, hvor gruppen opstod i det store nazirock-miljø i halvfemserne. I Skandinavien var B&H op igennem halvfemserne og nullerne hovedproducenten og -distributøren af nazistisk musik og merchandise. Den virksomhed er i dag stort set slut. De få gamle medlemmer af Blood & Honour Denmark, der stadigt er aktive, er nu medlemmer af Danmarks Nationale Front. Den danske afdeling af Combat 18, en nazistisk terrororganisation, der i 1997 afsendte tre brevbomber, udsprang af Blood & Honour.

Indledning

Du sidder med rapporten *Demokratiske nazister*, der er skrevet og udgivet af Researchkollektivet Redox. Vi udgiver rapporten nu for at opkvalificere debatten om Danskernes Parti frem mod kommunalvalget i november 2013. Partiet stiller indtil videre op i seks kommuner og fire ud af fem regioner. Partiet er p.t. i hastig vækst og godt på vej til at blive den største og samlende organisation på den yderste højrefløj i Danmark. De er stærkt inspireret og vejledt af svenske og tyske nynazistiske partier, der også stiller både økonomiske og aktivistiske ressourcer til rådighed for Danskernes Partis valgkamp.

I denne rapport kan du læse om Danskernes Partis udvikling, struktur, ideologi og politik, om deres strategi, herunder partiets arbejde for at opnå legitimitet i det politiske liv, om de ledende aktivisters nazistiske baggrund og om de politiske perspektiver i Danskernes Partis vækst.

Rapporten er vores første store udgivelse siden *ORG-rapporten* i 2011, der resulterede i, at vores website blev lukket af Datatilsynet. Rapporten markerer dermed også vores tilbagevenden til internettet og offentligheden.

Målet med rapporten er at give demokratiske kræfter i hele landet viden, skyts og argumenter over for Danskernes Parti op til valget. Det er første gang siden Anden Verdenskrig, at nazister stiller op ved et valg i så massivt omfang. Op igennem 90'erne og 00'erne har mindre racistiske og antimuslimske grupper samt nazipartiet Danmarks Nationalsocialistiske Bevægelse (DNSB) stillet op ved valg. Det har dog stort set hver gangg været i en enkelt kommune og aldrig med succes.

Uanset at truslen fra det yderste højre i Danmark kan virke lille, og at Danskernes Parti lige nu er forsvindende lille og uden betydning, så har partiets samarbejdspartnere i nabolandene Tyskland og Sverige faktisk pæn valgsucces. I Tyskland er Nationaldemokratische Partei Deutschlands (NPD) repræsenteret i to delstatsparlamenter og en lang række byråd, mens Svenskarnas Parti har haft succes med at overtage andre partiers byrådspladser. Der er således god grund til at tage truslen fra partiet seriøst i valgkampen.

Danskernes Parti brød ud af DNSB. Bruddet var i højere grad kosmetisk og retorisk, end det var reelt politisk. Blot fordi hagekorset og den åbenlyse holocaustbenægtelse er væk, betyder det ikke, at den ideologiske kerne er ændret. Tværtimod handler projektet om, at Danskernes Parti søger at fremstå pæne og legitime, samtidig med at de bevarer en klart nazistisk inspireret struktur, politik og strategi.

Vi har gennemgået partiets historie, organisation, politik, ideologi, strategi og medlemsskare og kan i denne rapport fremlægge den konklusion, at Danskernes Parti er en nynazistisk organisation, der forsøger at videreføre den nationalsocialistiske arv i nye klæder.

Rapporten bygger først og fremmest partiets egne udgivelser, en lang række artikler om partiet, partimedlemmers indlæg på diverse internetforummer og på vores omfattende billedarkiv. Derudover inddrager vi researcharbejde fra Sverige og Tyskland. Vi har i rapporten valgt at angive kilderne til vores oplysninger, således at det står klart, hvilket materiale vi bygger vores research på. Nogle få kilder har vi dog valgt at lade være anonyme. Rapporten rigt illustreret med et omfangsrigt billedmateriale, der ligeledes tjener et dokumentarisk formål.

Vi håber, at du får gavn af rapporten, og at du vil anbefale den til venner, bekendte og kollegaer.

Researchkollektivet Redox
8. september 2013

Daniel Carlsen som nyudklækket student foran DNSBs hus i Greve, til sommersolhvervsarrangement i 2009.
Foto: Redox

Rune Lauritzen og Jeanette Hyttel (partimedlem og kæreste med Daniel Carlsen), på vej til DNSBs vintersol-hvervsarrangement i 2010.
Foto: Redox

Kapitel 1:
Partiets historie

Bruddet med DNSB

Danskernes Parti blev grundlagt i 2011 af en gruppe forhenværende medlemmer af Danmarks Nationalsocialistiske Bevægelse (DNSB), heriblandt Daniel Carlsen, der forlod DNSB den 2. april 2011. Grunden til udmeldelsen var ifølge Daniel Carlsens eget udsagn, at han ikke kunne se en fremtid i bevægelsen, der både manglede ambitioner og aktivitetsniveau. Endvidere begrundede han sin udmeldelse med, at DNSB's formand, Esben Rohde Kristensen, havde forvaltet sit førerskab over bevægelsen dårligt. Daniel Carlsen mente blandt andet, at Esben Rohde Kristensen havde været for passiv, og at han havde svigtet og løjet over for DNSB's ledelse, som Daniel Carlsen ved sin udmeldelse var en del af.[1]

Et interessant aspekt af de interne magtkampe i DNSB i tiden omkring Daniel Carlsens brud og dannelsen af Danskernes Parti er, at partiets tidligere leder, Jonni Hansen, ifølge Redox' oplysninger, både før og efter bruddet med DNSB var i tæt kontakt med Daniel Carlsen og bakkede ham op i projektet.

Det var således ikke af direkte politiske årsager, at Daniel Carlsen forlod DNSB. Kort efter sin udmeldelse udtalte han til Ritzaus Bureau om gruppen af udmeldte DNSB'ere, at "Vi vil modernisere DNSB, så man kan ikke sige, at det er et konkurrerende parti" og tilføjede: "Jeg har jo heller ikke skiftet politisk holdning i løbet af en nat."[2]

I tiden efter sin udmeldelse og frem til den officielle stiftelse af Danskernes Parti udsendte Daniel Carlsen et nyhedsbrev på email med titlen *Carlsens Nyhedsbrev*. Nyhedsbrevet blev udsendt første gang den 5. april 2011 og i alt ni gange, herunder to ekstra udgaver, frem til den 3. juni samme år. I sine nyhedsbreve skrev Daniel Carlsen om aktuelle begivenheder og sit arbejde med opbygningen af et nyt nationalt parti. Navnet på Daniel Carlsens nye parti var allerede på plads før bruddet med DNSB. Således blev domænet www.danskernesparti.dk registreret allerede den 29. marts 2011.[3]

Personerne bag partidannelsen, som Daniel Carlsen selv har beskrevet som *kernen*, talte, foruden partilederen selv, Morten Schjetne, Rune Lauritzen og Kenneth Hellesøe, der alle tidligere havde tilhørt DNSB's kerne, samt den indtil da ukendte Peter Stendal.[4] Det var også denne personkreds, der efter lanceringen af partiet gik igen i ledelsen.

Danskernes Parti dannes

Danskernes Parti blev formelt lanceret på et møde i Viborg den 11. juni 2011, hvor Daniel Carlsen ikke overraskende blev præsenteret som partiets leder. Den øvrige ledelse bestod af vicepartileder Morten Schjetne, Rune Lauritzen og Kenneth Hellesøe. Sidstnævnte blev i 2012 skiftet ud med Peter Stendal, og på landsmødet i 2013 præsenteredes Kaj Vilhelmsen som nyt ledelsesmedlem.[5]

I en pressemeddelelse, som partiet udsendte samme dag som lanceringen, skrev Daniel Carlsen bl.a. om partiet, at det "vil hjemsende ikke-europæiske udlændinge, trække Danmark ud af EU og passe på miljøet. I første omgang har Danskernes Parti fokus på de kommende lokalvalg"[6].

Allerede fra første dag lagde partiet således vægt på kommunal- og regionsvalget i november 2013 med løfte om en opstilling af partiet i mindst én kommune og én region. I pressemeddelelsen gav partilederen

1 Pedersen, "Daniel Carlsen forlader DNSB": 1; Ritzau, "Danske nazist-udbrydere vil ind i byråd".

2 Ritzau, "Udbryder stifter nyt moderne nazi parti".

3 DK Hostmaster, "Registrering af domænet www.danskernesparti.dk".

4 Carlsen, "Partiarbejdet begynder at tage form": 2.

5 DP, "Landsmøde 2013".

6 DP, "Pressemeddelelse".

Socialt arrangement i DNSB, sommeren 2010. Som nummer tre fra venstre ses Henrik Matthiesen, derefter Søren Lund Christiansen og Daniel Carlsen. Med solbriller ses Kenneth Hellesøe og til venstre for ham Rune Lauritzen. Alle fem er i dag medlemmer af Danskernes Parti. *Foto: Privat*

desuden udtryk for, at baggrunden for partiets dannelse var det svigt, som landets politikere skulle have stået for ved at have tilladt indvandring til Danmark og indflydelse udefra. Samtidig lagde han vægt på, at partiet ville arbejde for *danskerne* på tværs af klasseskel ud fra tanken om, at alle danskere, uanset om de er arbejdere eller akademikere, tilhører et dansk folkefællesskab. Danskernes Parti skulle således gå efter alle danskeres stemme, uanset hvad de tidligere havde stemt, og være "et samlet folks alternativ til det nuværende dansk-fjendtlige styre!"[7]. Om sit forhold til DNSB skrev Daniel Carlsen følgende i pressemeddelelsen:

"21-årige Daniel Carlsen brød den 2. april 2011 med DNSB pga. kontraherende holdninger. I dag betegner Carlsen sig som en moderne nationalist, der er tilhænger af et frit folkestyre, som skal tage vare på det danske folks interesser. Deraf partinavnet."[8]

Samtidig med offentliggørelsen lancerede partiet også et partiprogram på 14 punkter, en hjemmeside og en internetbutik, kaldet Danskernes butik. Herfra sælges diverse ting med partiets logo; musemåtter, krus, partinåle, T-shirts m.m. Endvidere kan man købe informationspakker, plakater, klistermærker og løbesedler med partiets budskaber. Et større udvalg af bøger findes også i butikken, herunder bøger af partimedlem Peter Neerup Buhl og den morddømte norske nazist og kirkeafbrænder Varg Vikernes.[9]

Partiets udvikling

Danskernes Parti har siden sin start afholdt en række interne arrangementer og møder. Som led i udviklingen af partiet blev der således afholdt en intern aktivistweekend i Jylland den 18.-20. november 2011. Her

7 DP, "Pressemeddelelse"; Carlsen, "Danmark har brug for": 3.

8 DP, "Pressemeddelelse".

9 http://danskernesparti.dk/shop/ (tilgået 21.7 2013 kl. 10.02).

laghejsning til Danskernes Partis landsmøde i august 2013. Til venstre for flagstangen ses Daniel Carlsen med ryggen til flaget, til højre for ham på række: Mikkel Hangaard i sort, Simon Elmose Nielsen, Brian B. Nielsen, Anna-Sofie Christensen og Rune Lauritzen. *Foto: Redox*

Fra venstre ses de tre partimedlemmer Martin Christensen, hans søster Anna-Sofie Christensen og hendes kæreste Simon Elmose Nielsen til debatmøde i Århus 3. marts 2012. *Foto: Redox*

lærte de 20 fremmødte bl.a. om, hvordan man bruger programmet Photoshop, skriver en artikel, maler et banner samt om forskellige former for aktivisme. Desuden blev der holdt teoretiske oplæg.[10]

Ledelsen afholdt sit første årsmøde i april 2012, hvor det foregående år evalueret og det kommende års aktiviteter og kommunalvalgkamp blev planlagt. På mødet blev også partiprogrammet revideret markant. Til dette formål var det mangeårige medlem af Den Danske Forening, forfatter og senere medlem af Danskernes Parti, Peter Neerup Buhl, inviteret til at deltage.[11]

Den 30. juni 2012 afholdt Danskernes Parti sin første sommerfest, hvor 60 personer deltog. Her blev det nye principprogram uddelt og præsenteret. Der var talere af bl.a. Daniel Carlsen og Peter Neerup Buhl, der sluttede sit oplæg af med at melde sig ind i partiet. Til sommerfesten deltog også en række gæstetalere, heriblandt Johannes Thomsen fra det tyske NPD, Dan Eriksson fra Svenskarnas Parti, den dansk-tyske nazist og tidligere Blood & Honour-aktivist Stephan Günther, samt det senere Danskernes Parti-medlem Morten Borup, der talte på vegne af den nynazistiske gruppe Danmarks Nationale Front (DNF), der deltog i sommerfesten med en minibusfuld medlemmer fra Hovedstadsområdet.[12]

Partiets landsmøde og sommerfest i 2013 blev

10 DP, "Aktivistweekend gav større gejst".

11 DP, "Årsmøde i partiledelsen".

12 DP, "Vellykket sommerfest".

Fra venstre ses Daniel Carlsen (med ryggen til), Mikkel Hangaard, Søren Mathias Lund Christiansen, Rune Lauritzen og Patrick Jensen til Danskernes Partis aktivismeweekend i 2011. *Foto: Redox*

afholdt den 10. august i Davinde Forsamlingshus lidt uden for Odense med deltagelse af omkring 65 personer. Her blev kommunal- og regionsvalgkandidaterne præsenteret, det foregående års aktiviteter gennemgået og årets aktivist blev kåret. På landsmødet deltog gæstetalere fra NPD, Svenskarnas Parti og det ukrainske parti Svoboda.[13]

Foruden de interne arrangementer afholder Danskernes Parti endvidere med jævne mellemrum møder, som principielt er åbne for alle interesserede. Her kan nævnes en paneldebat med titlen "Hvordan kommer vi videre med det nationale politiske arbejde i skyggen af Dansk Folkeparti?", som blev afholdt den 3. marts 2012 på Århus Hovedbibliotek med deltagelse i debatten af Daniel Carlsen, Peter Neerup Buhl, Morten Borup og Hallstein Bjørnbak fra Vælgerforeningen Danmark.[14]

En væsentlig del af opbygningen af Danskernes Parti har været etableringen af partimedier. I januar 2012 lancerede Danskernes Parti deres interne medlemsblad, *Identitet*, der udkommer cirka fire gange om året, og den 21. marts 2013 udvidede partiet sine medier med et udadvendt organ, internetavisen *Nationaldemokraten*. Ifølge eget udsagn er *Nationaldemokraten* officielt en uafhængig avis, der ikke er forpligtet af Danskernes Partis program, på trods af at avisen er grundlagt af Danskernes Parti og har en redaktion og skribentskare bestående af partimedlemmer.[15]

Lokalafdelinger og kommunalvalg

I den partiopbygning, der har fundet sted siden 2011, spiller etableringen af en række lokalafdelinger en væsentlig rolle. Lokalafdelingerne har til formål at udgøre den lokale politiske platform for medlemmerne og skabe opmærksomhed i befolkningen og hos medierne ved opstillingen til kommunalvalget. Denne platform skal ifølge partiet senere fungere som fundament for opstilling til folketingsvalg.[16]

Danskernes Parti har formelt set fem lokalafdelinger, der hver dækker en region. Lokalafdelingen i Midtjylland blev som den første stiftet i april 2012, den københavnske afdeling kom til i juni og den syddanske afdeling i juli 2012. Endelig blev den nordjyske afdeling stiftet i april 2013. Den sjællandske lokalafdeling, der har ledelsesmedlemmet Peter Stendal som afdelingsleder, eksisterer formentlig kun på papiret indtil videre.[17]

Lokalafdelingerne laver aktivisme i form af uddelinger og husstandsomdelinger af løbesedler og klistermærkeopsætning ofte som del af partiets landsdækkende kampagner, f.eks. *Bevar vores kaserner* og *Skift DF ud med Danskernes Parti* i 2012 og *Dansk arbejde til danske hænder* i 2013. Derudover står lokalafdelingerne for afholdelse af sociale og politiske arrangementer for medlemmerne. Den 13. juli 2013 afholdt den københavnske afdeling f.eks. en mindre sommerfest med deltagelse af ca. 20 medlemmer på Damhusengen i Rødovre med grill, sang, en mjødceremoni og taler af bl.a. formand Daniel Carlsen og partiets byrådskandidat fra Brøndby, Thomas Berg Sørensen.[18]

De landsdækkende kampagner, der ofte har til formål at kommentere på aktuelle emner i samfundsdebatten, er generelt en vigtig del af Danskernes Partis udadvendte aktiviteter. I julen 2012 lavede partiet som et mediestunt således en såkaldt julehjælpsuddeling på baggrund af en nyhed om, at muslimske familier tilsyneladende havde fået tildelt julehjælp af bl.a. Dansk

13 DP, "Landsmøde 2013".
14 DP, "Velbesøgt debatmøde".
15 Nationaldemokraten, "Om Nationaldemokraten".
16 DP, "Hvorfor sejren er vor".
17 DP, "Danskernes Parti stifter lokalafdeling i Nordjylland".
18 DP, "Københavnsk lokalafdeling afholdt sommerfest".

Danskernes Parti til sommerfest i Rødovre i København, juli 2013. Yderst til højre ses Simon Elmose Nielsen (rød trøje) ved siden af Rune Lauritzen (sort trøje). *Foto: Redox*

Folkehjælp, mens andre danske familier ikke kunne få julehjælp. Partiet uddelte efter eget udsagn julehjælp til et mindre antal familier i den forbindelse.[19]

Som modspil til den store *Danmarks Indsamlingen* til fordel for Afrika opfordrede Danskernes Parti i februar 2013 lokalafdelingerne til at lave indsamlinger til nødstedte danskere af bl.a. tøj og legetøj. Begrundelsen var, at nødlidende danskere burde hjælpes før andre mennesker i nød, og partiet argumenterede desuden for, at ulandshjælpen i Danmark skulle baseres på frivillige donationer frem for at finansieres via skatten.[20]

Danskernes Parti stiller op til kommunal-og regionsrådsvalg i november 2013. De stiller op i fire regioner og seks kommuner, og partiets ambitioner er ifølge Daniel Carlsen at opnå valg i mindst én kommune eller region. Dog mener han også, at det vil være en succes, hvis partiet ikke opnår valg, men blot får en masse stemmer rundt om i landet. Du kan læse mere om partiets kandidater i kapitel 5.[21]

Nogle af de mærkesager, som partiet opstiller på, er en afvikling af alle integrationstiltag, så de penge, der spares, i stedet kan bruges på etniske danskere, dagpengetilskud til etnisk danske forældre, der ønsker at passe deres børn hjemme, og en øget kontrol med plejefamilier. Partiets kandidater vil også arbejde for en række lokale mærkesager, herunder bl.a. at forhindre åbningen af et asylcenter i Hjørring samt etableringen af en rent muslimsk daginstitution i Brøndby Kommune, sådan at de "danske børn" ikke skal gå i institution med muslimske børn.[22]

Inspirationen fra Sverige og Tyskland

Danskernes Parti har i stor udstrækning hentet inspiration til sin politik og strategi fra de nynazistiske partier Svenskarnas Parti (SvP) og Nationaldemokratische Partei Deutschlands (NPD), med hvilke partiet også har formaliseret samarbejde.

Svenskarnas Parti er det største, nynazistiske parti i Sverige og har sit oprindelige udspring i Nationalsocialistisk Front (NSF), en erklæret nationalsocialistisk

19 DP, "44 fik julehjælp af Danskernes Parti".
20 DP, "DF for Afrika – DP for Danmark".
21 Kristensen, "Nationalister stiller op"; DP, "Danskernes Parti stiller også op".
22 DP, "Landsmødet 2013".

Her ses svenske Nationalsocialistisk Front (NSF) til DNSBs Hess-march i Greve, 1998. *Foto: Privat*

En delegation fra DNSB med dannebrogsfaner til NPD-march i Lübeck 2008. *Foto: Redox*

organisation, der blev stiftet i 1994. NSF stod for en klassisk nazisme med racebiologi, antidemokratisme og antisemitisme på programmet, og partiet var kendt for sine militante og uniformerede demonstrationer i Sveriges mindre byer. I 2008 blev NSF omformet til en ny organisation, Folkfronten, der i 2009 skiftede navn til Svenskarnas Parti.

Svenskarnas Parti har bevæget sig væk fra den tydelige nazistiske og racistiske tradition, som NSF var en del af, bl.a. ved at skrive racebiologien ud af sit politiske program. Ifølge den svenske researchorganisation Expo har der dog ikke været tale om nogen reel ændring i ideologi og politik, men snarere om en ændring i retorik og politiske ambitioner. Det svenske sikkerhedspoliti Säpo deler Expos opfattelse af Svenskarnas Parti og betegner partiet som nazistisk og som en trussel mod sine politiske modstandere.[23]

Den retoriske forandring har dog betydet, at SvP har opnået en vis tilslutning. Partiet fik en byrådsplads ved det svenske kommunalvalg i 2010, og internt på den radikale højrefløj er SvP blevet et samlende parti i Sverige. Både kendte og mindre kendte nazister har således forladt deres organisationer for at gå ind i SvP. Også et antal medlemmer af det indvandringskritiske Sverigedemokraterna har forladt deres parti til fordel for SvP. Bl.a. lykkedes det i 2012 Svenskarnas Parti at lokke fire byrådspolitikere til at skifte til SvP.[24]

Succesen, som SvP har opnået med sit forandrede image, har været en direkte inspiration for Daniel Carlsen, der ønsker at opnå samme succes med et lignende koncept i Danmark. Forud for lanceringen af Danskernes Parti aflagde Daniel Carlsen og Morten Schjetne Svenskarnas Parti et besøg i Sverige den 20. april 2011 – på Adolf Hitlers fødselsdag – for at søge inspiration. Her mødtes de med to repræsentanter fra partiets ledelse, Anders Ärleskog og Stefan Jacobsson. På mødet udvekslede de tanker og ideer, og Daniel Carlsen skrev umiddelbart derefter i sit nyhedsbrev, at Svenskarnas Parti burde beundres for deres nationale kamp, og at danskerne burde skele til svenskernes arbejde.[25]

Da Danskernes Parti blev lanceret den 11. juni 2011 talte SvP's daværende partileder, Daniel Höglund, til arrangementet, og de to partiers samarbejde blev formelt præsenteret.[26] Siden da har Svenskarnas Parti ved flere lejligheder deltaget i DP's møder og arrangementer, f.eks. ved sommerfesten i 2012, ligesom medlemmer fra Danskernes Parti de seneste tre år har deltaget i Nordisk Vision, som er Svenskarnas Partis sommerlejr.[27]

Samarbejdet mellem de to partier blev understreget i maj 2013, da Danskernes Parti offentliggjorde på deres hjemmeside, at partiet havde modtaget økonomisk støtte til sin lokalvalgkamp fra Svenskarnas Parti. I den forbindelse udtalte SvP's nuværende partileder, Stefan Jacobsson, at "Det er glædeligt at kunne bidrage til Danskernes Partis valgfond. Siden partiet blev stiftet, har vi haft gode relationer, og vi vil med denne donation kunne bidrage til partiets valgfremgang."[28]

Danskernes Parti er på mange måder en dansk kopi af Svenskernes Parti og har ikke blot kopieret partiets navn og bestræbelser på at træde ud af sin nationalsocialistiske skygge, men også dets politiske projekt og legitimeringsstrategi. Dette ses bl.a. i måden, hvorpå Danskernes Parti har udformet sit politiske program, der lægger sig op af SvP's nationalistiske retorik, selvom det må konstateres, at Danskernes Parti i sit seneste program fra 2012 i højere grad end Svenskarnas Parti har formået at slippe den direkte racistiske retorik, som man trods alt stadig finder i

23 Hamud & Leman, "Därför är SvP ett Nazistparti"; Poohl m.fl., "Historien om NSF"; Risberg, "Säpo håller ögonen på vit maktmiljön".

24 Hamud & Leman, "Därför är SvP ett Nazistparti"; Vergara, "SD-politiker ansluter sig til nazistparti"; Lodenius, "Svenskarnas parti får mandat i kommunerna".

25 Carlsen, "Partiarbejdet begynder at tage form": 1.

26 DP, "Danskernes Parti afholdt præsentationsmøde".

27 DP, "Vellykket sommerfest"; "Sommerlejren Nordisk Vision"; DP, "Dansk deltagelse til Nordisk Vision".

28 DP, "Danskernes Parti får udenlandsk valgkampsstøtte".

> Alle de NPD folk jeg har snakket med har alle bekendt sig til nationalsocialismen..."
>
> Kenneth Hellesøe, 22. juni 2008.

SvP's program[29]. Ligeledes ses det i Danskernes Partis forsøg på at blive et samlende organ på den danske radikale højrefløj ved at hverve medlemmer fra andre partier og foreninger på den yderste højrefløj. Svenskarnas Partis succes ved kommunalvalget lader ligeledes til at være et forbillede for Daniel Carlsen, der håber at opnå samme resultater.

Det andet udenlandske parti, som Danskernes Parti fra starten har hentet inspiration og støtte fra, er det nynazistiske Nationaldemokratische Partei Deutschlands (NPD). Partiet har eksisteret siden 1964 og betegner sig selv som nationaldemokratisk, men henter sin ideologi og politiske program fra nationalsocialismen og er grundlæggende antidemokratisk. Af samme årsag overvåger den tyske indenrigsefterretningstjeneste, Verfassungsschutz, partiet, og i årene 2001-2003 og senest i 2012 forsøgte den tyske forbundsregering uden held at få NPD forbudt.[30] I 2008 skrev Kenneth Hellesøe, der senere var med til at grundlægge Danskernes Parti, følgende om NPD på DNSB's forum:

"Nu er det en grund til at NPD kalder sig for demokrater, og det er fordi at hvis de havde stået frem som nationalsocialister var de for længst blevet forbudt. Alle de NPD folk jeg har snakket med har alle bekendt sig til nationalsocialismen..."[31]

I løbet af de seneste ti år har NPD oplevet en markant parlamentarisk fremgang, og NPD er i dag repræsenteret i delstatsparlamenterne i Sachsen og Mecklenburg-Vorpommern, hvor de ved seneste valg fik hhv. 5,6 % og 6 % af stemmerne, mens partiet har omkring 300 pladser i byråd over hele Tyskland.[32]

Danskernes Parti har siden sin dannelse haft et samarbejde med især NPD's lokalafdeling i Schleswig-Holstein, og partiet har deltaget i NPD Schleswig-Holsteins sommerfester i både 2011 og 2012. Begge år har Kenneth Hellesøe, der allerede i sin tid i DNSB Sønderjylland havde kontakt med NPD, holdt tale som repræsentant for Danskernes Partis ledelse.[33]

NPD er på mange måder en attraktiv politisk samarbejdspartner og en organisatorisk inspirationskilde for Danskernes Parti. Alene det faktum, at Danskernes Parti samarbejder med Nordeuropas stærkeste nynazistiske organisation, stiller parti stærkere internt på den yderste højrefløj i Danmark.

Også på et praktisk-organisatorisk plan er samarbejdet fordelagtigt for Danskernes Parti, idet det kan søge støtte hos NPD i form af ressourcer og aktivister. Således offentliggjorde partiet i maj 2013, at NPD Schleswig-Holstein har lovet at hjælpe partiet med praktisk arbejde under valgkampen.[34]

I marts 2013 deltog Danskernes Parti i den internationale konference *Vision Europa 2013* i Stockholm, der var arrangeret af Svenskarnas Parti. Her deltog repræsentanter fra en række europæiske fascistiske og nynazistiske partier, der foruden Danskernes Parti og SvP talte NPD, italienske Forza Nuova, Svoboda fra Ukraine, franske Terre et Peuple og Democracia Nacional fra Spanien. Her blev, ifølge Danskernes Parti selv, en international nationalistisk alliance grundlagt, og det er meningen, at konferencen skal følges op med endnu en i 2014.[35]

Danskernes Parti har således siden sin grundlæggelse arbejdet målrettet for at knytte tætte bånd til en række samarbejdspartnere i udlandet og har hentet en stor del af inspirationen til sin politik og strategi fra Svenskarnas Parti og tyske NPD.

29 SvP, *Vidareutveckling av de politiska punkterna*.
30 Apabiz, *Die NPD*: 1-3, 7-8.
31 Hellesøe, *DNSB-forum* 22.06 2008.
32 Apabiz, *Die NPD*: 1-3, 7-8; NPD.blog-info, "NPD in 14 von 16 Ländern vertreten".
33 DP, "Til sommerfest hos NPD", 2011; DP, "Til sommerfest hos NPD" 2012; DP, "Vellykket sommerfest".
34 DP, "Danskernes Parti får udenlandsk valgkampsstøtte".
35 Borup, "Fremtidens alliance": 6-7; DP, "Tættere bånd mellem Europas nationalister".

Kapitel 2:
Organisationsstruktur

I det første punkt i Danskernes Partis nuværende principprogram fra 2012 kan man læse, at partiet ønsker at "bevare det repræsentative demokrati, men folket skal kunne kræve folkeafstemninger for at sikre, at politikerne ikke sidder befolkningen overhørig"[36]. Partiet erklærer på den måde ikke blot sin fulde opbakning til det repræsentative demokrati, men ønsker at udvide og styrke demokratiet. Dette skal bringe folkestyret tættere på borgerne, sikre borgernes deltagelse og engagement i fællesskabet og tjene til at "beskytte folket mod, at dets repræsentanter træffer beslutninger, der strider mod det danske folks interesser eller frarøver det retten til at bestemme i eget land".[37]

Tager man principprogrammet for pålydende, er Danskernes Parti altså en organisation med gode, demokratiske principper, der sætter den enkeltes indflydelse i fællesskabet højt og står som garant for en demokratisk udvikling i samfundet. Et noget andet billede af Danskernes Partis demokratiske sindelag får man imidlertid, hvis man ser nærmere på partiets organisation og ledelsesstruktur. Partiets demokratiske principper afspejles nemlig i ringe grad i den organisation, der skal stå for at gennemføre disse principper i samfundet.

Danskernes Partis organisatoriske struktur, som vi i dette kapitel undersøger nærmere, står beskrevet i partiets vedtægter. De findes i to udgaver, der med få undtagelser er identiske; en oprindelig udgave fra 2011 og en revideret fra 2012.

36 DP, *Principprogram*, 2012: punkt 1.
37 DP, *Principprogram*, 2012: punkt 1.

Partiets ledelsesstruktur

Danskernes Parti har en grundlæggende hierarkisk struktur med en autoritær partileder i toppen, der udpeges af en partiledelse på baggrund af personens *karakter og evner*. Partilederhvervet er en tillidspost, der tildeles på ubestemt tid. Det er ifølge partiets vedtægter partilederens ansvar at "organisere Danskernes Parti på den mest optimale måde, således at partiet kan realisere sine mål og delmål", ligesom at det "er partilederen, der sætter den politiske dagsorden i Danskernes Parti"[38]. Derfor skal alle former for ekstern kommunikation "godkendes af partilederen, eller af en af partilederen udnævnt tillidsmand, inden det kan kommunikeres under Danskernes Partis navn".[39]

Partilederen har ifølge vedtægterne vetoret i samtlige af partiets beslutninger, bortset fra sin egen afsættelse. Denne kræver imidlertid flertal på fem sjettedele af partiledelsen, og da denne i praksis består af fire til fem personer inklusiv partilederen, kan en afsættelse af partilederen reelt kun ske med dennes samtykke.[40] Derudover står alene partilederen for at udpege og afsætte de øvrige ledelsesmedlemmer og andre personer, der skal varetage tillidsposter.

Partilederen kan således selvstændigt udnævne såkaldte tillidsmænd, som er personer, der varetager specifikke tillidsposter og arbejdsopgaver. Tillidsmænd kan også udpeges af andre tillidsmænd, hvis tillidsposten ligger inden for deres ansvarsområde, men alle nye tillidsmænd skal godkendes af partilederen.[41] Tillidsmændene nyder fuld autoritet inden for deres ansvarsområde og skal udføre deres hverv efter bedste evne. Til gengæld bærer de også det fulde ansvar for samme. Af forskellige tillidsposter kan bl.a. nævnes afdelingsledere, kassereren og ledelsesmedlemmer.

Partiledelsen skal ifølge partiets vedtægter mødes fast en gang årligt, og partiledelsesmøderne er

38 DP, *Vedtægter*, 2011: § 5, 5.5.
39 DP, *Vedtægter*, 2011: § 5, 5.5.
40 DP, *Vedtægter*, 2011: § 5, 5.6.
41 DP, *Vedtægter*, 2011: § 5, 5.1.

> Det er partilederen, der sætter den politiske dagsorden i Danskernes Parti."
>
> Danskernes Partis vedtægter, 2012.

Ledelsesmedlem Peter Stendal (midtfor i sort tshirt) til partiets landsmøde i august 2013. Til højre for ham ses Mikkel Hangaard, byrådskandidat Johnnie Brandt Holme (med ryggen til, i sort) og Clement Janson (i sort Manowar-trøje). Til venstre for Peter Stendal ses byrådskandidat Thomas Berg Sørensen. *Foto: Redox*

Danskernes Partis besluttende organ. Indkaldelsen til møderne sker på partilederens initiativ, og på ledelsens årlige møde fremlægges partiets årsregnskab, ligesom det seneste års aktiviteter og det kommende års forventede aktiviteter gennemgås. Den resterende dagsorden står partilederen for, men alle ledelsesmedlemmer kan føje noget til dagsordenen under punktet *Eventuelt*. Alle medlemmer af partiledelsen har møderet til ledelsesmøderne, og partilederen kan derudover indkalde, hvem han ønsker.

Ud over det faste, årlige ledelsesmøde kan ledelsen mødes, når de ønsker det. Her er det dog partilederen, der bestemmer, hvem som skal deltage i mødet. På ledelsesmedlemmers opfordring kan der indkaldes til ekstraordinært ledelsesmøde. I så fald skal dagsordenen godkendes af partilederen, før indkaldelsen finder sted[42].

Medlemskab og organisering

Det er ifølge Danskernes Partis vedtægter muligt at blive optaget som medlem af partiet, hvis man kan tilslutte sig partiets principprogram og desuden er af europæisk afstamning. Dog er det muligt for partilederen eller en tillidsmand, der af partilederen er udnævnt til at varetage denne arbejdsopgave, at afvise nye medlemmer uden yderligere begrundelse. Partiet er således ikke en åben organisation, hvor enhver, der blot tilslutter sig partiets program, kan blive medlem. Danskernes Parti har mulighed for at ekskludere deres medlemmer, såfremt et medlems livsførelse strider i mod partiets synspunkter, bryder partiprogrammet eller anses for at være til skade for partiets image.

Partiets medlemstal er ikke offentligt kendt, men deltagerantallet ved de mest velbesøgte interne arrangementer i partiet har været på 60-70. Ifølge par-

42 DP, *Vedtægter*, 2011: § 6.

Fra venstre ses partimedlemmerne Martin Christensen og Henrik Matthiesen (tidligere DNSB-medlem) til bogreceptionen for *Odelsret til Danmark*, i marts 2013. *Foto: Redox*

tiet selv består Danskernes Parti af tidligere medlemmerne af DNSB, Dansk Folkeparti, Den Danske Forening og "enkelte fhv. socialdemokrater". Maksimalt 10-15 % af medlemmerne har ifølge partiet tidligere været medlemmer af DNSB[43]. Som vi vil se nærmere i denne rapports kapitel 5, har langt hovedparten af partitoppen og de offentlige medlemmer en fortid i DNSB eller Danmarks Nationale Front.

Som menigt medlem af Danskernes Parti har man ingen reel mulighed for at gøre sig gældende i partiets ledelse og politikudvikling, men kan alene deltage på menigt niveau i den afdeling eller gruppe, man hører til i kraft af sin geografiske placering.

I partiets vedtægter fra 2011 fremgik det, at partiets struktur var inddelt i forskellige lag, nemlig partidistrikter, lokalafdelinger og aktivistgrupper. Disse skulle dog kun oprettes i det omfang, at der var et medlems- og aktivitetspotentiale til det. Siden er der sket en formel rationalisering af partiets struktur, men man kan imidlertid se den oprindelige partistruktur som en plan for en mulig fremtidig udvidelse af partiorganisationen.

Partidistrikterne i 2011-vedtægerne afspejles geografisk af de fem regioners grænser og står hver under ledelse af en distriktsleder udpeget af partilederen. Distriktslederen har ledelsesansvar for distriktets afdelingsledere og medlemmer, og han har ansvar for, at de planlagte aktiviteter bliver ført ud i livet, og at de nødvendige aktivistmøder og partiaftener bliver afholdt, samt for iværksættelse af initiativer og samarbejde på tværs af afdelingerne. Derudover har distriktslederen til opgave at indberette aktiviteter i distriktet til partilederen eller en af partilederen udpeget tillidsmand med dette arbejdsområde. Endelig er det distriktslederen, der skal forsøge at finde mulige kandidater til kommune- og regionsvalg blandt sine lokale medlemmer og opfordre dem til at stille op.

Lokalafdelingerne er en sammenslutning af partiets medlemmer i et bestemt område eller en by. Lokalafdelingen ledes af en afdelingsleder, der har de samme pligter i lokalafdelingen, som distriktslederen har i distriktet.

Under lokalafdelingerne eksisterer der endelig en række aktivistgrupper, der hver består af minimum to personer, der sammen laver propagandaspredning og aktioner, der har til formål at skabe opmærksomhed om og kendskab til partiet. Det er muligt for en aktivistgruppe at være selvstændig og dermed ikke underlagt en lokalafdeling. I disse tilfælde vil aktivistgruppen få udpeget en gruppeleder.[44]

I 2012 ændrede Danskernes Parti deres vedtægter og fjernede i den forbindelse alt vedrørende partiets organisatoriske struktur på medlemsniveau. På partiets hjemmeside antydes det, at man har valgt at slå distrikterne og lokalafdelingerne sammen, hvil-

43 Broberg: "Nationalsocialisme i fåreklæder": 4.

44 DP, *Vedtægter*, 2011: § 7.

Fra venstre ses Kai Kristian Kuno Kjærulf og Lars Martin Erichsen, to vigtige og drivende medlemmer af den københavnske afdeling, til Stop Islamiseringen Af Danmarks demonstration på Christiansborg Slotsplads i 2009. *Foto: Redox*

ket i praksis vil sige, at der ikke længere eksisterer et egentligt distriktsniveau, men at lokalafdelingerne i stedet dækker regionerne.

Danskernes Parti har således i dag de fem lokalafdelinger i Nordjylland, Midtjylland, Syddanmark, Sjælland og København. Derudover holder partiets medlemmer på den københavnske vestegn møder i eget navn hjemme hos et lokalt medlem, Kristian Kjærulff, i Rødovre.[45] Der er dog stor forskel på medlemsantallet og aktivitetsniveauet i de forskellige afdelinger. De mest aktive afdelinger er den midtjyske og den københavnske, mens den sjællandske afdelings aktiviteter hovedsageligt findes sammen med Københavnsafdelingen.

Det er tydeligt, at Danskernes Partis principielle demokratiske ambitioner i hvert fald ikke udmønter sig i praksis i organisationen eller ledelsesstrukturen, der som det ses er strengt hierarkisk opbygget, autoritær og med en egenrådig partileder i toppen, hvorom al myndighed og endelig autoritet er samlet. Dette skyldes først og fremmest den organisatoriske tradition, som Danskernes Parti bygger på.

Det absolutte ansvars princip

Danskernes Partis ledelses- og organisationsstruktur hviler grundlæggende på princippet om det absolutte ansvar, hvor "enhver leder og tillidsmand nyder fuld autoritet og dermed også fuldt ansvar indenfor det ansvarsområde denne er blevet tildelt"[46], som der står at læse i partiets vedtægter.

Partiets tillidsmænd udnævnes "på baggrund af deres karakter og evner samt indsigt i og god forståelse for partiets synspunkter" af den nærmeste overordnede, men skal dog "godkendes af partilederen inden de bliver udnævnt"[47]. Det er således alene partilederen, der har myndighed til at udnævne tillidsmænd, til at uddelegere ansvarsområder og i øvrigt til at sætte en tillidsmand fra bestillingen, hvis denne forsømmer eller overtræder sit ansvarsområde. Der er altså tale om en ledelsesstruktur, hvor partilederen alene delegerer magt til en række mellemledere, tillidsmændene, der selv nyder absolut autoritet, og derfor også har et absolut ansvar, over for de under ham værende partimedlemmer eller ansvarsområder.

Det absolutte ansvars princip er imidlertid ikke en ny opfindelse, men er en ledelsesform, der i en højrenationalistisk sammenhæng stammer fra den nationalsocialistiske organisationstradition som formuleret af den tyske rigsfører Adolf Hitler. I bind 2 af hans bog *Mein Kampf* fra 1926, der omhandler ombygningen af den nationalsocialistiske bevægelse, beskriver Hitler ledelsesprincipperne i det nye parti:

"I stedet for udvalgsbeslutninger blev det absolutte ansvars princip indført. Formanden er ansvarlig for hele ledelsen af bevægelsen. Han tildeler de kræfter i udvalget, der står under ham, så vel som de øvrige medarbejdere det arbejde, der skal præsteres. Enhver af disse herrer er dermed absolut ansvarlig for de ham overdragne opgaver. Han står kun under formanden, der skal sørge for det almene samarbejde eller ved at udvælge personer og angive almindelige retningslinjer selv hidføre dette samarbejde. Denne lov om det principielle ansvar er lidt efter lidt blevet til en selvfølge indenfor bevægelsen, i det mindste hvad partiledelsen angår".[48]

Alle ledere i partihierarkiet stod i teorien direkte under partiføreren og skulle stå til regnskab for denne. Det absolutte ansvars princip bliver også kaldt *Førerprincippet*, og det er denne ledelsesstruktur med absolut autoritet og absolut ansvar hos tillidsmænd i en hierarkisk opbygget, autoritær partistruktur, som de traditionelle nationalsocialistiske partier var opbygget efter. Således også Danskernes Partis historisk set organisatoriske forgænger, Danmarks Nationalsocialistiske Arbejderparti (DNSAP).

45 DP, "14.03.13: Møde i Rødovre".

46 DP, *Vedtægter*, 2012: § 5.

47 DP, *Vedtægter*, 2012: § 5.

48 Hitler, *Min kamp*: 145.

Det nazistiske parti

DNSAP blev stiftet i 1930 som en dansk kopi af Hitlers tyske naziparti og eksisterede frem til 1945. I DNSAP's første *Love* fra 1931 står følgende at læse om organiseringen af partiets ledelse:

"§6. Partiets *Øverste Raad* bestaar i sin første Oprindelse af Partiets Stiftere. Disse har valgt Føreren for Partiet og givet denne *ubetinget Autoritet* over Partiet og Raadet selv, hvorved Partiføreren har paataget sig det fulde *Ansvar* for Partikampens Føring og Organisation [...] Enhver fremtidig *Til- og Afgang* i Raadet sker efter *Partiførerens Bestemmelser*, idet det er dennes Opgave stadig at trække *de bedste og stærkeste Kræfter* til sig som Hjælpere og Raadgivere (...)"[49].

Enhver gruppe i partiet skulle være organiseret efter det, der i lovene bliver kaldt autoritetsprincippet, og i lighed med Adolf Hitlers anvisninger skulle "Førerne for de enkelte Parti-Grupper ind- og afsættes af Partiføreren eller den Fører, som han maatte overdrage denne Myndighed til"[50].

I DNSAP's organisationsplan fra 1934 er formuleringen af partiets ledelsesstruktur skåret helt ind til benet: "Vor Organisation er opbygget ved Tillidsmænd paa Autoritetsprincippet. Afstemninger er bandlyst under enhver Form. Der kan derimod finde Raadslagninger Sted. Men kun een træffer Afgørelsen, og denne bærer ogsaa det fulde Ansvar"[51].

I DNSAP stod partiføreren således alene for uddelegering af ansvarsopgaver til partiets andre ledere og tillidsmænd, rekruttering af partiets bedste mænd til ledelsesmedlemmer på baggrund af deres evner samt ind- og afsættelse af alle afdelingsledere. Alle disse elementer fra den traditionelle nazistiske organisationsstruktur har Danskernes Parti kopieret i sin egen ledelsesstruktur.

Endelig kan sammenfaldet mellem adgangskrav til partimedlemskaber i de to partier nævnes. Hvor DNSAP stillede som krav for medlemskab, at man forpligtede sig til partiets politik og mål og derudover tilhørte den "ariske race", optager Danskernes Parti enhver, der "kan tilslutte sig partiets program og som er af europæisk afstamning"[52].

Dette forhold – at Danskernes Parti i en sådan udstrækning har kopieret den velafprøvede, nationalsocialistiske organisationsmodel – er der sådan set ikke noget mærkværdigt i, idet partiet jo er en udbryderorganisation fra DNSAP's arvtager, Danmarks Nationalsocialistiske Bevægelse. DNSB bygger langt hen ad vejen videre på den ideologiske og organisatoriske arv fra DNSAP, og partiets politik og organisationsprincipper er da også hentet fra dets historiske ophav, hvilket illustreres af følgende citat fra en debat om organisationsstruktur på DNSB's forum:

"DNSB arbejder for at realisere den struktur i samfundet, som er omtalt i Principprogrammet, artikel 10: Citat: "Vi vil indføre en forfatning, som sikrer landet et kompetent og ansvarligt styre. Vi vil skabe et Danmark, som regeres af landets bedste og dygtigste borgere, udvalgt ud fra deres indsigt og intelligens (...) Det nationalsocialistiske ledelsesprincip er hierarkisk, og ledelsesbeføjelser vil blive uddelt oppefra i systemet, og autoritet vil være uløseligt forbundet med et reelt ansvar. Dette princip skal gennemføres overalt i samfundet, således at alle har autoritet og ansvar inden for deres specielle arbejdsområde". DNSB holder tillidsmandsprincippet i hævd og vi mener, at et menneske mere er, hvad det gør, end hvad det siger: Man foregår med eksemplets magt".[53]

Disse ledelsesprincipper er således vandret fra DNSB med over i Danskernes Parti ved splittet i 2011, og der går på den måde en rød tråd fra den traditionelle nationalsocialistiske partiorganisation, gennem DNSB og til Danskernes Parti.

Demokrati eller medlemsindflydelse er, som det ses af ovenstående, et ikke-eksisterende begreb i Danskernes Parti. Partiet har en hierarkisk opbygget

49 DNSAP, *Partiets Formaal, Program, Love*: 4.

50 DNSAP, *Partiets Formaal, Program, Love*: 4.

51 DNSAP, *Organisationsplan*, 1934: 8.

52 DNSAP, *Organisationsplan*, 1936: 5; DP, *Vedtægter*, 2011: 4.1.

53 Madsen, *DNSB-forum* 24.01.2008.

En deltager til landsmødet i august 2013, med en tatovering, hvor mønsteret består af flere hagekors. *Foto: Redox*

organisation med en autoritær ledelsesstruktur, der bygger på det absolutte ansvars princip. Den øverste ledelse i Danskernes Parti varetages af en egenrådig partileder, der har fuldkommen magt i partiet og leder ud fra et *førerprincip* snarere end et formandsprincip.

At partiet har en autoritær, nationalsocialistisk organisationsstruktur er ikke nødvendigvis ensbetydende med, at partiet ikke kan have en sund, demokratisk praksis udadtil og arbejde for et udvidet folkestyre og medborgerdemokrati, der skal sikre den enkelte borger mere demokratisk indflydelse og kontrol med folkets demokratiske repræsentanter. Bemærkelsesværdigt er det dog, at Danskernes Parti, der i sit principprogram giver sin uforbeholdende støtte til det repræsentative demokrati, har en så gennemført udemokratisk struktur og organisatorisk praksis. Især taget i betragtning, at det jo er partiets opgave at føre disse ideer om folkestyre ud i livet netop gennem sit partiapparat og praktiske arbejde.

Partimedlem Uffe Elsborg (til højre) ses her til Danskernes Partis landsmøde i august 2013. *Foto: Redox*

Kapitel 3:
Ideologi og politik

Danskernes Partis politiske projekt har, i lighed med andre europæiske partier med baggrund i nationalsocialismen, fra starten været retorisk at ændre sit ideologiske fokus, for på den måde at markedsføre sig som *noget andet* end nazistisk. På sin hjemmeside og i forskellige udtalelser fra Daniel Carlsen omtaler partiet sit udgangspunkt som *nationaldemokratisk*, uden dog nærmere at gøre rede for, hvad det betyder. I dette kapitel ser vi nærmere på Danskernes Partis ideologi og politiske program.[54]

Nationaldemokrati og etnopluralisme

Den moderne nationaldemokratisme knytter sig til en tendens på den radikale højrefløj, der kaldes Det Nye Højre. Det Nye Højre kan bedst beskrives som et forsøg på gennem det sidste halve århundrede at genopfinde nazismen som en værdibaseret nationalrevolutionær tredje vej, der ønsker et opgør med både højre og venstre i det politiske spektrum.[55] I de senere år har nationaldemokratismen vundet stærkt frem blandt Europas yderste højrekræfter, og den kendes fra en række europæiske nynazistiske partier, bl.a. NPD i Tyskland. Danskernes Parti lader sig netop inspirere af de gode erfaringer fra nationaldemokratiske partier i udlandet:

"Målet er i første omgang ikke Folketinget, men i stedet at opbygge lokalafdelinger over hele landet for på denne måde gradvist at indtage kommuner og regioner; nøjagtigt som nationaldemokratiske partier har gjort det i udlandet."[56]

54 DP, "Partiet".
55 Redox, "Det nye højre og den stuerene racisme".
56 DP, "Hvorfor sejren er vor".

Den ideologiske kerne i nationaldemokratismen er tanken om, at hvert folk har ret til sit land, hvor begrebet *folk* er lig med etnicitet og hvor målsætningen er en verden bestående af etnisk homogene nationalstater. Denne teori kaldes for *etnopluralisme* og er den bærende i Danskernes Partis program.

I en kommentar på den højrenationale blog *Uriasposten* beskrev Daniel Carlsen i marts sidste år etnopluralismen således: "At være etnopluralist er at være tilhænger af etnisk mangfoldighed. Denne betegnelse er meget rammende for Danskernes Parti."[57]

Begrebet etnopluralisme blev i starten af 1970'erne udviklet af den dansk-tyske kultursociolog, tidligere højreradikal og nuværende professor i idrætshistorie ved Syddansk Universitet, Henning Eichberg[58], som en intellektuel udgave af det kendte nazistiske kampråb "Danmark for danskerne – udlændinge ud".

Eichbergs etnopluralismemodel vandt dengang udbredelse blandt Det Nye Højre i Tyskland, men det er især inden for de seneste 10-15 år, at teorien har vundet indpas hos højrenationalistiske og nazistiske grupperinger over hele Europa, der i stigende grad anvender etnopluralismen som grundlag, således at den i dag er det fremherskende nationalismekoncept for det yderste højre.[59]

Det grundlæggende i etnopluralismen er tanken om etnisk eller racemæssig adskillelse og kulturel differentialisme, altså at en kultur er begrænset til et bestemt geografisk område. Det betyder i praksis, at hvert folk eller etnicitet hører hjemme et specifikt sted, og at folk med forskellige etniske og kulturelle baggrunde ikke kan eksistere sammen. Etnopluralismen er på den måde i direkte opposition til den liberale multikulturalisme.[60] Samtidig bygger etnopluralismen på forestillingen om alle folks lige ret til deres eget land.

57 Carlsen, *Uriasposten* 07.03 2012.
58 Henning Eichberg er i øvrigt i dag, på trods af sin rolle som en af den moderne højreradikalismes hovedteoretikere, medlem af Socialistisk Folkeparti.
59 Rohleder, "Henning Eichbergs to ansigter".
60 Expo, "Etnopluralism".

En forestilling, der af etnopluralisterne gøres til et argument *for* etnisk mangfoldighed, En mangfoldighed, hvor folk af forskellig etnisk oprindelse skal leve adskilt.

Etnopluralismen adskiller sig således fra den traditionelle nationalsocialisme ved ikke at bygge på en hierarkisk forestilling om et herrefolk, der er andre folkeslag eller "racer" overlegen, men snarere at hævde, at ingen etnicitet er mere værd end andre.[61]

Ifølge en af etnopluralismens centrale hovedpersoner, amerikaneren Richard McCulloch, er konsekvensen af denne idé, at den etniske mangfoldighed skal beskyttes mod blanding af etniciteter, der resulterer i fortynding eller slet og ret udryddelse af de enkelte folk. For at undgå dette skal alle folk gives umistelige rettigheder og for eksempel have ret til sit eget område, adskilt fra andre folk. Målet er således et globalt system, hvor folkeslag lever og udvikler sig hver for sig.[62]

Mange etnopluralister anvender konsekvent begrebet etnicitet eller folk frem for race, da det er mindre ladet og mere specifikt møntet på enkelte nationer. Etnicitetsbegrebet bruges dog ofte synonymt med nazisternes racebegreb og bærer racebiologiens grundlæggende tanke om racens eller etnicitetens renhed i sig.

Etnopluralismen synes umiddelbart som en mere pragmatisk form for racisme, idet adskillelsen af folkene/etniciteterne sker for alles bedste. Skærer man helt ind til benet, handler etnopluralisme dog i virkeligheden om at finde saglige argumenter for etnisk udrensning i de multikulturelle samfund og skabelsen af et apartheidsamfund.[63]

Etnopluralisternes modstand mod blanding af etniciteter, da dette udvander eller udrydder folkene og deres kultur, er ikke forskellig fra nazismens racehygiejne og modstand mod raceblanding. Man har i etnopluralismen den samme korporatistiske opfattelse af det nationale folk, som kendes fra nazismen og fascismen, hvor folket ses som et samlet legeme, der ødelægges gennem indvandring af fremmede etniciteter.

Ved at lægge vægt på etnicitet og ikke kultur eller religion gør etnopluralismen, ligesom racebiologien, det til et spørgsmål om biologisk determinisme, hvor ikke-vestlige indvandrere og deres efterkommere aldrig vil kunne integreres eller assimileres, da de pga. deres etniske oprindelse aldrig vil kunne fungere i f.eks. det danske samfund.

På mange måder minder etnopluralismen således om nazisme, men ved at vende racismen om og gøre det til et spørgsmål om oprindelige folks ret til deres land og en opdeling af folk eller etniciteter for alles bedste, søger etnopluralisterne at markedsføre sig selv som mere moderate ift. nazismens opfattelse af, at en bestemt race er de andre overlegne. Der er så at sige tale om racehygiejne i en ny indpakning. På samme måde bruger nynazister begrebet nationaldemokratisme til at markedsføre sig selv som demokrater, og nationaldemokratisme må for en række af de partier, der bruger begrebet til at beskrive deres ideologi, betegnes som reelt værende synonym med nynazisme.

Danskernes Parti har hentet sit nationaldemokratiske tankegods fra især Sverige og lader til at være ideologisk inspireret af Nationaldemokraterna, Nordisk Ungdom og til dels DP's søsterparti Svenskarnas Parti, der også bruger nationaldemokratismen og dens etnopluralistiske teori. Svenskarnas Parti tilhører dog ifølge Expo i høj grad stadig den nationalsocialistiske del af højrefløjen.[64]

Det kan være svært at se, at Daniel Carlsen og resten af de tidligere DNSB'ere i Danskernes Partis top på så kort tid skulle have foretaget en reel holdningsændring væk fra den egentlige nazisme og i retning af en etnopluralistisk verdensopfattelse. Ganske vist vil nationaldemokratismen på mange måder det samme

61 Lagerlöf, *Den rasideolokiska miljön*: 11.

62 Lagerlöf, *Den rasideolokiska miljön*: 11.

63 Lagerlöf, *Den rasideolokiska miljön*: 12; Spektorowski, "The New Right": 127.

64 Lagerlöf, *Den rasideolokiska miljön*: 13.

som nazismen, nemlig skabe et etnisk homogent samfund. Man kunne således argumentere for, at folkene bag Danskernes Parti simpelthen har lagt nazismen på hylden for at opnå deres langsigtede, strategiske mål i erkendelse af, at nazismen ikke på samme måde som nationaldemokratismen har mulighed for at vinde indpas i befolkningen.

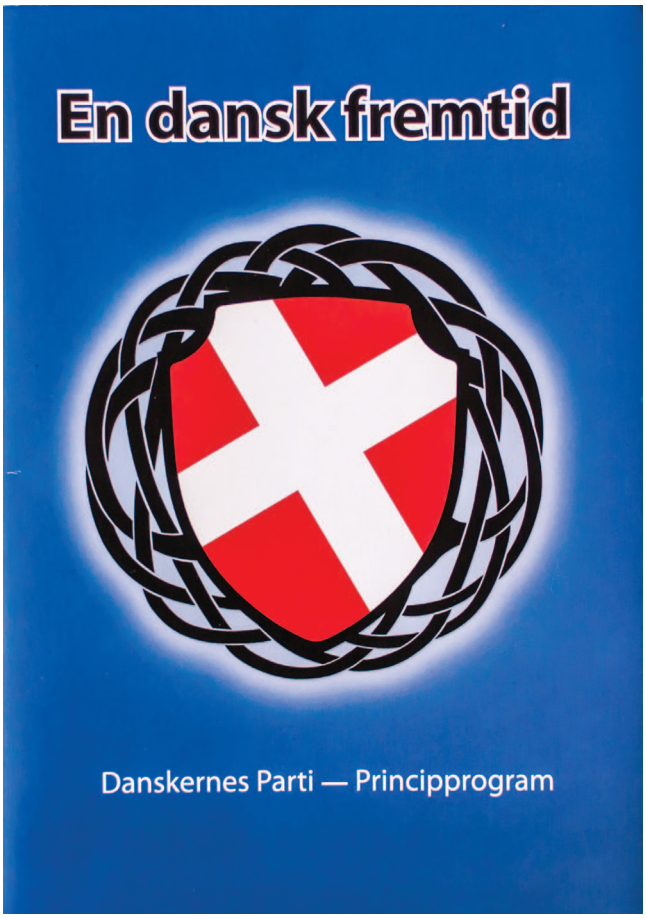
Reelt handler Danskernes Partis ideologiske nybrud dog nok nærmere om indpakning og legitimering af partimedlemmernes nazistiske holdninger, hvor man ved hjælp af en slags nazistisk *new speak* pakker de rabiate holdninger ind i nogle andre termer. Dette ses tydeligt, når man kigger nærmere på partiets politik, hvor den traditionelle racisme og racebiologiske tankegang, som den kendes fra nazismen, tydelig skinner igennem.

Partiets programmer

Danskernes Partis offentlige politiske grundlag er formuleret i partiets princippprogram. Det oprindelige program fra 2011 blev i 2012 grundlæggende revideret under Peter Neerup Buhls kyndige vejledning. Således blev sproget kraftigt modereret, der blev lavet en række grundlæggende indholdsmæssige ændringer på en række politikområder og tilføjet tre ekstra punkter til princippprogrammet om socialpolitik, folkesundhed og arbejdsmarked.[65] På den måde kom Danskernes Partis program til at fremstå mindre rabiat og langt mere parlamentarisk spiseligt.

Kernen i partiets princippprogrammer fra 2011 og 2012 er en etnopluralistisk opfattelse af det danske folks eksklusive ret til Danmark og i kraft af dette, at alle ikke-etnisk danske personer "hjemsendes" til deres oprindelseslande. I princippprogrammerne kommer denne holdning til udtryk i punkterne om *befolkningssammensætning*, *suverænitet og internationalt samarbejde* samt, i særlig grad, i punktet *Vor stilling i verden.* Disse punkter er fælles for begge programmer, omend ordlyden varierer en smule.

65 DP, P*rincipprogram, 2012:* punkt 11, 13 og 14.

Den trykte udgave af Danskernes Partis princippprogram fra 2012. *Foto: Redox*

Partiets verdensforståelse, som formuleret i dets nye partiprogram fra 2012 kan ved første øjekast virke konservativ og protektionistisk, men dog alligevel inden for rammerne af det parlamentariske demokrati. Danskernes Parti argumenterer imidlertid for en antidemokratisk politik, der realiseret vil betyde, at bestemte befolkningsgrupper vil blive frataget deres grundlovssikrede rettigheder og udvist af landet.

Partiets hovedbegrundelse for at sende alle ikke-vestlige personer ud af landet er ønsket om at skabe en ensartet befolkningssammensætning, altså en befolkning, som i store træk ligner og opfører sig som hinanden. Partiet mener, at betingelsen for et solidarisk samfund er et ensartet samfund. Et gennemgående tema i princippprogrammerne er ønsket om en suveræn og ensartet nationalstat, hvilket Danskernes Parti mener, kan opnås ved at udvise alle fra Danmark, der ikke har en oprindelig dansk baggrund. Dette er ifølge partiet afgørende for at øge sammenhængskraften i samfundet.

Sammenhængskraften er et centralt begreb i Dan-

skernes Partis politik. En central del af at skabe og vedligeholde denne sammenhængskraft i samfundet er at "fremme den nationale bevidsthed" i befolkningen.[66] Dette skal ifølge principprogrammet fra 2012 ske via uddannelsesinstitutionerne. Gennem en politisering af skolerne skal ungdommen bevidstgøres og opdrages i en fædrelandskærlig og nationalistisk ånd. Dette ligger i klar forlængelse af den nationalsocialistiske ideologi, hvor netop de statslige institutioner spillede en central rolle i befolkningens opdragelse – en holdning som man da også genfinder hos DNSB: "[...] vi ønsker, at skoleundervisningens indhold skal styrke elevernes kulturbevidsthed og nationalfølelse samt udvikle deres forståelse for det nationalsocialistiske samfunds grundprincipper"[67].

Henrik Matthiesen og Joachim Lindgren Holtet Jensen til landsmøde i august 2013.
Foto: Redox

Danskhed og naturlighed

Partiet forsøger i begge programmer – omend med forskellig ordlyd – at legitimere sin racistiske politik ved at skjule den bag tilsyneladende rationelle argumenter om en biologisk naturlighed. Den politiske basis i begrebet *naturlighed* er hentet fra DNSB, der i sit principprogram bruger begrebet på en måde meget lig Danskernes Parti.[68]

I både det oprindelige og i det reviderede principprogram er partiet meget optaget af, hvad der er naturligt. Brugen af *det naturlige* som argument henviser til et verdenssyn, hvor naturlig selektion anvendes som grundlag for en politik, hvor det er i sammenhæng med naturens orden, hvis de stærke vinder over de svage.

De fleste kan genkende opfattelsen af, at mennesker har mulighed og evner til at sætte sig ud over forhold, de finder sig placeret i, og at mennesker påvirker og påvirkes af deres omgivelser. Det er muligt for mennesker at nå andre steder hen end deres udgangspunkt. Denne opfattelse er hos Danskernes Parti erstattet af en ide om, at menneskers muligheder er forudbestemt af deres biologi, især når det drejer sig om etnicitet og kulturelle tilhørsforhold.

Det naturlige kobles i principprogrammerne til det nationale og til en naturgiven nationalitetsfølelse og -stolthed. Det er gennemgående for programmerne, at forståelsen af det naturlige, som noget givet, bestandigt og statisk, direkte overføres på forståelsen af danskhed og definitionen af Danmark. Det er så at sige naturligt at være dansk, når man bor i Danmark, og omvendt unaturligt at have andre end danske kulturelle rødder.

Danskhed eller oprindelig dansk etnicitet defineres en anelse forskelligt i de to programmer. I 2011 opfattes en dansker som en, der er dansk af oprindelse og etnicitet, og europæere opfattes som folk, som danskere deler genetisk og kulturelt fællesskab med, hvorfor en begrænset udveksling mellem europæiske lande anses for at være acceptabel: "Vi accepterer en

66 DP, *Principprogram* 2012: punkt 15.
67 DNSB, *Principprogram*: artikel 9.
68 DNSB, *Principprogram*: "Hvad er Danmarks Nationalsocialistiske Bevægelse?".

> Personer, der på grund af usund livsførelse eller arvelig sygdom må kategoriseres som uegnede til at forplante sig, skal på en human måde forhindres i at gøre børn til ofre for deres egen ulykke."
>
> Danskernes Partis Principprogram, 2011.

sådan indvandring, da vi erkender, at vi i Europa har et genetisk og kulturelt fællesskab, som muliggør sameksistens og udvikling."[69] I 2011-programmet ønsker partiet derfor at hjemsende alle ikke-europæiske personer fra Danmark, da ikke-europæere opfattes som en trussel mod den danske civilisation.

Begrundelsen for, hvorfor ikke-europæiske mennesker er skadelige for det danske samfund, ligger dels i påstanden om, at etniske danskere inden for en nær fremtid vil udgøre et mindretal i Danmark pga. indvandring, og dels i påstanden om, at ikke-europæere "for en stor dels vedkommende kommer fra lav-IQ lande, hvilket fører til en reduktion af vores gennemsnitsintelligens. Derfor får vi sværere ved at opretholde og videreudvikle vor civilisation"[70].

I 2012-udgaven af programmet opfattes det at være dansk som at være "født ind i et historisk, kulturelt og etnisk betinget slægtskab, som tilsammen udgør den fælles referenceramme"[71]. I denne udgave er det ikke længere de ikke-europæiske personer, der er truslen mod det danske samfund, men i stedet de *ikke-vestlige* personer.

Truslen mod Danmark drejer sig ikke længere åbent om intelligenskvotienter og genetik, men i stedet om "sammenhængskraften, det folkelige fællesskab og den nationale solidaritet"[72]. Danskernes Parti benytter i vidt omfang påstande om farerne ved det multikulturelle samfund:

"Den udlændingepolitik, der har ladet ikke-vestlige mennesker indvandre til Danmark i stor stil, har påbegyndt en befolkningsudskiftning, som aktuelt er ved at gøre det danske folk til en minoritet i eget land. Ud over at dette er i modstrid med vor nationale ret til Danmark, så findes der intet praktisk eksempel på, at multikultur er endt som en lykkelig samfundskonstruktion"[73].

69 DP, *Principprogram* 2011: punkt 3.
70 DP, *Principprogram* 2011: punkt 3.
71 DP, *Principprogram* 2012: punkt 2.
72 DP, *Principprogram* 2012: Indledning.
73 DP, *Principprogram* 2012: punkt 2.

Befolkningstal, familieliv og fødselsrater

Der er sket en del ændringer i Danskernes Partis offentlige holdninger til spørgsmålet om befolkningssammensætning og familieforhold. I partiets oprindelige program fra 2011 kan man læse følgende om familieliv, børn og fødselsrater:

"Vi vil garantere, at de personer, der ønsker og egner sig til at blive forældre, også får mulighed for det, selvom de arbejder eller er under uddannelse. Samtidig skal de bedst egnede opmuntres til at få flere børn gennem belønninger. Gennem restriktioner vil vi endvidere begrænse direkte uegnede personers muligheder for at forplante sig."[74]

Og afsnittet fortsætter med en betragtning om den naturlige selektion:

"Med tanke på det er vi ganske enkelt forpligtede til at sørge for, at der bliver født flere intelligente og sunde børn. I et moderne velfærdssamfund er den naturlige selektion sat ud af spil. Derfor er man nødt til at implementere en bevidst selektion, hvis den evolutionære udvikling skal fortsætte sin forædling af vore efterkommere."[75]

De praktiske implikationer af at være nødt til at implementere en bevidst selektion for at sørge for, at der fødes flere intelligente og sunde børn, var ifølge partiets oprindelige program, at "Personer, der på grund af usund livsførelse eller arvelig sygdom må kategoriseres som uegnede til at forplante sig, skal på en human måde forhindres i at gøre børn til ofre for deres egen ulykke"[76], hvilket i praksis må oversættes til, at folk, som Danskernes Parti finder uegnede til at videreføre det danske folk, skal have frataget ikke blot *retten* til at få børn, men også *evnen*.

I partiprogrammet fra 2012 er de mere direkte referencer til radikal biologisk selektionisme – eller racehygiejne – forståeligt nok blevet erstattet af mere vage formuleringer. I 2012-programmet er afsnittet således blevet ændret til: "[...] der fødes for få børn.

74 DP, *Principprogram*, 2011: punkt 4.
75 DP, *Principprogram*, 2011: punkt 4.
76 DP, *Principprogram*, 2011: punkt 4.

Sådan er det også i Danmark, hvorfor det af rent demografiske hensyn skal gøres mindre besværligt at have børn [...] [hvilket] i praksis vil indebære fleksible arbejds- og uddannelsesordninger for børnefamilier [...] En progressiv og børnevenlig familiepolitik skal være med til at redefinere familiens rolle i samfundet, så den bliver et attraktivt ideal"[77].

Ændringerne betyder ikke, at Danskernes Parti fra 2011 til 2012 er blevet fortalere for, at hvem som helst kan få børn, tværtimod. Partiet ønsker gennem sin politik at sørge for, at der bliver født flere etnisk danske børn. Formuleringen er blot ændret fra en direkte formulering om *egnethed* til at handle om såkaldt *demografiske hensyn*.

Danskernes Parti ønsker en generel styrkelse af familielivet og familieenheden, der anses som basen for det enkelte individ og som sådan bliver beskrevet i hele fire punkter i programmet fra 2012.[78] Familiens funktion er i partiets forståelse blandt andet at "fremme en sund kultur" og som "hjørnesten i bestræbelserne på at opnå et frit Danmark"[79].

Under punktet om folkesundhed i programmet fra 2012 beskrives den øgede indsats, partiet ønsker på

77 DP, *Principprogram*, 2012: punkt 16.

78 Det drejer sig om Punkt 3: Kultur & levevis, Punkt 7: Ejendomsret, Punkt 13: Folkesundhed og Punkt 16: Familie.

79 DP, *Principprogram*, 2012: punkt 3.

Ledelsesmedlem og byrådskandidat Rune Lauritzen til demonstration i Stockholm i december 2011. Han er iført en DNSB-hue med påskriften "Alt for Danmark". *Foto: Redox*

fertilitetsområdet. Partiet forstår dermed antallet af fødsler som et udtryk for folkesundhed og anser fødselstallet i Danmark at være for lavt. Da Danskernes Parti ser familien som "det danske samfunds kerne"[80], er det en vigtig del af partiets politiske projekt at øge antallet af danske børn.

Partiets fokus på fødselsrater, vigtigheden af danskfødte børn og familiepolitikken er en direkte forlængelse af DNSB's politik på samme område, og ligheden mellem de to partiers formuleringer er da også slående, når man ser på DNSB's princippprogram:

"Vi betragter den traditionelle familie som folkets og samfundets kerne, hvorfor vi vil sætte alle midler ind for at skabe de bedst tænkelige forhold for dens trivsel [...] Vi betragter det faldende børnetal som en af de største umiddelbare farer for vort folks bestående."[81]

Ud over målsætningen om flere danske børn ønsker Danskernes Parti at sænke fødselstallet i andre, ikke-vestlige lande. Dette ønskes opnået ved at afskaffe den humanitære bistand til andre lande. Helt konkret opfattes befolkningsekspansion i andre dele af verden som en trussel mod Danmark, der direkte er skabt af bistandshjælp til andre lande:

"Det er ikke Danmarks pligt at hjælpe nationer, der af den ene eller anden årsag ikke kan klare sig selv. Hvis humanitær hjælp alligevel ydes, skal den være betinget af, at følgevirkningerne ikke er til skade for vor egen situation, som det for eksempel er tilfældet, når vi bidrager til en yderligere befolkningsekspansion i den tredje verden - en udvikling som vi ved, vil føre til et øget pres på Europas ydre grænser."[82]

Partiet har altså den forståelse, at de nuværende fødselstal i Danmark er en fare for folkesundheden og at fødselstallene i udlandet er til fare for Danmark som nation. Ønsket om at øge fødselsrater og genrejse familieenheden som en hjørnesten i samfundet er blot et udtryk for det totalitære styre, partiets politik sigter mod. Ønsket om at kunne bestemme familieplanlægning og sammensætning fra politisk hånd trækker igen klare tråde til den nationalsocialistiske ideologi.

Demokratiopfattelse

Partiets grundholdning til, hvordan samfundet bør styres, har ændret sig markant mellem de to versioner af princippprogrammet.

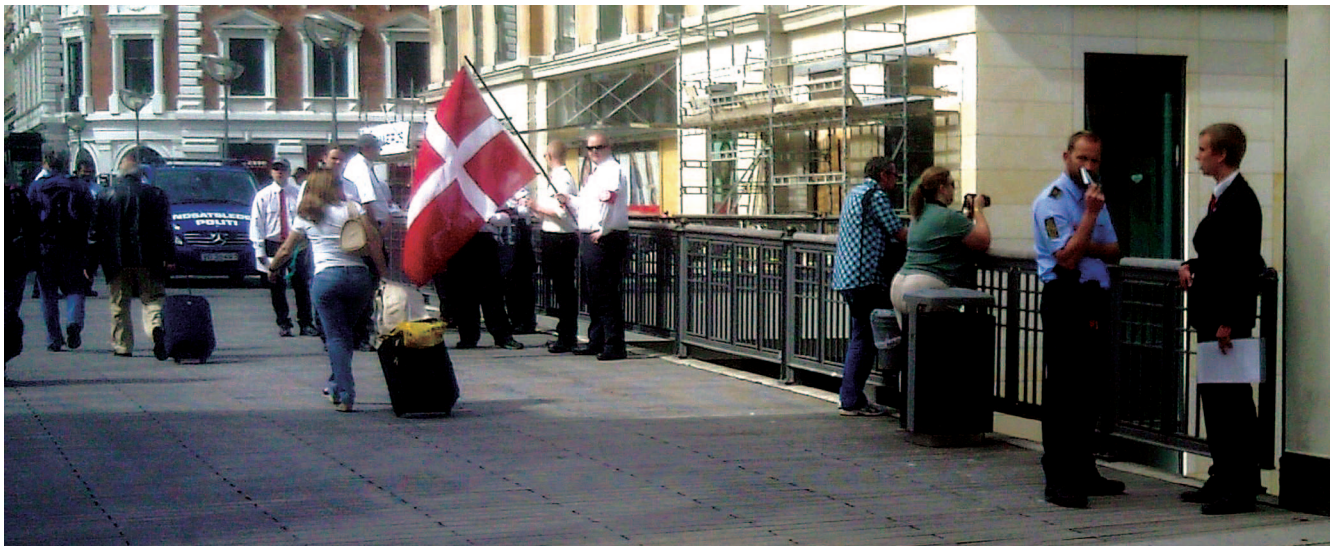
Som beskrevet i kapitel 2 er Danskernes Parti erklæret støtte af et repræsentativt folkestyre i en form, der meget minder om den, der eksisterer i Danmark, dog med nemmere adgang for befolkningen til at få gennemført folkeafstemninger.

80 DP, *Princippprogram,* 2012: punkt 16.

81 DNSB, *Princippprogram*: artikel 3.

82 DP, *Princippprogram*, 2012: punkt 5.

> Statsministeren skal have absolut autoritet inden for de rammer, som forfatningen betinger."
>
> Danskernes Partis Principprogram, 2011.

Daniel Carlsen taler med politiet i forbindelse med en uanmeldt DNSB-demonstration i Århus 5. juni 2010. *Foto: Privat*

Før Danskernes Parti ændrede sit partiprogram i 2012, gik partiet imidlertid ind for "oprettelsen af et reelt folkestyre – en republik, som skal opdeles i et tokammersystem for at garantere en kompetent ledet stat, der skal værne om det danske folks overlevelse, velfærd og frihed."[83]

Tokammersystemet skulle ifølge principprogrammet bestå af et folkevalgt Folketing og et selvsupplerende Landsting, der skulle udgøre "den øverste myndighed" og være selvsupplerende i den forstand, at "det erstatter frafaldne medlemmer med kandidater, som det finder egnede. Kandidaterne vil blive indstillet af kvalificerede fagudvalg. Landstinget vil bestå af nationens bedste borgere, der, som altid i det nye folkestyre, vil blive bedømt på karakter og evner."[84]

Partiet skrev endvidere om deres ideer for den moderne stat, at den skal drives efter organisationsprincipper, der er naturlige, og at organisationsstrukturen altså bør være sammenlignelig med strukturen i en klassisk virksomhed. Staten skal derfor "have en statsminister, der under sig har ministerier og råd, som har ansvar og autoritet inden for sine respektive områder. Statsministeren skal have absolut autoritet inden for de rammer, som forfatningen betinger. Løbende skal statsministeren stå til ansvar for sit lederskab. Dette gør han ved at give møde over for et råd af de udpegede ministre og rådmænd, der vil have foretræde efter nærmere bestemte regler".[85]

Igen finder vi det absolutte ansvars princip og ledelsesstrukturen med en øverste, autoritær leder og et råd, som han kan støtte sig til, præcis ligesom i Danskernes Partis egen ledelsesstruktur. Denne passage blev i forbindelse med ændringen af principprogrammet i 2012 forståeligt nok skrevet ud af programmet sammen med ideen om Danmark som republik med fåmandsvælde.

Det ligger ikke fjernt at forestille sig, at den holdningsændring, som partiet har foretaget om noget så grundlæggende som styreform, er sket for at fremstå

83 DP, P*rincipprogram,* 2011: punkt 1.

84 DP, *Principprogram,* 2011: punkt 1.

85 DP, P*rincipprogram*, 2011: punkt 1.

mere acceptable i partiets forsøg på at opnå parlamentarisk repræsentation og lægge afstand til DNSB og nationalsocialismen. Selv om partiet i hvert fald på papiret har erklæret sin uforbeholdende støtte til det parlamentariske demokrati, er det svært at forestille sig, at partiet fra det ene år til det andet, skulle have ændret sin demokratiopfattelse så markant. Under alle omstændigheder giver programmet fra 2011 et fint indblik i, hvad det er for nogle demokratiske ideaLer, Danskernes Parti er bygget på.

Måske er det også i virkeligheden så som så med de demokratiske aspirationer for samfundet i Danskernes Partis ledelse? I hvert fald skrev Rune Lauritzen fra partiets ledelse i april 2013 således om sin demokratiopfattelse på det fascistiske internetforum *Ironmarch.org* i en diskussion om fascistiske partiers brug af ordet demokrati i deres navne:

"A party's name should reflect their highest political priority, and if a party needs to have the word "democratic" or "democracy" in their name, they are doing it wrong in my opinion. I don't have that much of a problem with nationalist parties advocating for "democracy" (mostly because "democracy" can be defined however one pleases. Hell, one of my friends defines the Third Reich as a representative democracy because they had referendums), but if a party have "democracy" in their name, it seems to me to be democracy for it's own sake. If [I] didn't know anything about the BDP[86] and just heard the name, I would mostly be confused and think it was some kind of joke. Britain IS a democracy, so congratulations, you've won".[87]

Betragtningen om, at nationalsocialisme i øvrigt skulle være foreneligt med folkeafstemninger bliver fint understreget af en af Rune Lauritzens venner, partiformand Daniel Carlsen, i et indlæg på DNSB-forum i 2008: "DNSB er anti-demokrater. Hvem har i øvrigt sagt at der ikke vil være folkeafstemninger i et nationalsocialistisk samfund? Demokrater har ikke patent på folkeafstemninger!"[88]

Videnskabelig racisme

Danskernes Parti betegner sig selv som nationaldemokrater. Som beskrevet i dette kapitel er deres holdninger dog langt fra så demokratiske, som partiet gerne vil have, at det skal fremstå. Analysen af partiets partiprogrammer viser, hvordan partiet på en lang række punkter bygger sin politik på den nationalsocialistiske ideologi.

Dette afsnit vil beskæftige sig med en række udtalelser fra Daniel Carlsen, der underbygger billedet af, at partiet baserer sin politik på en grundlæggende biologisk og geografisk orienteret videnskabelig racisme, der også kendes fra traditionel nazisme. Indholdet i udtalelserne taler sit eget tydelige sprog, men også selve formen i udtalelserne, deres tematik og provokative vinkling, siger noget om partiets inspiration fra den historiske fascismes retoriske tradition.[89]

Danskernes Parti tager ofte biologiske argumenter i brug, når partiet ønsker at begrunde sin verdensforståelse og opdeling af mennesker efter geografisk oprindelse. Således bruger partiet ofte forskelle i intelligenskvotienter i sin argumentation mod indvandring, som følgende citat illustrerer:

"Et samfund bygger på dets etniske fundament, og vi er oven i købet et videnssamfund, som lever af at sælge viden. Derfor dur det ikke, at vi har indvandrere fra lav-IQ-lande rendende rundt, siger Daniel Carlsen."[90]

Ovenstående udtalelse kom Daniel Carlsen med umiddelbart før lanceringen af Danskernes Parti 2011 i en artikel i Ekstra Bladet. Journalisten beskriver i artiklen den kommende partileder som nazist, hvilket blev anledning til, at Daniel Carlsen indbragte Ekstra Bladet for pressenævnet, da han mente, det var fejl-

86 British Democratic Party, et stærkt højreorienteret parti i Storbritanien.

87 Lauritzen, *Ironmarch.org* 10.04 2013.

88 Carlsen, *DNSB-forum* 05.07 2008.

89 Copjek, *Radical Evil*: 51.

90 Andersen, "Dansk nazist vil i Folketinget".

Ekstra Bladets artikel om seminaret *Revolt Against Civilization*. På billedet ses fra venstre Daniel Carlsen, Helmuth Nyborg, David Duke og Björn Björkqvist fra Svenskarnas Parti". *Foto: Redox*

VELKOMMEN PÅ SIDE 5, NYBORG

Den kontroversielle professor Helmuth Nyborg (nummer to fra venstre) blandt sine nazistiske tilhængere. Blandt andre den danske nazist Daniel Carlsen (tv.). PRIVATFOTO

Her er beviset på nazi-møde

Billedet her er beviset på, at den kontroversielle professor Helmuth Nyborg har mødtes med Dansk Selskab For Fri Historisk Forskning. På billedet står han sammen med den danske nazist Daniel Carlsen, en amerikansk naziideolog og en svensk leder fra Svenskarnas Parti.

Helmuth Nyborg har gjort sig bemærket med sine videnskabelige undersøgelser af intelligens. Her fandt han frem til, at mænd er otte IQ-procent mere intelligente end kvinder.

Og senest har han også forsket sig frem til, at den vestlige befolkning er klogere end andre lande. I sin undersøgelse skriver han, at han frygter, at danskernes intelligens vil falde støt jo flere af udenlandsk herkomst, der bliver lukket ind. Han går ind for arvehygiejne, hvor kvinder med lav IQ får færre børn end kvinder med høj IQ.

Den slags udtalelser er som olie i de danske nazisters maskineri. Derfor var han gæst ved et seminar sidste weekend, hvor nazister og holocaust-fornægtere også deltog.

bolther

agtigt at betegne ham som nazist. Denne påstand fik Daniel Carlsen dog ikke medhold i, idet pressenævnet slog følgende fast:

"Under disse omstændigheder finder Pressenævnet ikke grundlag for at kritisere ekstrabladet.dk for at omtale klager og klagers parti som henholdsvis "nazist" og "naziparti". Nævnet finder heller ikke grundlag for at kritisere avisen for billedtekstens generelle formulering "del af det voldelige, højreorienterede miljø" eller i øvrigt."[91]

I de nyhedsbreve, som Daniel Carlsen i perioden efter bruddet med DNSB udsendte, ser man hans optagethed af at legitimere sine synspunkter via henvisninger til radikale race- og evolutionsteorier og samarbejde med forskellige forskere, der deler standpunkterne. En af disse forskere var den kontroversielle udviklingspsykolog og arvehygiejniker Helmuth Nyborg, mod hvem der aktuelt verserer en undersøgelse hos Udvalgene Vedrørende Videnskabelig Uredelighed om forskningsfusk, plagiat og manipulation med data i en undersøgelse, der netop handler om truslen fra indvandring af mennesker fra lande, der angiveligt har en lavere IQ.[92]

Den 28. og 29. maj 2011 – blot to uger før lanceringen af partiet – deltog Daniel Carlsen i seminaret *Revolt against Civilization* i Fjerritslev arrangeret af holocaustbenægterne i det nu hedengangne Dansk Selskab for Fri Historisk Forskning. Temaet for seminaret var truslen fra masseindvandringen til Europa, og blandt talerne var foruden en række højreradikale ideologer – heriblandt holocaustbenægteren David Duke og antisemitten Kevin MacDonald, begge fra USA – også Helmuth Nyborg. Tilhørerne talte bl.a. de daværende DNF'ere Morten Borup og Nikolai Boesen, der i dag begge er medlemmer af Danskernes Parti, samt repræsentanter fra Svenskarnas Parti.[93] Seminaret blev efterfølgende omtalt i *Ekstra Bladet*, der

91 Pressenævnet: "Pressenævnets kendelse i sag nr. 11-70/82".
92 Wolfhagen, "Omstridt forsker anklages for plagiat".
93 DNF, "Duke, MacDonald, Nyborg, Sunic, Mfl."; Redox, "Kendisprofessor talte for nazister".

Rune Lauritzen, Patrick Jensen og Kasper Bendix fra Danskernes Parti på vej til retten i Århus for at støtte Daniel Carlsen under racismeretssagen i 2012. *Foto: Redox*

bragte billeder af Daniel Carlsen sammen med David Duke og Helmuth Nyborg.[94]

Efterfølgende skrev Daniel Carlsen i sit nyhedsbrev følgende om Nyborgs foredrag på seminaret, *IQ, Immigration and Europe's Future*:

"Manden bag dette var ingen ringere end Danmarks egen Helmuth Nyborg. En dygtig og modig mand, der kæmper en vigtig kamp for videnskaben. Nyborg kunne bl.a. berette om dystre befolkningsfremskrivninger, som forudser, at det danske folk vil blive en minoritet i eget land i 2085. Nyborg kunne endvidere beskrive, hvordan dette vil føre til et fald i vores gennemsnitsintelligens og hvad dette vil betyde for vores civilisation."[95]

Denne optagethed af at begrunde sine fremmedfjendske holdninger i videnskaben har Daniel Carlsen haft længe. Det fremgår f.eks. af hans blog, *Det Kommende Samfund*, tilbage i 2010, hvor Carlsen argumenterer for, at racisme er en naturlig reaktion, med henvisning til forskning i menneskets fordomme og frygt:

"Når mandelkernen aktiveres er vi altså i en forsvarsposition ganske instinktivt. Når dette sker ved mødet med en racefremmed har det naturligvis en årsag [...] Når vi gør det samme overfor eksempelvis en neger, så skyldes det jo ikke, at vi er bange for at blive spist af denne. [...] I denne situation er vi måske ikke udsat for en umiddelbar trussel [...] Men for vort folk udgør de racefremmede til hver en tid en trussel, da vi, som en homogen befolkningssammensætning, ikke kan tillade fremmede i vor samling af individer, hvis vi vil bevare, vedligeholde og styrke vort folk i en positiv udvikling og hvis vi i det hele taget vil tage vare om vor folkesundhed."[96]

Det kan næppe bestrides, at frygt er en basal menneskelig reaktion, men at racisme derfor skulle være naturligt, er endnu et eksempel på Daniel Carlsens ønske om at ville bevise sin politiske logik gennem påståede videnskabelige argumenter – en teknik, der skal tjene til at validere Daniel Carlsens og hans partis påstande som sande, uangribelige og "naturlige".

Odelsret til Danmark

Danskernes Parti udgav i 2013 Daniel Carlsens bog *Odelsret til Danmark*. Bogen er et kampskrift mod indvandring og multikulturalisme og kan betragtes som en uddybning af partiets holdning til udlændingedebatten og konkretisering af dets etnopluralisme.

Begrebet *odelsret* er et gammelt norsk juridisk begreb, som betegner den nedarvede ret til et givent stykke land. Daniel Carlsen anser alle såkaldt indfødte danskere som tilhørende den samme slægt, og det er disse *indfødte*, som har ret til den danske jord: "Mit

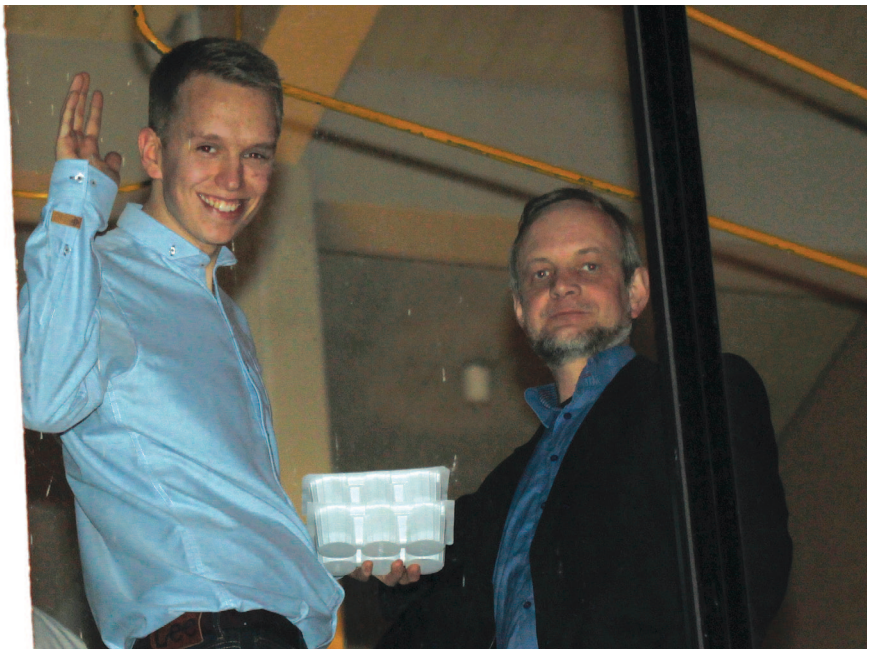
94 Bolther, "Velkommen på side 5": 5.

95 Carlsen: *Carlsens Nyhedsbrev nr. 7*: 2.

96 Carlsen: "Racisme – en naturlig forsvarsmekanisme".

Fra venstre ses byrådskandidat Morten Borup, DNSB-veteranen Lis Engelhardt og "Årets Aktivist 2013" Mike Kejser Wesselhoff, til Danskernes Partis landsmøde og sommerfest i august 2013. *Foto: Redox*

Daniel Carlsen delte flødeboller ud ved receptionen for sin bog, der blev holdt på hans 23 års fødselsdag. Her ses han med flødeboller sammen med Morten Borup. *Foto: Redox*

synspunkt er klart: Det danske folk har per definition ret til Danmark"[97].

Odelsretten er i forfatterens optik anlæg til en national folkeret baseret på arv. Daniel Carlsen ønsker i den forbindelse at omskrive FN's deklaration om oprindelige folks rettigheder til også at omhandle det danske folks rettigheder til land og kultur. Især FN's argument om, "at oprindelige folk har lidt under historiske uretfærdigheder bl.a. som resultat af deres kolonisering og berøvelse af deres landområder, territorier og ressourcer"[98] formår Daniel Carlsen at overføre som svar til det, han mener, er Danmarks *demografiske afvikling*.

Daniel Carlsen indleder sin bog med at lange ud efter tonen i den politiske debat, som han mener, er for slap og til skade for *det danske folk*. Hans argumenter bygger på den tidligere omtalte forestilling om, at sammenhængskraften i det danske samfund lider under multikulturen. Daniel Carlsen betragter sig selv som en del af en frihedskamp for det danske folk og dets kultur, der – ifølge ham – er under stærkt pres ved den påståede masseindvandring af ikke-danskere.

Hovedmodstanderne i udlændingedebatten er i Daniel Carlsens optik *multikulturalisterne*, altså folk, der går ind for det multikulturelle samfund. De er i hans øjne ikke blot naive, men også forhånende, danskfjendtlige og hykleriske. De har ingen forståelse for de angivelige farer, som han ser ved multikultur og lempelig asylpolitik. Multikulturalismen findes i hans øjne i alle former og politiske overbevisninger, selv hos Dansk Folkeparti, som Daniel Carlsen mener, gør knæfald for indvandrerne ved at argumentere for assimilation snarere end øjeblikkelig hjemsendelse og absolut bosættelsesforbud for alle med ikke-vestlig baggrund.

Der er for Daniel Carlsen ingen mellemvej, og at tale om integration er omsonst, da der i hans verden ikke bør findes mennesker i Danmark med behov for integration. Dansk Folkepartis assimilationsretorik bidrager ifølge Daniel Carlsen ikke til bevarelsen af den danske arvemasse, men giver i virkeligheden spillerum for det, som han påstår, vil ende med en "befolkningsudskiftning".

Daniel Carlsen skriver sig med *Odelsret til Danmark* ind i samme pseudovidenskabelige metode som en række racistiske teoretikere, herunder især den britiske professor i psykologi Richard Lynn og den finske forsker i politisk videnskab Tatu Vanhanen. Han søger således at bygge videre på Charles Darwins teori om *arternes oprindelse* i et forsøg på at skabe et empirisk grundlag for sine idéer om menneskelige racer eller "etniciteter" og for at retfærdiggøre tanken om europæeres overlegne intelligens i forhold til befolkningsgrupper fra ikke-vestlige lande.

Lynn er en del af bestyrelsen for *Mankind Quarterly*, et magasin, der er blevet kritiseret for sin racistiske profil,[99] og han har derudover også udgivet adskillige publikationer med fokus på racemæssige, etniske og nationale forskelligheder. Lynns værker om globale raceforskelle i erkendelsesmæssige færdigheder kritiseres for usystematisk videnskabsteori, for manipulation af data og for at fejlrepræsentere andre forskeres research.[100]

Det må derudover bemærkes, at Tatu Vanhanen – den anden forsker, som Daniel Carlsen i sin bog gør flittigt brug af – af det finske Centralkriminalpoliti har været under efterforskning for tilskyndelse til racistisk had, efter at han fremkom med kommentarer om, at fattigdom i Afrika kunne forklares med et lavere IQ-gennemsnit blandt afrikanske borgere.[101]

Lynns og Vahanens bog – *IQ and Global Inequality* – der argumenterer for, at de globale forskelle i økonomisk udvikling hænger sammen med tilsvarende forskellige i gennemsnitlige intelligenskvotienter, udgør det teoretiske grundlag for Daniel Carlsens op-

97 Carlsen, *Odelsret til Danmark*, 114.

98 FN, *Deklaration om oprindelige folks rettigheder*: 6.

99 Tucker, *The Funding of Scientific Racism*: 2.

100 Wichert m.fl.: "A systematic literature review": 1-20.

101 "Comments in interview could bring charges of inciting racism": 1.

> Et samfund bygger på dets etniske fundament […] Derfor dur det ikke, at vi har indvandrere fra lav-IQ-lande rendende rundt."
>
> Daniel Carlsen, 2011.

fattelse af, at der eksisterer markante forskelle i intelligens mellem etniske danskere og ikke-vestlige indvandrere. Denne opfattelse ligger som tidligere nævnt til grund for Daniel Carlsens og hans partis helt centrale argument om, at gennemsnitsintelligenskvotienten i Danmark er truet gennem indvandring fra såkaldte "lav-IQ-lande". Argumentet, der handler om ren samfundsøkonomi og i øvrigt er hentet fra klassisk nazisme, lyder, at samfundet simpelthen ikke *har råd til*, at intelligensniveauet bliver sænket gennem indvandring, idet Danmark i fremtiden skal leve af sin vidensindustri.

Sammenligning af gennemsnitsintelligenskvotienter fra forskellige lande udgør den helt centrale kilde til denne påstand. Som bilag til *Odelsret til Danmark* finder man således en tabel, hentet fra Lynn og Vanhanens *IQ and Global Inequality*, der viser de påståede intelligenskvotienter for de lande, hvorfra der i 2011 indvandrede eller flygtede folk til Danmark. Ved at sammenholde antallet af personer, der kom hertil fra forskellige ikke-vestlige lande, med de gennemsnitlige intelligenskvotienter i de lande, hvorfra de er kommet, mener Daniel Carlsen ved en simpel udregning at kunne påvise, at gennemsnitsintelligenskvotienten i Danmark i 2011 faldt med 0,028 IQ-point som følge heraf.[102]

Ved at bruge Lynn og Vanhanens data forsøger Daniel Carlsen igen gennem videnskabelige data og teorier at underbygge sit argument om nødvendigheden af en etnisk homogenisering af det danske samfund, altså indvandringsstop fra ikke-vestlige lande og etnisk udrensning af alle, der ikke er nordeuropæere. Det er dog så som så med videnskabeligheden bag den data, der ligger til grund for Daniel Carlsens udregninger.

For det første baserer de sig på en datamængde, der af flere forskere er blevet stærkt kritiseret som værende direkte uvidenskabelig. Lynn og Vanhanens bøger om sammenhængen mellem nationale IQ-gennemsnit og økonomisk udvikling er således over en årrække blevet beskyldt af andre forskere inden for feltet for at være utroværdige og bruge manipuleret data, baseret på en tvivlsom og usystematisk metode[103].

Et kritikpunkt har været, at Lynn og Vanhanen f.eks. i deres bog, *IQ and the Wealth of Nations* fra 2002, som *IQ and Global Inequality* bygger videre på, for 101 ud af de 185 undersøgte lande, baserer deres data for nationale IQ-gennemsnit på *skøn*, da der ikke fandtes reel data, de kunne bruge. Derudover bruger Lynn og Vanhanen testresultater fra et meget begrænset antal børn under 18 år, som målestok for en del landes nationale gennemsnitlige intelligenskvotienter. Således blev det nationale IQ-gennemsnit for Ækvatorial Guinea i undersøgelsen baseret på testresultater fra 48 børn i alderen 10-14.[104]

De to forfattere er ligeledes blevet kritiseret for, øjensynligt at have set bort fra testresultater, der viste højere IQ-gennemsnit end forventet. Ved hjælp af disse manipulationer lykkes det for Lynn og Vanhanen i deres bøger at 'påvise' en gennemsnits-IQ i Afrika syd for Sahara på under 70.[105]

For det andet bliver der i undersøgelserne slet ikke taget højde for, at IQ-tests overhovedet ikke er beregnet til at undersøge en befolknings gennemsnitintelligens. I stedet blev de oprindeligt udviklet til at screene skolebørn for at identificere indlæringsvanskeligheder og har som sådan ingen videnskabelig basis. IQ-test er således beregnet til at sætte skolebørn i nogle i forvejen definerede kasser efter, hvor gode deres indlæringsevner og evne til at følge undervisningen er. Nyere teorier afviser i dag de normalfordelte IQ-tests som et hensigtsmæssigt fundament for intelligensforskning, og i Danmark er man for længst gået bort

102 Carlsen, *Odelsret til Danmark*: 132-136.

103 Wicherst m.fl., "A systematic literature review"; Wicherts m.fl., "The Dangers of Unsystematic Selection Methods"; Volken, "The Impact of National IQ on Income and Groath".

104 Richardson, "Book review".

105 Wicherst m.fl., "A systematic literature review"; Wicherts m.fl., "The Dangers of Unsystematic Selection Methods".

fra udregning af IQ. Samtidig har flere forskere peget på det problematiske i at overføre metoder, der oprindeligt blev udviklet til at teste europæiske skolebørn fortrinsvist fra middelklassen, til f.eks. afrikanske lande, hvor uddannelsesniveauet er væsentligt lavere, og hvor andre kulturelle og sociale forhold spiller ind på folks indlæring end i Europa.[106]

For det tredje mener Lynn og Vanhanen, og med dem Daniel Carlsen, at intelligenskvotienter hænger snævert sammen med 'racer' og derfor er et simpelt biologisk træk, hvilket i sig selv er en absurd påstand, taget i betragtning af at den moderne videnskab fuldstændigt afviser menneskelige racer som videnskabeligt begreb.[107]

Der er således tale om en opfattelse af, at intelligenskvotienter er racemæssigt forudbestemte størrelser, der er arvelige og statiske og derfor ikke lader sig påvirke af f.eks. uddannelsesniveau eller sociale forhold. Det betyder i Daniel Carlsens verden, at alle efterkommere af immigranter i al evighed er at regne for at tilhøre deres forfædres etnicitet og dermed det 'intelligensniveau', der findes i deres pågældende oprindelsesland. På den måde gør Daniel Carlsen sig via Richard Lynn og Tatu Vanhanen endnu engang til fortaler for en gammeldags racebiologi, noget som videnskaben for længst har afskrevet.

I næstsidste kapitel i bogen redegør Daniel Carlsen for det, han selv mener, er et etisk problem, nemlig at indvandring aldrig har været til folkeafstemning og derfor ikke er demokratisk. Det er ifølge ham omsonst at tale om en liberal indvandringspolitik, da enhver indvandring pga. indvandrerens egeninteresse går imod den nationale ret, som han mener, bør erstatte de grundlæggende globale menneskerettigheder.

Carlsens Danmark kræver en konsekvent hjemsendelse af alle, som ikke har som minimum én danskfødt forælder, og selv om han til dels anerkender, at det vil medføre "menneskeligt ubehag"[108], er han nådesløs i sit krav. I de tilfælde, hvor det ikke er muligt at sende danske borgere af udenlandsk oprindelse til "hjemlandet", foreslår Carlsen, at der må findes en løsning til at sende disse borgere til et andet land nærmere deres oprindelsesland. Så længe Daniel Carlsen således er fri for dem, som ikke ligner ham, er menneskelige og internationale hensyn irrelevante. Som Carlsen selv skriver et andet sted i bogen: "Den nationale ret er den højeste ret, hvorfor ethvert hensyn må udgå herfra"[109].

Kaj Vilhelmsen skrev i marts 2013 en anmeldelse af bogen til *Nationaldemokraten*, hvori han forsøger sig med at kalde *Odelsret til Danmark* en "politisk brugsbog"[110], men ender med at kalde den "en *introduktion* til den fremmedpolitiske debat"[111]. Carlsen selv håber således på, at hans udlægning af bl.a. Lynns research giver "nationalsindede danskere" et empirisk grundlag for en videnskabelig baseret kamp mod indvandring og danskere af anden etnisk herkomst.

106 Richardson, "Book review"; Den Store Danske, "Intelligens"; Wicherts m.fl., "The Dangers of Unsystematic Selection Methods".

107 Gammeltoft, "Genomer, patenter og etik".

108 Carlsen, *Odelsret til Danmark*: 98.

109 Carlsen, *Odelsret til* Danmark: 105.

110 Vilhelmsen, "Odelsret til Danmark – en anmeldelse".

111 Vilhelmsen, "Odelsret til Danmark – en anmeldelse".

Danskernes Partis logo på en af partiets flyere. *Foto: Redox*

Klistermærke fra Danmarks Nationale Front. I midten ses organisationens logo med livsrunen, der også bruges af Danskernes Parti, og til højre et solhjul. *Foto: Redox*

> Dette er det nye logo. Dannebrog svøbt i krims krams. Bemærk vinkelen, vi tror der er et hagekors gemt bagved..."
>
> DNSB om Danskernes Partis logo, 2011.

Kapitel 4: **Strategi**

Symboler og grafisk udtryk

Danskernes Parti har i sit grafiske udtryk forsøgt at frigøre sig fra det 20. århundredes nationalsocialistiske og fascistiske symbolbrug. Således også i partiets logo, der dog alligevel indeholder nogle spændende elementer.

Partiet beskriver selv sit logo som bestående af en flettet ring yderst, der er livets træ, Yggdrasil, fra den nordiske mytologi, "hvor kronen og roden fletter sig sammen i en skøn forening"[112] og som symboliserer sammenhold og foreningen af fortid og nutid. Inden i denne ring findes et skjold, der symboliserer et værn om Danmark og vilje til indsats og opofrelse, mens Dannebroget på skjoldet "symboliserer intet mindre end Danmark, og dermed det danske folk". Således symboliserer Danskernes Partis logo ifølge partiet "den enestående livssætning, som lyder: - Lad os arbejde for fædrelandet!"[113].

Partiets logo består således af tre elementer: en ring, et skjold og et Dannebrogsflag, altså elementer af nordisk mytologi, af militær (værne)magt og af nationalisme. Hvordan skal dette så forstås?

Først og fremmest virker det måske lidt paradoksalt, at Danskernes Parti i sit logo kombinerer et af de centrale symboler fra den hedenske nordiske mytologi, verdenstræet Yggdrasil, med det kristne kors, der findes på Danmarks nationalflag. Nazismen har dog historisk set altid formået at finde en balance mellem den nyhedenske okkultisme og ligeledes den nordisk-germanske symbolmysticisme, som nationalsocialismen siden sin grundlæggelse har benyttet sig af, og så den protestantiske kristendom. Således også Danskernes Parti, der med brugen af Yggdrasil-referencen søger at tiltrække nogle af de nyhedenske kræfter i den nazistiske bevægelse, heriblandt DNSB'ere, der stadig bekender sig til den traditionelle nationalsocialistiske idé om det nordisk-germanske folkefællesskab med rod i oldtiden. Samtidig søger partiet med brugen af Dannebrog at appellere til nationalkonservative og antimuslimske kræfter, for hvem den rent nationale og kristne kulturkamp er det bærende i kampen mod indvandringen. En tolkning af Danskernes Partis logo kan således være, at det forener det gamle og det nye, danskernes oldnordiske fortid og kristen-nationalistiske nutid, sammen med et ønske om at værne om Danmark med magt.

Noget, der umiddelbart springer i øjnene ved Danskernes Partis symbol, er, at Dannebroget på skjoldet er vinklet 30 grader til venstre, således at korset næsten danner et kryds. Årsagen til dette skriver partiet ikke noget om på sin hjemmeside. Måske fordi logoet, når man ser det isoleret fra partiets beskrivelse af dets symbolske betydning, unægtelig minder om en æstetiseret udgave af solhjulet eller hjulkorset, som det også kaldes. Solhjulet består af et ligearmet kors eller kryds indrammet i en cirkel og er et oldnordisk tegn for solen og for guden Odin, den øverste gud i nordisk mytologi. Siden 1930'erne har det været brugt som fascistisk symbol, som en del af fascisternes dyrkelse af oldnordisk kultur. I Danmark brugte nazipartiet DNSAP's ungdomsorganisation, Nationalsocialistisk Ungdom (NSU), i perioden 1932-1945 et hvidt solhjul på postkasserød baggrund som sit officielle symbol.[114]

Et andet bud på, hvad vinklen på Dannebrog i Danskernes Partis logo søger at efterligne, gav DNSB i en kommentar til partiets grundlæggelse den 12. juni 2011: "Dette er det nye logo. Dannebrog svøbt i krims krams. Bemærk vinkelen, vi tror der er et hagekors gemt bagved..."[115]

112 DP, "Vores symbol".
113 DP, "Vores symbol".
114 Redox: "Symboler og talkoder": Solhjulet.
115 DNSB, "Kommentar om DP".

NPDs og Danskernes Partis klistermærker om pædofili. *Foto: Redox/Privat*

NPDs og Danskernes Partis klistermærker om hjemsendelser. *Foto: Redox/Privat*

Et andet hedensk symbol, som Danskernes Parti synes at have taget til sig og har brugt som motiv på en af de T-shirts, partiet har til salg på sin hjemmeside, er den såkaldte livsrune. I vikingetidens yngre, nordiske runealfabet var runen symbolet for mennesket, mens den tyske okkultisme og den racistiske Völkisch-bevægelse i sin moderne genbrug af de gamle runer antog den som et symbol på selve livet. Den såkaldte *Lebensrune* blev som sådan i vid udstrækning benyttet i Nazityskland som pendant til det kristne kors som symbol for fødsel i fødsels- og dødsannoncer samt på gravsten. I dag bruger nazisterne livsrunen til bl.a. begravelser. Derudover indgår runen i den nynazistiske organisation Danmarks Nationale Fronts logo.[116]

Anderledes moderne må man sige, at Danskernes Partis propagandamateriale fremstår. Klistermærker, flyers, brochurer, medlemsblade og partiets hjemmeside er holdt i et gennemgående blåt og hvidt tema, ikke meget ulig Dansk Folkepartis, med friske farver og klare kontraster. Det er et moderne, semiprofessionelt layout, som partiet benytter sig af, og et tydeligt skridt væk fra den propaganda, som de traditionelle nazistiske eller nynazistiske grupper som DNSB og DNF bruger.

Danskernes Parti er i sin propaganda, som i mange

116 Redox: "Symboler og talkoder": Livsrunen; t-shirten kan findes her: http://danskernesparti.dk/shop/shop/sort-t-shirt-med-livsrune (tilgået 29.07 2013).

> Alle former for ekstern kommunikation godkendes af partilederen."
>
> Danskernes Partis vedtægter, 2012.

andre forhold, kraftigt inspireret af sine søsterorganisationer i udlandet. Således har partiet kopieret to klistermærker fra det tyske nynazistiske parti NPD. Det drejer sig om et klistermærke mod pædofili med teksten "Fingrene væk! – hårdere straffe for pædofili" og et klistermærke med teksten "Så er festen forbi! God tur hjem", der er nøje kopieret fra et NPD-klistermærke med teksten "Gute Heimreise", hvorfra Danskernes Parti endda har lånt klistermærkets motiv.

På den måde forsøger Danskernes Parti også i sin symbolbrug at ændre sit udtryk væk fra traditionel nazisme og fremstå som et seriøst og frem for alt stuerent politisk parti. Partiet har dog, som vist, på visse felter ualmindeligt svært ved helt at slippe det oldnordiske og den hedenske okkultisme, der kendetegner de traditionelle, nazistiske bevægelser.

Man kan sige, at Danskernes Parti i sit grafiske udtryk både forsøger at frigøre sig fra nazistiske associationer og samtidig række hånden ud netop til det segment af den yderste højrefløj, der dyrker den nazistiske symbolbrug.

Rune Lauritzen fra partiets ledelse beskrev nogle af tankerne bag strategien i et indlæg på internetforummet Ironmarch i november 2012:

"So in my opinion, if eg. Danish national socialists used another ancient Nordic rune, other types of uniforms, they would have been seen as as part of a greater European phenomenon, and not just as imitaters of Germany"[117].

Partimedier

Danskernes Parti gør flittigt brug af medierne til at fremme deres sag. Således stiller de med jævne mellemrum op til interview både i radio, i tv og i aviserne, gerne med et provokerende emneindhold, så partiet kan tiltrække opmærksomhed gennem overskrifter.

En vigtig del af Danskernes Partis partiopbygning og grundlæggende strategi har været oprettelsen af en række medieplatforme. Det drejer sig om en hjemmeside, sider på de sociale medier Facebook og YouTube, internetavisen *Nationaldemokraten* og medlemsbladet *Identitet.*

I centeret af partiets mediestrategi er partiets egen hjemmeside – danskernesparti.dk – der blev lanceret samtidig med partiet i 2011.

Hjemmesiden er partiets vigtigste platform til at sprede dets holdninger, fortælle om partiets arbejde og kommentere på aktuelle, politiske begivenheder. Således bruger Danskernes Parti hjemmesiden til at iscenesætte partiet – og i særdeleshed Daniel Carlsen – politisk. Partiet bruger mange artikler på at omtale sig selv som beskyttere af ytringsfriheden[118] og som de eneste, der er villige til at handle på trods af, at de, i deres selvopfattelse, udsættes for undertrykkelse og forfølgelse fra mainstream-medier, venstrefløjen og *de fremmede*. Denne iscenesættelse af sig selv som et parti af selvopofrende, klarsynede martyrer, ses f.eks., når Daniel Carlsen udtaler sig om demonstrationer mod Danskernes Parti:

"Daniel Carlsen, partileder, Danskernes Parti, siger i dag til ekstrabladet.dk, at han synes, det er en skam, at venstreekstreme kræfter angriber en demokratisk debat."[119]

Udover hjemmesiden bruger Danskernes Parti de sociale medier Facebook og YouTube. Partiets Facebook-side er samlingssted for partiet og dets støtter, hvor artikler og begivenheder bliver kommenteret og debatteret, mens partiets YouTube-kanal flittigt bliver brugt til at bringe videoer fra partiets arrangementer, propagandauddelinger og egentlige hvervevideoer.

Identitet er partiets medlemsblad, en intern fysisk udgivelse, der siden 2012 er udkommet ca. 4 gange årligt. Rune Lauritzen er bladets ansvarshavende redaktør og redaktionen består derudover af Peter Neerup Buhl og Morten Borup samt Daniel Carlsen, der står for grafik og layout, ligesom at han er fast skribent på lederen og jævnligt forfatter til artikler.[120]

117 Lauritzen, *Ironmarch*, 20.11 2012.

118 F.eks.: DP, "Sag om ytringsfriheden afgøres onsdag".

119 Heidemann, "VU: I kan forvente flere nazi-møder".

120 DP, *Identitet* nr. 2, 2013: 2-3; DP, "Identitet har fået nyt design".

Danskernes Partis interne medlemsblad *Identitet*.
Foto: Redox

I bladet kan partiets medlemmer læse om partiets politiske planer, aktiviteter og kommende arrangementer, samt ledelsens kommentarer til aktuelle begivenheder. Bladets hovedformål er dog at fungere som et vigtigt talerør for ledelsen til at kommunikere ledelsens synspunkter og ideologiske pointer til de menige medlemmer. En stor del af artiklerne er således forfattet af ledelsen og centrale medlemmer af partiet. Bladet tjener på den måde til opfyldelse af partiets vedtægt om at "uddanne sine medlemmer politisk og give disse en forståelse for partiets synspunkter. Endvidere skal partiet give sine medlemmer indsigt i dansk kultur samt historie og desuden få medlemmerne til at føre et liv i overensstemmelse med partiets principper."[121]

Nationaldemokraten blev lanceret i foråret 2013 som en ekstern netavis med Peter Neerup Buhl som ansvarshavende redaktør og primære skribent. På trods af, at *Nationaldemokraten* hævder at være "en uafhængig netavis", er den "drevet af en personkreds associeret til Danskernes Parti, men ikke forpligtet på dettes program"[122]. Redaktionelt har *Identitet*, *Nationaldemokraten* og partiets hjemmeside dog et stort personoverlap, og de forskellige medier refererer ivrigt til og reklamerer for hinanden.

121 DP, *Vedtægter*: § 3.
122 Nationaldemokraten, "Om Nationaldemokraten".

> Forholdet er altså følgende, jo større del af Europas befolkning, som udgøres af indvandrere, jo lavere middelintelligens findes der i Europa."
>
> Kaj Vilhelmsen, 2013.

Siden definerer sig som en nyhedsside, der er tro mod nationalistiske idéer:

"Redaktionen vil se med velvilje på alle modtagne bidrag inden for emner med relevans for vor nationale fremtid og nationaldemokratisk politik generelt. Formålet er at fremføre undertrykte kendsgerninger og synspunkter om landets situation under det aktuelle indvandrings- og globaliseringspres."[123]

Det primære stofområde på siden er kritiske artikler om flygtninge og indvandrere med stærkt fremmedfjendsk retorik. F.eks. skrev Danskernes Partis spidskandidat til Kommunal- og regionsrådsvalget i Københavns Kommune og Region Hovedstaden, Kaj Vilhelmsen, følgende i en artikel i maj 2013 om højrefløjens ordvalg:

"Og dette udtryk muhamedaner vil jeg da også hermed opfordre alle andre danskere til at bruge, for at kalde de fremmede for muhamedanere er også en måde at vise sin uvilje mod de indvandrede muhamedanerne på."[124]

Kaj Vilhelmsen er en flittig bidragyder til *Nationaldemokraten*. I en anden af sine artikler tager han, i god overensstemmelse med Danskernes Partis grundlæggende politiske argumentation, udgangspunkt i en biologisk og genetisk betinget racisme, hvor den påstået faldende IQ i vestlige lande tilskrives masseindvandring:

"Hvis man ser på en kurve over indvandringen fra den tredje verden til Europa og sammenligner denne med kurven over den faldende intelligens, så svarer disse kurver temmelig nøje til hinanden blot med omvendt fortegn. Forholdet er altså følgende, jo større del af Europas befolkning, som udgøres af indvandrere, jo lavere middelintelligens findes der i Europa"[125].

Som medie opfylder *Nationaldemokraten* en rolle for partiet som ekstern propagandaplatform, der skal hverve nye medlemmer og støtter til partiet. Samtidig giver det som et eksternt medie plads til, at partiets medlemmer kan udtrykke deres racistiske holdninger i et forum, hvor partiet lettere efterfølgende kan undsige sig dem, hvis der skulle blive behov for det.

Danskernes Parti anvender grundlæggende sine egne medier til at sprede dets propaganda og politiske anskuelser, ligesom at partiets tilhængere igennem medierne får serveret færdiganrettede argumenter til at forsvare deres standpunkter med. Når partiet på sin hjemmeside, på *Nationaldemokraten* og i medlemsbladet *Identitet* ofte har såkaldt videnskabelige indlæg, er det således en måde at legitimere Danskernes Partis holdninger og politik på. Det er et led i en strategi om at få partiet til at fremstå akademisk velbegrundet og velargumenteret og sørge for, at disse argumenter når partiets medlemmer, så de kan viderebringe dem.

Pressestrategi

Danskernes Parti har med held ført en meget proaktiv strategi for at få positiv presseomtale. Partiets ledelse stiller gerne op til interviews i medierne og bruger læserbreve og debatindlæg til at få partiets holdninger ud til offentligheden. Denne strategi skal ses som et forsøg på at markedsføre partiet som et seriøst og legitimt politisk parti med en bred vifte af nationalpolitiske mærkesager.

Danskernes Parti må generelt siges at have en meget åben pressestrategi, simpelthen for at få så meget taletid som muligt, og partiet forstår at udnytte medierne til sin fordel. Når Daniel Carlsen f.eks. skal interviewes til radio- eller TV-indslag, kræver han ofte, at interviewet skal transmitteres direkte, og han kan finde på simpelthen at afvise at deltage i interviewet, hvis mediet ikke ønsker at efterkomme dette krav. Dette er en helt bevidst del af partiets pressestrategi. Partiet beskriver således fordelene ved at deltage direkte som at journalisterne derved "ikke har mulighed for at klippe sammenhæng og mening ud".[126]

Baggrunden for denne interviewpraksis er øjensynligt en følelse i partiets ledelse af, at deres udta-

123 Nationaldemokraten, "Om Nationaldemokraten".

124 Vilhelmsen, "Terminologi".

125 Vilhelmsen, "En katastrofal udvikling".

126 DP, "Daniel Carlsen kom direkte igennem".

Daniel Carlsen, til højre, efter at have deltaget i radioprogrammet "Forfra Med Jeppesen" på Radio24syv i april 2013. *Foto: Redox*

lelser bliver udsat for manipulering ved interviews, der ikke bliver transmitteret direkte. Således også i forbindelse med et interview med partiets viceleder, Morten Schjetne, på TV2 Syd i februar 2012. Efterfølgende skrev partiet på sin officielle Facebook-side: "Næstformand Morten Schjetne var i TV Syd i går aftes. Interviewet varede 1 time og 20 min, så de har klippet det godt til"[127]. Indslaget, som Morten Schjetne medvirkede i, varede fire minutter og 15 sekunder.

Det lykkes da også ofte for Danskernes Parti at deltage i direkte interviews, især på lokale TV-stationer og radioprogrammer, som har brug for mere fyldstof. Det er oftest Daniel Carlsen, der udtaler sig til medier, hvilket han har gjort med en vis succes. Hans veltalenhed og dygtighed som debattør bliver ofte undervurderet af journalister og politiske modstandere, der derfor ikke forbereder sig grundigt nok til interviews og debatter. Dette kom tydeligt til udtryk, da Daniel Carlsen deltog i debatprogrammet *Forfra med Jeppesen* på den landsdækkende Radio24syv i april 2013. Her var værten Michael Jeppesen, der ved interviewets start erklærede, at det ville blive et meget kritisk interview, ikke i stand til at give ham reelt modspil i den to timer lange udsendelse og endte derfor med at erklære sig enig i flere af Daniel Carlsens argumenter og præmisser, til trods for deres åbenlyst polemiske og racistiske karakter.[128]

Daniel Carlsen bruger også flittigt avisernes læserbrevsspalter til at sprede sine holdninger. Det sker især i diverse jyske lokalaviser, men også større danske dagblade. Andre partimedlemmer har også luftet partiets holdninger på avisernes debatsider, men idet at Danskernes Partis vedtægter foreskriver, "at alle former for ekstern kommunikation godkendes af partilederen, eller af en af partilederen udnævnt tillidsmand, inden det kan kommunikeres under Danskernes Partis navn"[129], må man gå ud fra, at andre partimedlemmers indlæg i pressen i det mindste har været en tur forbi Daniel Carlsens skrivebord først.

I 2011 fik Daniel Carlsen trykt 11 læserbreve hovedsageligt i sin lokale avis, Viborg Stifts Folkeblad.

127 DP, *Facebook*, 06.02 2013.

128 Radio24Syv, *Forfra med Jeppesen*, radioprogram.

129 DP, *Vedtægter*, 2012: 5.5.

Daniel Carlsen og DNSB afholdt Grundlovsdag 2010 en uanmeldt demonstration i Århus midtby. *Foto: Privat*

I 2012 og 2013 har han derimod ikke tilnærmelsesvis fået trykt lige så mange læserbreve, som han gjorde i 2011. Årsagen hertil skal måske findes i et geografisk fokusskifte fra Daniel Carlsens tidligere hjemby Viborg til Århus, hvortil han flyttede i juli 2013 for at kunne opstille til kommunalvalget i november. Her kan det være sværere for ham at få trykt sine læserbreve i de store århusianske dagblade.

Allerede i DNSB-tiden viste Daniel Carlsen sin evne til at skabe god opmærksomhed omkring sin person og sit parti, da han stod åbent frem i medierne som nazist og gerne udtalte sig offentligt om sine holdninger. Han havde således dengang held til at skabe overskrifter ved hjælp af provokationer, f.eks. da *Nyhedsavisen* i sommeren 2008 inviterede ham til kz-lejren Auschwitz-Birkenau sammen med den tidligere fange fra lejren, Zygmunt Gross, i hvilken forbindelse Carlsen her hårdnakket påstod, at holocaust aldrig havde fundet sted. Et andet eksempel var hans praksis med at lave demonstrationer og propagandauddelinger med brug af hagekorsflag på vigtige demokratiske og antinazistiske mærkedage såsom 9. april, 4. maj og 5. juni.

I Danskernes Parti har Daniel Carlsen tonet sin provokatoriske pressestrategi ned til fordel for en mere offerpræget rolle i medierne, f.eks. i forbindelse med en racismesag imod ham, demonstrationer mod hans arrangementer og ved de to lejligheder, hvor han har mistet sit arbejde på grund af sine nazistiske holdninger.

Netop sit privatliv har Daniel Carlsen været god til at bruge propagandistisk i sin pressestrategi. I 2011 blev han far, og han bor i dag sammen med sin kæreste og datter. Dette bruger han aktivt i forsøget på at skabe troværdighed og legitimitet om sin egen person og til at fremstille sig selv som en ganske almindelig familiefar, som hans mulige vælgere og støtter kan identificere sig med. Hans privatliv bliver således et vigtigt aktiv, når han diskuterer Danskernes Partis familiepolitik[130].

Legitimering

Danskernes Partis pressestrategi skal ses i sammenhæng med et generelt forsøg fra partiledelsens

130 Carlsen, "Diskrimination af børnefamilier".

Mellem de to betjente ses Daniel Carlsen og Morten Schjetne på vej til debatmøde med Venstres Ungdom i København, marts 2012. *Foto: Redox*

side på at opnå legitimitet for partiet og dets politik. Ved at stille op til interviews forsøger Daniel Carlsen at fremstår som en seriøs partileder og markedsføre Danskernes Parti som et moderne og legitimt nationalistisk parti. Det er en måde, hvorpå partiet søger at løfte sig ud af det nationalsocialistiske morads.

Det er også på denne måde, Danskernes Parti bruger de debatmøder med borgerlige ungdomspartier, som Daniel Carlsen de seneste par år har deltaget i. Allerede i februar 2009 deltog DNSB, repræsenteret af Jonni Hansen, Daniel Carlsen og Thomas Lind Madsen, i et debatmøde hos Venstres Ungdom i Århus[131], og ideen med at søge politisk legitimitet gennem debatmøder med andre partier tog Daniel Carlsen med over i Danskernes Parti. Således deltog Carlsen den 6. marts 2012 i et debatmøde arrangeret af Venstres Ungdom, der fandt sted under massiv politibeskyttelse i VU's lokaler ved Nørreport i København[132].

I november samme år forsøgte Konservativ Ungdom på Frederiksberg sig så med et lignende debatmøde mellem Daniel Carlsen og den konservative folketingskandidat Rune Kristensen. Mødet blev imidlertid aflyst kort før mødets start af KU efter at organisationen Antifascistisk Aktion havde indkaldt til en moddemonstration[133].

Den 27. marts 2013 var det så Det Radikale Vestres tur til at debattere med Danskernes Parti. Det skete, da Århus' viceborgmester, De Radikales Rabih Azad-Ahmad, stillede op til debat med Daniel Carlsen i forbindelse med lanceringen af partilederens bog, *Odelsret til Danmark*.[134] Betydningen af, at viceborgmesteren havde deltaget, blev ikke overset af partiet. Efterfølgende skrev Morten Borup i Danskernes Partis medlemsblad, *Identitet*, følgende i en artikel med titlen "Politiker og autonome legitimerede Danskernes Parti", med henvisning til, at man nu for første gang havde fået en politiker fra et andet parti til at deltage i et af partiets arrangementer: "Danskernes Parti blev for første gang overordentligt legitimeret, da Daniel Carlsen onsdag d.

131 VU-Århus, "Reportage: Debatmøde med Jonni Hansen".
132 Projekt Antifa, "Massiv politivold beskyttede nazileder".
133 Projekt Antifa, "KU og Carlsen aflyste debatmøde".
134 Borup, "Fædrelandsbog præsenteret med debat".

> Give your politics another name and a different symbol. But never change your ideals and politics."
>
> Rune Lauritzen, 20 november 2012.

27. marts præsenterede sin nyudgivne bog, "Odelret til Danmark" på hovedbiblioteket i Århus."[135]

Debatmøder som de nævnte tjener altså et klart propagandamæssigt såvel som et strategisk formål for Danskernes Parti. Ved at udnytte en af demokratiets grundværdier, den frie meningsudveksling med politiske modstandere gennem debat, forsøger partiet at fremvise et demokratisk sindelag og en villighed til pragmatisk dialog. Det er med til at sikre en legitimitet for partiet, men det skaber også opmærksomhed. Og det er måske det vigtigste argument for Daniel Carlsen, når han stiller op debat. Det skaber nemlig en massiv medieomtale af ham og hans parti, når hans moddebattører møder kritik i den offentlige debat for at indgå i dialog med nynazister, og når debatarrangementerne bliver mødt af protestaktioner og massiv polititilstedeværelse. Det ved Daniel Carlsen, og det udnytter han og Danskernes Parti til det yderste.

Også dialog med venstrefløjen er en del af Danskernes Partis legitimeringsstrategi. Således har partiet udviklet en praksis, hvor venstrefløjen konsekvent inviteres til at debattere med Danskernes Parti i forbindelse med protestdemonstrationer mod partiets møder. Med denne åbenlyse imødekommenhed forsøger partiet øjensynligt at skabe rygdækning for et pragmatisk og dialogsøgende image.

Den anden del af partiets legitimeringsstrategi handler om de politiske værdier, som Danskernes Parti vælger at fokusere på. Frem for overvejende at tale om de værdier, som den brede befolkning traditionelt forbinder med nationalsocialisme – racisme, antisemitisme, immigrationsmodstand, autoritarisme og voldsberedthed – forsøger partiet i vid udstrækning at fokusere på andre, mere bløde politiske værdier såsom miljø, dyrevelfærd, bevarelse af arbejdspladser, modstand mod kasernelukninger, national selvbestemmelse og socialpolitik. Mange af disse politikområder bygger på traditionelle nationalsocialistiske værdier, som bl.a. DNSB også har som mærkesager, men de er ikke i samme grad synonyme med nazisme i offentligheden, som racisme f.eks. er det. Selv om Danskernes Parti stadig har en kraftig slagsside i sit politiske program mod en egentlig ultranationalistisk og racistisk politik, forsøger partiet på denne måde, som ved andre aspekter af partiets praksis – f.eks. dets grafiske udtryk og principprogram – at markedsføre sig som et legitimt og seriøst nationalkonservativt parti og samtidig lægge afstand til traditionel nazisme. Ledelsesmedlem Rune Lauritzen forklarer en bagvedliggende tanke til denne legitimeringsstrategi på følgende måde på det britiske fascistiske internetforum, *Ironmarch.org*:

"The principles and ideals of National Socialism and Fascism are not bound to names or symbols, so why not wrap them in a name and a symbol people are able to relate to. The word NAZI and the SWASTIKA have become stained beyond repair. I certainly don't advocate crying anti-Nazism. I'm only advocating repackaging. As I have said before, people don't have a clue what National Socialism is, they think it's an open furnace and Dr. Mengele"[136].

Strategien handler således ikke om en politisk eller ideologisk ændring, men om at give nazismen en anden indpakning for på den måde at gøre den mere spiselig for et moderne publikum. Vælgerne og de potentielle medlemmer skal kunne relatere sig til det nynazistiske parti, og de skal derfor ledes væk fra associationerne til Nazityskland. Politikken skal dog grundlæggende være den samme, som Rune Lauritzen meget præcist formulerer det: "This is the way I see complementary fascists and national socialists succeed: Give your politics another name and a different symbol. But never change your ideals and politics".[137]

Stuerent samlingsparti

Sideløbende med sin offentlige legitimeringsstrategi og forsøg på at fremstå som et spiseligt nationalt parti

135 Borup, "Politiker og autonome legitimerede Danskernes Parti": 4.

136 Lauritzen, *Ironmarch.org*, 22.11.2012.

137 Lauritzen, *Ironmarch.org*, 20.11.2012.kl. 14.31.

har Danskernes Parti en anden dagsorden i kraft af sine bestræbelser på at blive en samlingsorganisation på den yderste højrefløj.

Tendensen i den nynazistiske bevægelses organisering i Skandinavien har siden årtusindeskiftet ændret sig. I 00'erne var den fremherskende organisationsform det løst organiserede kammeratskabsgruppekoncept, som blev hentet fra Tyskland og som i Danmark sås i netværket Dansk Front, mens det i Sverige især var netværket Fria Nationalister med nyhedsportalen Info14 som samlingspunkt, der var dominerende[138].

Problemet med denne struktur for det yderste højre var, at man ikke var i stand til at opnå nogen reel politisk indflydelse, og mange nynazister efterlyste derfor et nationalt parti, som kunne repræsentere den yderste højrefløj. Dansk Folkeparti havde solgt totalt ud af sine holdninger, mente man, og kunne ikke længere repræsentere det danske folk, bl.a. i kraft af partiets uforbeholdne støtte til staten Israel og manglende formåen ift. at stoppe den muslimske indvandring[139].

I slutningen af 00'erne brød kammeratskabsgrupperne mere eller mindre sammen, sandsynligvis på baggrund af deres manglende struktur. Den nye tendens i Skandinavien er siden blevet at organisere sig i såkaldt nationaldemokratiske partier, der har deres udspring i de traditionelle nazistiske bevægelser.

Disse partier forsøger på én gang at blive de centrale og samlende organisationer på den yderste højrefløj og samtidig blive nationale partier, der kan fungere som alternativer til mere moderate højreorienterede partier som Dansk Folkeparti. Svenskarnas Parti har haft held med at skabe sig en position som denne centrale organisation på den svenske højrefløj, og flere af de midler, som partiet har brugt for at opnå denne position, genbruger Danskernes Parti.

Et af disse midler var, da Danskernes Parti i sommeren 2012 præsenterede en række af den yderste højrefløjs mest respekterede veteraner, som medlemmer af partiet. Derved ønskede partiet at bruge disse nye, prominente medlemmer som garanter for partiet og opfordrer samtidig deres respektive støtter – eller "fans", om man vil – til ligeledes at melde sig ind i Danskernes Parti.[140]

Et andet initiativ, som Danskernes Parti har taget, for at skabe sig en position som den centrale organisation på den yderste højrefløj, er de åbne arrangementer for alle interesserede, som partiet afholder to gange årligt. I 2012 arrangerede partiet således i marts et debatmøde i Århus med deltagere fra fire forskellige nynazistiske og antimuslimske organisationer, og i juni 2012 afholdtes en sommerfest, hvor bl.a. en delegation fra Danmarks Nationale Front deltog. I marts 2013 afholdt partiet en åben reception i Århus for Daniel Carlsens bog, *Odelsret til Danmark*, og i august måned var det igen tid til partiets sommerfest. Disse arrangementer tjener flere formål, hvoraf det vigtigste er det at samle folk fra forskellige dele af den yderste højrefløj, ligesom arrangementer også har en politisk skolende effekt på deltagerne gennem taler og debatindlæg.

Danskernes Partis forsøg på at blive den samlende organisation på det yderste højre og deres deraf følgende målrettede hvervning af medlemmer bredt på hele højrefløjen fra Dansk Folkeparti til DNSB har imidlertid bragt partiet i en interessekonflikt. Ifølge partilederen Daniel Carlsen prøver Danskernes Parti ikke på at blive et stuerent parti, da han ikke ønsker, at hans parti ender som de veletablerede partier og sælger ud af dets politik.[141] Alligevel finder partiledelsen det nødvendigt at holde sine medlemmer i kort snor og fjerne folk, som er for rabiate eller som skader partiets image. På denne måde er partiet flere gange gået i rette med deltagere i partiets arrangementer. Således også ved Danskernes Partis opstartsmøde i

138 Redox: *Postbox 38*: 52.

139 DF, "Styrket venskab mellem Dansk Folkeparti og Israel".

140 Redaktionen, "Peter Neerup Buhl melder sig ind".

141 Carlsen, "Daniel Carlsen taler til opstartsmøde", video.

Flere medlemmer af den voldelige, racistiske hooligangruppe White Pride deltog ved receptionen på Daniels Carlsens bog *Odelsret til Danmark* på Århus Hovedbibliotek i marts 2013. På billedet ses Jesper Straube på vej ind til receptionen. *Foto: Redox*

Holger Aanundsen i Blood & Honour-tshirt til debatmøde på Århus Hovedbibliotek i marts 2012. Han deltog dengang som medlem af Danmarks Nationale Front, men er idag medlem af Danskernes Parti. *Foto: Redox*

parti frem for et principfast nationalde-
mokratisk parti er selvfølgelig, at man
kan vinde en masse små slag og blive
populær på dét, uden at nogen rigtig
tænker over, at man taber selve krigen.
Front National har (hjulpet af det franske
politiske system) kastet de politiske ter-
ninger således, at man enten må for-
blive helt udenfor eller vinde alt. Der er
dog vel heller ingen mellemløsning i vor
æras grundlæggende spørgsmål: Skal
de europæiske lande tilhøre de europæi-
ske folk, eller skal alverden have lov til at
trænge ind og overtage?

Front National og jøderne

Af Børge Bang

I 2012 mødtes Marine Le Pen for første gang med den jødiske lobbyistorganisation European Jewish Union. På "dialogmødet" lovede hun bl.a. støtte til Israel.

European Jewish Union var initiativtageren til åbningen af European Jewish Parliament, som er et parallelparlament, der residerer i Europa-Parlamentets bygninger. Parallelparlament arbejder for at fremme jødiske værdier i Europa. Så på det område er Front Nationals loyalitet altså ligeså tvetydig som DF's.

17

Stuerent samlingsparti: trods den påståede ideologiske holdningsændring væk fra nazismen, har Danskernes Parti åbenbart stadig en interesse i jøder og jødiske konspirationer. Her et eksempel fra medlemsbladet Identitet.. *Foto: Redox*

København den 11. august 2012, hvor også en gruppe fra Danmarks Nationale Front (DNF) deltog. Her blev et af medlemmerne kort efter deres ankomst hevet til side af Daniel Carlsen, der gav ham en skideballe for at have taget en ven med, som havde synlige tatoveringer, og for selv at være iført tøj, der ikke var foreneligt med partiets officielle linje.[142] Kort tid efter meldte et af de centrale medlemmer af DNF sig ud af Danskernes Parti og offentliggjorde sin udmeldelse på DNF's internetforum. Dermed brød DNF officielt med Danskernes Parti på trods af, at de kort forinden havde deltaget i partiets sommerfest på Fyn.

Også i forbindelse med receptionen på Daniel Carlsens bog, *Odelsret til Danmark*, den 27. marts 2013 måtte partiledelsen gå i rette med et af sine medlemmer. Under debatten mellem partilederen og den århusianske viceborgmester Rabih Azad-Ahmad fra Det Radikale Venstre fremkom et medlem af Danskernes Parti med et "højlydt vredesudbrud" rettet mod debattørerne. Dette var dog ifølge partiet uforeneligt med partiets vedtægter, og medlemmet fik derfor en skriftlig advarsel samt 12 måneders karantæne fra partiets arrangementer[143]. Det er således svært ikke at få den tanke, at Danskernes Parti, på trods af Daniel Carlsens udsagn om det modsatte, bevidst forsøger at fremstå stuerene i den forstand, at partiet ikke tolererer nazistiske symboler og tøj samt en opførsel til partiets offentlige arrangementer, der kunne tolkes som et udtryk for medlemmernes eller partiets mangel på demokratisk sindelag.

Det er ikke første gang, at forsøget på at blive mere stuerene skaber problemer for en organisation på den yderste højrefløj i Danmark. I 2008 blev den islamfjendtlige forening Vederfølner tvunget til offentligt at ekskludere en række medlemmer, der også var aktive i eller omkring den nazistiske hooligangruppe, White Pride, der stod bag politisk motiveret vold og hærværk[144]. Det førte til splid mellem Vederfølner og White Pride, der på dette tidspunkt havde et stort personoverlap. Bl.a. boykottede White Pride en Vederfølner-fest og arrangerede i stedet deres egen, hvortil de trak mange af Vederfølner-festens potentielle deltagere, til stor fortrydelse for Vederfølner.[145]

Også for Vederfølners organisatoriske forgænger, Dansk Front, førte det til splittelse, da netværket i 2006 forsøgte at forbedre sit image ved at stoppe brugen af hagekors og den offentlige støtte til nazistiske organisationer. Således meldte lederne af den fynske afdeling, Rasmus Krogsøe og Carsten Braaby, sig ud i protest mod den nye stuerenhed.[146] I sidste ende var Dansk Fronts dårlige image medvirkende årsag til, at man valgte at nedlægge netværket i 2007.[147]

Danskernes Partis projekt har således i kraft af sin legitimeringsstrategi og forsøg på at være stuerene et indbygget modsætningsforhold. På den ene side

142 Witteman, *Facebook*, 11.08 2012.

143 Styrelsen, "Medlem fik advarsel og karantæne": 5.
144 Vederfølner, "Eksklusion".
145 Johannsen, *Forklædt som nazist*: 106, 114.
146 Burkal, "Topfolk i Dansk Front går i protest".
147 Loudspeaker, *Nordisk.nu*, 29.08 2008.

forsøger partiet gennem kamuflering af sit nazistiske grundlag at skabe en legitimation i offentligheden ved at iscenesætte sig selv som et demokratisk parti, der kan få accept og støtte fra potentielle medlemmer og stemmer fra den bredere del af højrefløjen. På den anden side forsøger Danskernes Parti samtidig at blive et samlingsparti for den i dag meget fragmenterede radikale højrefløj g skal derfor til stadighed sørge for at kommunikere ud til de seriøse kræfter i de racistiske og nynazistiske kredse, som partiet ønsker at hverve som aktivister og kandidater, at Danskernes Parti netop er et moderne nynazistisk parti. Balancegangen mellem de to strategier er således årsag til en grundlæggende potentiel konflikt mellem partiets interesser og dets potentielle medlemmer og stemmer.

Valgstrategi

Danskernes Parti har helt fra partiets begyndelse omtalt deres klare målsætning om at stille op til kommunalvalget i 2013. Deres politiske projekt gik i luften to år og fem måneder inden valget, og den 19. november 2013 er partiet på valg i foreløbigt seks kommuner og fire regioner landet over. I partiets oprindelige politiske program lægges der ikke skjul på, at Danskernes Parti ønsker at afmontere demokratiet i Danmark i dets nuværende form. Samtidig virker partiet til at have indset, at de er nødt til at gå ind på den demokratiske spillebane for at få de ressourcer og den indflydelse, der skal til for at gennemføre deres politiske mål.

Valgstrategisk er Danskernes Parti, ifølge eget udsagn, inspireret af andre partier i Nordeuropa, der definerer sig som nationaldemokratiske. Rækken af inspirationskilder tæller NPD i Tyskland, Svenskarnes Parti og British National Party[148] samt det nynazistiske græske parti Gyldent Daggry, der hos Danskernes Parti ofte fremhæves positivt. Inspirationskilderne er alle partier, der med varierende held har satset på lokal- og regionalpolitik. Lokalvalgsstrategien blev for alvor tydelig i 2010, da Svenskarnas Parti blev indvalgt i byrådet i den lille svenske kommune Grästorp med ét mandat. Mandatet kom dog reelt aldrig i spil, da det kort tid efter valget kom frem, at den valgte kandidat ikke var bosiddende i kommunen.[149] Samme mulighed for succes eksisterer næppe for Danskernes Parti, idet kommunesammenlægningerne i 2007 har sikret, at der ikke længere findes små kommuner i Danmark, og dermed kræver det væsentligt højere stemmetal for at opnå en byrådsplads[150].

Satsningen på kommunalvalget har dog sine klare fordele for Danskernes Parti. Når partiet opstiller i flere forskellige kommuner opnår partiet en opmærksomhed og mediedækning, som de ikke havde opnået i blot en enkelt kommune eller ved opstilling til folketingsvalg. Omtale i mindre lokalmedier bliver således en prioritet og vigtig ressource for partiet. Opstillingen i fire ud af fem regioner imødekommer et tidligere udtrykt ønske i DNSB, der omhandlede at DNSB's medlemmer kun kunne stemme på deres parti, hvis de var bosiddende i Region Sjælland.[151] Danskernes Parti udnytter således muligheden for at stille op "på landsplan" og give hele Danmark mulighed for at stemme på dem, uden at det nødvendigvis kræver yderligere ressourcer af dem.

En anden vigtig prioritering for Danskernes Parti har været at finde passende kandidater, som kan opstille til kommunalvalget. Foruden partiets top og gamle veteraner fra højrefløjen lader det til at have været en prioritet for partiet, at finde kandidater der ikke har en fortid som nazister eller med tydelig nazistisk aktivitet. I juli 2013 blev de to nyeste kandidater præsenteret: Thomas Berg Sørensen (Brøndby Kommune) og Johnnie Brandt Holme (Sønderborg Kommune). Begge kandidater kan karakteriseres som ubeskrevne blade på den højreradikale scene og

148 DP, "Hvorfor sejren er vor".

149 Poohl, Hannus m.fl.: *Organiserad intolerans i Finland og Sverige*: 33.

150 Kristensen, "Nationalister stiller op ved kommunal- og regionsvalg".

151 DP, "Forberedelserne til valget er begyndt"; Davs, *DNSB-forum*, 15.11 2009.

White Pride-medlemmet Søren Mathias Lund Christiansen sammen med den tidligere DNSB'er Henrik Matthiesen. Begge er nu medlemmer af Danskernes Parti. *Foto: Redox*

kommer næppe til at skabe megen opmærksomhed. Den helt centrale valgstrategi hos Danskernes Parti er da også at fokusere på partiets spidskandidat, partilederen Daniel Carlsen, der opstiller i Århus Kommune.

Partilederens afgørende rolle er som sådan ikke et nyt fænomen og er tidligere kommet til udtryk, bl.a. da medlemmerne af Danskernes Parti på Vestegnen på et møde i marts 2013 besluttede, at "det primært skulle være partiets ledelse der udtalte sig om vores politik, så vi ikke risikerer at nogen kommer til at sige noget forkert og dumt som pressen kan bruge imod os"[152]. Beslutningen kan siges at lægge sig op af partiets sædvanlige linje, der dikterer, at al ekstern kommunikation skal godkendes af partilederen.

De sidste tyve år har forskellige partier og lokallister til højre for Dansk Folkeparti forsøgt at stille op til valg i Danmark. Fremskridtspartiet, DNSB, Stop Islamiseringen Af Danmark og lokallisterne Århus Mod Moskeen, Frit Danmark, Fælleslisten mod Indvandringen og Nationalpartiet Danmark har forsøgt at blive valgt ind – alle uden nævneværdig succes.

På trods af Daniel Carlsens udtalelser om, at Danskernes Parti er et alternativ til Dansk Folkeparti, er Dansk Folkeparti nærmere en vigtig inspirationskilde for Danskernes Parti og en vigtig forudsætning for, at partiet kan opnå succes. Valgstrategien for Danskernes Parti kan ses som et forsøg på at kapre stemmer fra Dansk Folkeparti og samle de vælgere, der befinder sig til højre for DF. Strategien er bl.a. kommet til udtryk, når aktivister fra Danskernes Parti har delt partimateriale ud til arrangementer hos Dansk Folkeparti – et tydeligt tegn på, at Danskernes Parti ønsker

152 DP, "14.03.13: Møde i Rødovre".

at kommunikere direkte til DF's vælgere og medlemmer.[153]

Den retoriske stil, som partiet gør brug af, følger i vid udstrækning Dansk Folkepartis højrepopulistiske linje. Nationalisme, hårdere straf for forbrydelser, modstand mod EU, indvandring og islam er centrale valgemner hos DF såvel som Danskernes Parti. På alle punkter kritiserer partiet Dansk Folkeparti for at være for bløde og overbyder dem til højre. Når DF siger nej til EU-forfatningen, vil Danskernes Parti helt ud af EU. Når DF vil have længere fængselsdomme for en række forbrydelser, vil Danskernes Parti have dødsstraf. Mens DF vil have stop for indvandring fra ikke-vestlige lande, vil Danskernes Parti hjemsende alle, der ikke har vestlig oprindelse. Strategien er dermed at få fat i DF's vælgere ved at forsøge at fremstå som en konsekvent og mere højreorienteret udgave af DF.

Inspirationen fra DF viser sig ikke blot i valgparolerne, men også i Danskernes Partis visuelle identitet. Udtrykket er ofte meget lig Dansk Folkepartis, selv om det også til tider er direkte kopieret fra internationale forbilleder som NPD eller SvP. Ligeledes er selve partinavnet, Danskernes Parti, et navn, der lægger sig tæt op af Dansk Folkeparti, og begge partinavne kan siges at kredse om den samme symbolik – at være et parti for det danske folk.

Danskernes Parti ønsker at føre en professionel valgkamp, vel vidende at dette er forbundet med en lang række større økonomiske udgifter. I november 2012 startedes derfor en valgfond, der har haft som udtalt mål at indsamle 75.000 kroner til valgkampen i efteråret 2013. Partiets medlemmer og netværk er således blevet opfordret til at støtte fonden økonomisk. I et forsøg på at øge motivationen til at blive bidragsyder, får alle som donerer mere end 500 kroner et diplom som tak for den økonomiske støtte, der er underskrevet af partilederen. Daniel Carlsen selv har doneret 10.000 kroner til valgfonden og er den eneste offentlige private donor, idet alle andre bidragsydere hemmeligholdes. Ved landsmødet i august 2013 meddelte partiet, at der nu var indsamlet 80.000 kroner.[154]

Valgkampen hos Danskernes Parti skydes for alvor i gang lørdag d. 26. oktober. I løbet af partiets korte levetid er opmærksomheden omkring partiet i høj grad skabt ved hjælp af diverse former for aktivisme, herunder klistermærkeopsætning og løbeseddelsuddelinger samt plakat- og bannerophængninger. I et brev til medlemmerne fra 21. februar i år opfordrer Daniel Carlsen medlemmerne til at tænke valgkampen ind i deres planlægning af afholdelse af ferie- og fridage og opfordrer samtidig til at støtte valgfonden. Udover de menige medlemmers rolle i valgkampen har også de internationale samarbejdspartnere givet tilsagn om opbakning. Både SvP og NPD kommer til at yde praktisk støtte under valgkampen, bl.a. sender SvP en delegation aktivister til Danmark under valgkampen, heriblandt formanden, Stefan Jacobsson, ligesom den slesvig-holstenske lokalafdeling af NPD vil hjælpe deres danske kammerater.[155]

Danskernes Parti håber selv, at det lykkes at få valgt en kandidat ind, uanset om det er i regions- eller byrådet. Dog ser partiet måske først og fremmest valget som en mulighed for at få etableret sig selv i offentligheden og skabe en politisk platform, hvorfra de kan kommunikere.[156] Desuden er de opmærksomme på den økonomiske fordel, der kan være forbundet med valget, og partilederen skriver således i partiets medlemsbrev i 2013: "Selv hvis vi ikke bliver valgt ind, vil stemmerne vi får berettige os til offentlig partistøtte. Med gode stemmetal kan vi dermed skabe et solidt økonomisk fundament for partiet"[157]. Danskernes Parti kan dermed siges at bruge kommunalvalget 2013 til at slå sit navn fast, blive kendte i offentligheden samt skabe et økonomisk fundament for partiets fremtidige virke.

153 DP, "Medlemshvervning ved DF's årsmøde".

154 DP, "De sidste valgforberedelser er klaret"; DP, "Landsmødet 2013".

155 DP, "Danskernes Parti får udenlandsk valgkampsstøtte".

156 DP "Hvorfor sejren er vor".

157 Carlsen, "Lad valgåret begynde": 3.

Daniel Carlsen iført DNSB-uniform (hvid skjorte, rødt slips og sort jakke) i forbindelse med en DNSB-løbeseddelsuddeling ved Århus banegård i 2009. *Foto: Privat*

> Jeg ser Hitler som en stor mand, der har grundlagt det, jeg tror på [...] Det er et kæmpe problem, at folk tror på den demokratiske propaganda."
>
> Daniel Carlsen om folks syn på Hitler , 16. maj 2008.

Kapitel 5:
Hvem er Danskernes Parti?

I følgende kapitel beskriver vi en række af Danskernes Partis medlemmer, ledelse, kandidater og absolutte top, der for langt hovedpartens vedkommende har en fortid i nazipartiet DNSB, i Danmarks Nationale Front eller Dansk Front. Personerne er udvalgt på baggrund af deres centrale, aktive eller offentlige positioner i partiet for at tegne et billede af menneskene og de politiske holdninger, der udgør og kendetegner partiet.

Den uundværlige fører

Daniel Carlsen (f. 1990) er foruden partileder også Danskernes Partis spidskandidat i Århus Kommune og Region Midtjylland. Af samme årsag flyttede han i juli 2013 fra Viborg til Skødstrup nord for Århus.

Daniel Carlsen stiftede sit første bekendtskab med den yderste højrefløj, som mange andre unge før ham, ved at have sin faste gang på Århus Stadion. Her blev han som ung AGF-fan en del af fangrupperingen Ungdommen, der husede en flok unge mænd, som alle voksede op i det uofficielle fanmiljø på Århus Stadion. På den ene side var det et apolitisk fodboldmiljø, på den anden side et sted, hvor kendte racister og nazister kunne politisere de unge drenge i et forsøg på at rekruttere dem til den voldelige og nazistiske hooligangruppe Ultra White Pride og den antimuslimske forening Vederfølner.

Sådan gik det også Daniel Carlsen. Allerede som teenager blev han medlem af White Pride, og som sådan var han med til at hylde Adolf Hitler på dennes fødselsdag med et banner på Århus Stadion under en superligakamp. Samtidig deltog han i en række aftalte slagsmål med andre hooligans fra bl.a. Aalborg.[158] Daniel Carlsen blev straffet flere gange for sine aktiviteter. Han fik i 2008 en voldsdom for at overfalde en vagt på et diskotek i Århus med et glas, hvilket kostede 60 dages betinget fængsel. Senere samme år fik han tre måneders betinget fængsel for at male nazistisk hærværk rundt omkring i Århus.[159]

I foråret 2008 stod Daniel Carlsen frem som medlem af nazipartiet DNSB, hvor han hurtigt begyndte at tage del i den praktiske aktivisme.[160] Det skete på et tidspunkt, hvor DNSB var i kraftig vækst. Efter netværket Dansk Fronts lukning i 2007 lukrerede DNSB stort på manglen på stærke organiseringer på den yderste højrefløj, og partiet blev et af de steder, hvor de unge racister søgte fællesskab. Daniel Carlsen blev i høj grad symbolet på den genoplivning, som partiet oplevede i 2008 og 2009.

Hans medlemskab i en rivaliserende nazigruppe faldt ikke i god jord hos White Pride, og der gik ikke længe, før Daniel Carlsen gled ud af hooligangruppen. Inden han hengav sig permanent til DNSB, var han dog også forbi Vederfølner. Han deltog blandt andet i foreningens generalforsamling i marts 2008, men han var ikke enig i Vederfølners politiske linje, der blandt andet omhandler en bevarelse af demokratiet.

I forbindelse med, at Daniel Carlsen stod frem som aktiv nazist i medierne, udtalte han blandt andet følgende til avisen *Urban* den 16. maj 2008:

"Folk tænker fjendsk og hadsk om nationalsocialismen, fordi det eneste, de kender til den er historien om udryddelse af seks millioner jøder – og den udlægning af holocaust tror jeg ikke på. Jeg ser Hitler som en stor mand, der har grundlagt det, jeg tror på, men folk har problemer med ham på grund af kommunisternes og amerikanernes propaganda siden Anden Verdenskrig. Det er et kæmpe problem, at folk tror på den demokratiske propaganda."[161]

158 Carlskov, "Adolf Hitler hyldet under AGF-kamp".
159 Svith, "Tre måneders fængsel for nazi-graffiti": 8.
160 Stampe, "18-årige Daniel er nazist".
161 Svith, "Daniel er en økologisk nazist": 7.

Daniel Carlsen indtog hurtigt en central rolle i DNSB. I praksis organiserede han al partiets arbejde i Øst- og Midtjylland, og samtidigt plejede han tætte relationer til partiets dengang stærke afdeling i Sønderjylland. Han frekventerede desuden hyppigt hovedkvarteret i Greve. Indtil da havde DNSB i mange år ikke været aktive i Østjylland, men med Daniel Carlsens entré ændrede det billede sig hurtigt. Uddeling af løbesedler, opsætning af klistermærker og afholdelse af minidemonstrationer gjorde pludselig den midtjyske afdeling til partiets mest udadvendte. Takket være sit høje aktivitetsniveau og sine skarpsindigheder fik Daniel Carlsen hurtig opbygget et tæt forhold til partiformanden Jonni Hansen, der på mange måder blev Carlsens mentor og vejleder.

Ligesom forbilledet Jonni Hansen, formåede Daniel Carlsen at sno medierne om sin lillefinger. Der er således blevet lavet en lang række portrætter af ham, bl.a. i *Nyhedsavisen*, *BT* og *Søndagsavisen*, og han er adskillelige gange blevet interviewet i TV og radio. Han fik f.eks. massiv medieopmærksomhed efter hans rejse til udryddelseslejren Auschwitz-Birkenau i selskab med den 84-årige holocaust-overlever Zygmunt Gross og en journalist fra *Nyhedsavisen*.

På den lidt mere celebre front fik Daniel Carlsen taget et foto sammen med sangeren Rasmus Nøhr, som han mødte på spisestedet Rio Bravo. Carlsen solgte efterfølgende billedet til *Se & Hør* og donerede betalingen på et par tusinde kroner til DNSB's partikasse.[162]

Daniel Carlsen blev også en aktiv debattør på diverse internetfora og blogs. På DNSB's eget interne forum har han flere gange luftet sine rabiate holdnin-

162 Hede, "Rasmus Nøhr hængt ud som nazist".

Daniel Carlsen sammen med hooligangruppen White Pride og hooligans fra Aalborg, i forbindelse med en arrangeret slåskamp i Aalborg 2. juli 2008. *Foto: Redox*

> "Jeg har gjort meget. Mit første jødedrab har jeg dog endnu til gode."
>
> Daniel Carlsen, marts 2008.

ger. Således skrev han i marts 2008, hvad han efterfølgende har bedyret var ment "for sjov og i dyb ironi": "Jeg har gjort meget. Mit første jødedrab har jeg dog endnu til gode."[163]

I august 2010 måtte TV2 lukke Daniel Carlsens blog på tv-kanalens hjemmeside, da indholdet var i strid med reglerne for bloggen. Det skete, efter at TV2 havde modtaget en lang række klager over et indlæg på bloggen, hvori Daniel Carlsen skrev følgende: "Som det er påvist, så vil negere fra Ekvatorial Guinea, hvor gennemsnits-intelligenskvotienten er 59, ikke få en IK på 100 ved at flytte til Europa. Derfor vil denne indvandring være direkte landsskadelig."[164]

Blogindlægget førte til en politianmeldelse for overtrædelse af straffelovens paragraf 266b – også kaldet racismeparagraffen – og anmeldelsen førte til en retssag, hvor Daniel Carlsen i juli 2013 blev frifundet ved Vestre Landsret for overtrædelse af racismeparagraffen. Landsretten begrundede frifindelsen med, at blogindlægget var en del af en politisk debat, og at ytringsfriheden derfor skulle tolkes snævert. Udtalelsen var således ikke strafbar, selv om retten fandt, at den "ud fra en almindelig betragtning må forekomme stødende."[165]

I foråret 2011 brød Daniel Carlsen som sagt med DNSB, og med sig tog han stort set alle partiets aktive medlemmer på nær inderkernen fra huset i Greve. Med et trylleslag gik DNSB fra at være en af højrefløjens stærkeste organisationer til at være en af de absolut svageste. Forud for bruddet og den efterfølgende opstart af Danskernes Parti lå en stor mængde lobbyarbejde og diskussioner i kulissen. Der var dog ingen tvivl om, at projektet ville lykkes. Selv blandt de folk, der var medlem af DNSB, før Daniel Carlsen blev født, hersker der ingen tvivl om, at han bestrider et politisk talent større end tidligere set i den danske nazibevægelse.

Daniel Carlsen er dygtig til at strukturere sin organisation, udvikle politik og igangsætte aktivisme, men hans allerstørste force er hans blik for medielandskabet og hans evne til at profitere på dagsaktuelle historier. Et eksempel er hans håndtering af Anders Breiviks terrorangreb i Norge den 22. juli 2011. I modsætning til medlemmerne af Danmarks Nationale Front, der på Facebook hyldede angrebet[166], tog Daniel Carlsen i stedet til København, hvor han lagde en buket blomster foran den norske ambassade. Herefter publicerede han en artikel om sin tur og den hurtige

163 DIIS, "Daniel Carlsen".

164 Andersen, "TV 2 lukker ekstrem blog".

165 Damgaard, "Tidligere nazist frifundet for racisme".

166 Fischer & Jørgensen, "Danske nynazister hylder norsk massemorder".

reaktion betød, at Danskernes Parti fuldstændig gik fri, da de danske medier i tiden efter angrebet satte fokus på den yderste højrefløj. På trods af sin unge alder og relativt korte karriere placerer Daniel Carlsen sig altså som en af de mest magtfulde personer på den yderste højrefløj herhjemme.

Daniel Carlsens talent og indflydelse kan dog vise sig også at blive Danskernes Partis store svaghed. Med en stærk og enerådig leder, der knapt kan siges at være omgivet af markante eller stabile folk, er partiet særdeles sårbart. Selv om partiet medlemsmæssigt er godt på vej til at blive den største organisation til højre for Dansk Folkeparti, kan hele projektet falde sammen, hvis fører Carlsen forsvinder.

Partiets ledelse

Ledelsen i Danskernes Parti består foruden Daniel Carlsen af fire personer, nemlig Morten Schjetne, Rune Lauritzen, Kaj Vilhelmsen og Peter Stendal. Sidstnævnte blev først et kendt ansigt i den nynazistiske bevægelse, da han dukkede op som en del af Daniel Carlsens *hårde kerne* i forbindelse med bruddet med DNSB og opbygningen af Danskernes Parti. De øvrige ledelsesmedlemmer har derimod alle en lang historie i den nazistiske og racistiske bevægelse.

Morten Schjetne (f. 1960) fungerer som vicepartileder i Danskernes Parti. Schjetne har efter eget udsagn været aktiv på den yderste højrefløj i op mod tyve år og bringer dermed en del erfaring ind i partiet. I mange år var Morten Schjetne en af de helt centrale personer i DNSB, og han var han blandt andet ansvarlig for kontakten til den militante svenske naziorganisation, Svenska Motstandsrörelsen[167]. Derudover var han sammen med bl.a. Daniel Carlsen en del af DNSB's landsledelse, hvor han var aktiv helt frem til sin og Carlsens udmeldelse af DNSB i april 2011. Herefter var Schjetne med i opstartsfasen og opbygningen af Danskernes Parti.

I 2011 blev Morten Schjetne interviewet af Frederi-

Nuværende vicepartileder i Danskernes Parti, Morten Schjetne, til DNSB-koncert i Greve 4. september 2010. *Foto: Redox*

cia Dagblad, der spurgte om, hvorvidt hans holdninger havde ændret sig, hvortil han forklarede:

"Ja. Det har de i erkendelse af, at man ikke når noget med en ældre politik og retorik, som favner tilbage til 30'erne. Man når ikke ud med sine budskaber. Det er derfor, jeg har flyttet mig. Vi går ind for demokratisk og moderne nationalisme."[168]

Morten Schjetne er bosiddende Fredericia, hvor han også er Danskernes Partis spidskandidat til det kommende kommunalvalg og til Regionsrådsvalget i Region Syddanmark. Ifølge eget udsagn er han uddan-

167 Haskå, "Kräftskiva och anföranden i Helsingborg"; Ritzau, "Udbrydere vil lave moderne naziparti"; DP, "Ledelsen".

168 Kiilerich, "Kadidat: Jeg er ikke længere nationalsocialist": 4.

Rune Lauritzen gemmer sig bag Jonni Hansen, til DNSB-koncert i Greve 5. maj 2009.
Foto: Redox

net tekniker og arbejder i dag som dette. Tidligere drev han *Schjetnes Bulldogs*, hvor han i fællesskab med sin daværende kone opdrættede engelske bulldogs. I dag danner han par med den 29 år yngre Christina Palmer Pedersen, der ligeledes er medlem af Danskernes Parti.

Rune Lauritzen (f. 1989) har siddet i ledelsen i Danskernes Parti siden partiets grundlæggelse og er desuden ansvarshavende redaktør på medlemsbladet *Identitet*. Derudover er han partiets anden kandidat på listen til kommunalvalget i Århus Kommune[169]. Rune Lauritzen kommer oprindeligt fra Kolding, men bor i dag i Århus, hvor han studerer kommunikation på Danmarks Medie- og Journalisthøjskole.

Rune Lauritzen begyndte for alvor at interessere sig for politik i 2006 og var en kort tid aktiv i Fremskridtspartiet, inden han blev aktiv i gruppen Nationale Danskere i 2007. Nationale Danskere var en blandt flere mindre grupper, der opstod i kølvandet på Dansk Fronts lukning i sommeren 2007. Gruppen indgik i netværket Anti-Jihad Denmark i selskab med bl.a. SIAD og arrangerede en demonstration i Ålborg, som Lauritzen også deltog i.

Allerede i 2008 stoppede Nationale Danskere deres aktiviteter efter et mislykket forsøg på at arrangere en demonstration i Odense. Herefter meldte Rune Lauritzen sig ind i DNSB, hvor han var med til at producere indhold til partiets forskellige medier bl.a. Radio Oasen, partiets hjemmeside og telefonavis samt avisen

169 DP, "Danskernes Parti stiller også op".

> I love nothing better than to spend hours hunting Jews."
>
> Rune Lauritzen, 20. maj 2013.

I midten ses Kaj Vilhelmsen i sort lædderjakke til Danskernes Partis landsmøde i august 2013. *Foto: Redox*

Fædrelandet. Han blev samtidig en del af den faste kerne af unge aktivister, der gik på gaden med Daniel Carlsen. Rune Lauritzen var ligeledes fast deltager ved DNSB's arrangementer herunder Solhvervsfester, koncerter og den årlige fejring af Adolf Hitlers fødselsdag. Da Daniel Carlsen i marts 2011 brød ud af DNSB, var Rune Lauritzen et af de mange medlemmer, der fulgte trop, og han var efterfølgende medstifter af Danskernes Parti.

Som ledelsesmedlem i Danskernes Parti har han officielt lagt nationalsocialismen på hylden. Det lader dog til at være så som så med holdningsændringen, skal man tro en række udtalelser på det erklærede fascistiske forum *Ironmarch.org*, hvor han skriver under brugernavnet Leonidas. Den 2. maj 2013 skrev han således, at han i år havde fejret Adolf Hitlers fødselsdag med fest og kage, ligesom at han den 12. november 2012 skrev: "I would love to see an enormous National Socialist movement with swastikas and all that"[170].

Samtidig gør han det tydeligt, at de rabiate, antisemitiske holdninger fra DNSB-tiden stadig er en del af hans bevidsthed. Den 20. maj 2013 skrev han følgende på Ironmarch: "I've been playing a ton of GTA IV[171] lately. I love nothing better than to spend hours hunting Jews."[172]

170 Lauritzen, *Ironmarch.org*, 12.11 2012.

171 GTA IV er en forkortelse for "Grand Theft Auto 4", et computerspil der foregår i den kriminelle underverden og hvor vold er en fast bestanddel af spillet.

172 Lauritzen, *Ironmarch.or*, 20.05 2013.

Kaj Vilhelmsen (f. 1950) blev på landsmødet i august 2013 præsenteret som nyt ledelsesmedlem. Han er desuden Danskernes Partis spidskandidat i Københavns Kommune og Region Hovedstaden ved efterårets kommunal- og regionsrådsvalg.[173] Det er langt fra første gang at Kaj Vilhelmsen opstiller som kandidat for et initiativ på den yderste højrefløj. Tværtimod har han mere end 25 års erfaring med at engagere sig i nationalistisk politik.

Kaj Vilhelmsen gjorde sin første optræden i forbindelse med Den Danske Forenings (DDF) stiftelse i 1987, hvor han fra september 1988 og et år frem sad i foreningens styrelse. I november 1989 stillede han for første gang op til kommunalvalget i Københavns Kommune for "Borgerlisten Stop Indvandringen" sammen med en række andre medlemmer af Den Danske Forening.

I februar 1990 blev han og efterfølgende flere andre af de DDF-medlemmer, der var involverede i Borgerlisten, ekskluderet fra DDF. Samme måned stiftede Kaj Vilhelmsen et nyt parti, Nationalpartiet Danmark (NPD), på et hemmeligt møde i Ringsted. NPD var en sammensmeltning af en række forskellige fremmedfjendtlige lokallister. Partiet blev betragtet som værende nazistisk inspireret, og af samme årsag blev folk i DDF ekskluderet, såfremt de også var aktive i NPD.

Kaj Vilhelmsen var formand for det lille parti, og han forsøgte at stille op til Kommunalvalget i Københavns Kommune i 1993, hvilket mislykkedes, da partiet ikke havde indsamlet nok stillere. I 1997 opstillede Kaj Vilhelmsen igen til kommunalvalg i København, denne gang for Fælleslisten Mod Indvandring, og senere for Fremskridtspartiet i København til folketingsvalget i 2001.[174]

Kaj Vilhelmsen er desuden kendt for at drive den kontroversielle københavnske lokalradio, Radio Holger, der oprindeligt blev startet af NPD i 1994, og siden drevet af ham privat. Kaj Vilhelmsen er to gange blevet dømt for overtrædelse af racismeparagraffen, i forbindelse med udtalelser, som han er fremkommet med i sine radioudsendelser.

Den første racismedom fik han dog i 2001, da han på Fælleslisten Mod Indvandrings hjemmeside havde offentliggjort en artikel, der bl.a. udtalte at "voldtægt af ikke-muhamedanske kvinder er en indgroet del af muhamedansk kultur."[175]

De to seneste tilfælde er sket i Radio Holgers udsendelser. Vilhelmsen fik i juni 2006 14 dages betinget fængsel ved Østre Landsret for følgende udtalelse den 21. juli 2005 som en reaktion på terrorbomberne i London i 2005:

"Der er kun to mulige måder at reagere på, hvis man skal forhindre denne bombeterror: Enten at fordrive alle fremmede muhamedanere fra Vesteuropa, så de ikke kan komme til at lægge bomber, eller at udrydde de fanatiske muhamedanere, dvs. at slå en betydelig del af de muhamedanske indvandrere ihjel. Det er naturligvis at foretrække at fordrive alle de fremmede muhamedanere fra Vesteuropa, for det er den humane løsning. Det er altså repatriering, vi må vælge. Men hvis vi intet gør, så fortsætter den muhamedanske terror."[176]

Den 2. august 2006 udtalte Kaj Vilhelmsen i en 10 minutter lang monolog i Radio Holger, at: "vort land er forvandlet til den tredje verdens affaldsplads" og "vi ønsker ikke noget bastardsamfund, hvor tilfældige fremmede kalder sig danskere"[177]. For disse udtalelser kvitterede Østre Landsret i januar 2010 med 30 dages ubetinget fængsel, en straf der blev skærpet pga. dommen fra 2006.

Som konsekvens af dommene fik Radio Holger i 2006 inddraget sin sendetilladelse for bestandigt. Radioen forsatte dog som internetradio frem til marts 2013, hvor Danskernes Parti opstartede deres internetavis *Nationaldemokraten.dk.* Herefter stoppede Kaj Vil-

173 DP, "Landsmøde 2013".

174 Demos, *Nyhedsbrev* Nr. 48: 11; Demos, *Nyhedsbrev* Nr. 67-68: 11.

175 Ritzau, "Radio Holger dømt for racisme".

176 Ritzau, "Radioejer dømt for racisme – igen".

177 Ritzau, "Radiovært dømt for racisme – igen".

> Vort land er forvandlet til den tredje verdens affaldsplads."
>
> Kaj Vilhelmsen, 2. august 2006.

helmsen sine radioudsendelser og blev i stedet en af de faste og mest aktive skribenter på *Nationaldemokraten*.

Allerede i august 2012 stoppede Kaj Vilhelmsen med at udgive sit månedlige internetmagasin *Patrioten*, der ellers havde eksisteret siden NPD-tiden, med den begrundelse fra Vilhelmsen, at det skete til fordel for en ny nationalistisk internetavis.[178]

Kandidater

Foruden Daniel Carlsen (Århus og Midtjylland) og ledelsesmedlemmerne Morten Borup (Fredericia og Syddanmark), Rune Lauritzen (Århus og Midtjylland) og Kaj Vilhelmsen (København og Hovedstaden), har Danskernes Parti offentliggjort navnene på yderligere fire kandidater til kommunal- og regionsrådsvalget i november. I Brøndby Kommune stiller Thomas Berg Sørensen op til byrådet, mens Johnnie Brandt Holme er partiets kandidat i Sønderborg. Begge kandidater har ikke tidligere gjort sig bemærket i nazistiske sammenhænge. Det har til gengæld partiets kandidat i Hjørring og Nordjylland, nazi-veteranen Morten Borup op, ligesom partiets anden kandidat i Fredericia, Morten Schjetnes kæreste Christian Palmer Petersen ligeledes har en fortid på den militante højrefløj.

Morten Borup (f. 1968) stod frem som offentligt medlem af Danskernes Parti i oktober 2011 og er nu opstillet som kandidat ved kommunalvalget i Hjørring samt i region Nordjylland. Internt i partiet spiller Borup en væsentlig rolle, da han er med i redaktionen på *Identitet* og desuden er fast skribent på partiets internetavis Nationaldemokraten.dk. Samtidig er han en veteran i den danske nazistbevægelse med en fortid i stort set alle fremtrædende nazistiske organiseringer de sidste tyve år. Allerede som 16-årig blev Borup politisk aktiv, og han var i 80'erne og 90'erne aktiv i DNSB.

I starten af det nye årtusinde gik han med i det nyopståede Dansk Front, hvor han blev afdelingsleder for afdelingen i Trekantsområdet. I 2005 opstillede lokallisten Århus Mod Moskeen til kommunalvalget i Århus, og her var Morten Borup med i kulisserne. Bag initiativet til Århus Mod Moskeen stod i øvrigt den hemmelige loge ORG.[179]

Blot få måneder inden Dansk Fronts nedlæggelse i sommeren 2007, opstartede den jyske ledelse af Dansk Front en ny organisation ved navn Vederfølner, der var tiltænkt at tage over efter netværket. Morten Borup var et af medlemmerne i Vederfølners allerførste bestyrelse.

I 2008 skiftede Morten Borup igen politisk kurs og blev aktiv i Danmarks Nationale Front, hvor han var med til at opstarte en lokalafdeling i Aalborg. I DNF har han samtidig fungeret som det offentlige ansigt udadtil, da han gentagne gange har holdt taler til demonstrationer og deltaget i debatmøder. I august 2012 meddelte Borup imidlertid, at han ikke længere var aktiv i andre organisationer end Danskernes Parti.

Udover sin aktivitet i et væld af forskellige organisationer, har Borup været en fast del af deltagerskaren når den højreradikale bevægelse har afholdt større arrangementer. Han har bl.a. deltaget i Dansk Fronts demonstrationer, Salem-marcherne i Stockholm, mindedemonstrationer til ære for Rudolf Hess og diverse Blood & Honour-koncerter.

Christina Palmer Petersen (f. 1989) stiller op for Danskernes Parti til kommunal- og regionsrådsvalget i Fredericia og Region Syddanmark sammen med sin partner, den 29-år ældre Morten Schjetne. Hun er uddannet social- og sundhedshjælper, og er for øjeblikket under uddannelse som social- og sundhedsassistent.[180]

Christina Palmer Petersen har været aktiv på den yderste højrefløj siden 2006 i det, som hun selv kalder for "useriøse nationale grupperinger", her i blandt det nynazistiske netværk Dansk Front, ligesom at hun deltog i Nationale Danskeres demonstration i Aalborg i maj 2007[181].

I starten af 2013 forsøgte hun at slå sig op som na-

178 Vilhelmsen, "Meddelelse til læserne!"

179 Lindquist, "Rapport: Hemmeligt netværk".

180 Carlsen, "Christina stiller op for Danskernes Parti"; Identitet, "En national socialdemokrat?": 19.

181 Petersen, "At være kvinde i Danskernes Parti".

Morten Borup, i ternet skjorte til højre, deltog ved DNSBs landsmøde i 1988. *Foto: Frede Farmand*

Christina Palmer Petersen, i midten med ternet kasket, til Anti-jihad Danmark-demonstration i Aalborg i maj 2007. *Foto: Redox*

tionalistisk blogger, men det blev dog kun til tre blogindlæg om det, at være kvinde i den nationalistiske bevægelse og Danskernes Parti samt om hendes erfaringer med nydanskere i Sundhedssektoren[182].

Partisoldater

Kenneth Hellesøe (f. 1982) er bosat i Sønderborg og tidligere ledelsesmedlem af Danskernes Parti. Han er partiets valgkoordinator i Region Syddanmark.

Kenneth Hellesøe er et af de mange medlemmer af Danskernes Partis top, der har en fortid i DNSB. Han var således i 2011 en del af den udbrydergruppe, der forlod DNSB sammen med Daniel Carlsen for at starte Danskernes Parti. I dag står Kenneth Hellesøe for Danskernes Partis kontakt til det tyske parti NPD, en forbindelsen til Tyskland, der er af ældre oprindelse, idet Kenneth Hellesøe allerede i sin tid i DNSB var afdelingsleder for Division Sønderjylland.[183] Her stod han især for kontakten til diverse tyske nazister og i særdeleshed for afholdelsen af DNSB's koncerter i Sønderjylland i midten af 00'erne, der var målrettet det tyske publikum. Ifølge Kenneth Hellesøes eget udsagn, er han tatoveret med flere hagekors og nazistiske symboler på overkroppen.[184]

Lars Hartvig (f. 1974) stod frem som medlem af Danskernes Parti i maj 2012[185]. Han er en veteran på den yderste højrefløj og har igennem årene været aktiv i en række af de vigtigste organisationer. Fra 2002 til 2004 sad Lars Hartvig i Den Danske Forenings styrelse.[186] Efterfølgende var han aktiv i Dansk Front, og herefter lagde han sine kræfter i Danmarks Nationale Front.[187] Lars Hartvig har desuden deltaget i et hav af nazistiske demonstrationer, bl.a. en mindemarch for Rudolf Hess i Wunsidel i 2004. Lars Hartvig er aktiv i Danskernes Parti i København, hvor han bl.a. var en af

Kenneth Hellesøe, i midten med sort "Alt For Danmark"-hue, til NPD-demonstration i Lübeck i 2008. *Foto: Redox*

arrangørerne bag lokalafdelingens sommerfest den 14. juli 2013 i Rødovre.

Mark Jordt er en anden person, der stod frem som medlem af partiet i 2012.[188] Mark Jordt har en fortid i Dansk Front og han deltog bl.a. i deres demonstration i Svendborg i juni 2006. Efterfølgende har han deltaget i DNSB's Rudolf Hess-march i Kolding i 2007 og Blood & Honours koncert i Ammitsbøl ved Kolding i 2008. I 2008 afslørede Jyllands Posten, at Mark Jordt samtidig med sine nazistiske aktiviteter, var medlem af Dansk Folkepartis Ungdom, hvor han var 1. suppleant til DFU's bestyrelse i Kolding. Afsløringen resulterede i, at Jordt meldte sig ud af DFU.[189]

Holger Aanundsen (f. 1980) stod frem som medlem af Danskernes Parti i april 2013[190]. Han er bosat i Aalborg og er til daglig medlem af den nordjyske afdeling. Holger Aanundsen var i en årrække aktiv i DNSB og siden i Danmarks Nationale Front, hvor han stod bag opstarten af en lokalafdeling i Aalborg[191]. I 2010 startede han tøjmærket *Duke Of Denmark*, der var tiltænkt at være en dansk udgave af det tyske nazi-tøjmærke

182 http://christina-palmer.blogspot.dk/
183 Hellesøe, *DNSB-forum*, 03.04 2011.
184 Hellesøe, *DNSB-forum*, 06.12 2007.
185 DP, "Københavnsafdeling under opsejling".
186 DDF, *Danskeren*, 2002: 2.; DDF, *Danskeren*, 2004: 2.
187 Maltesen, "Venstrefløjen læste højrefløjens mail til hinanden".
188 DP, "44 fik julehjælp af Danskernes Parti".
189 Pinholt, "DFU'er afsløret som nynazist".
190 DP, "danskernes parti stifter lokalafdeling i Nordjylland".
191 DNF, "DNF åbner lokalafdeling i Aalborg".

Lars Hartvig (fremhævet) til Hess-march i Tyskland i 2004. *Foto: Privat*

Mark Jordt, forrest med skjold og solbriller, til Hess-march i Kolding 2007. *Foto: Redox*

Partimedlemmet Holger Aanundsen poserer med skydevåben på forsiden af Ekstra Bladet. *Foto: Redox/Privat*

Peter Neerup Buhl med Dannebrogsfane til No-Kay-demonstration i Odense 2001. *Foto: Privat*

Nikolai Boesen, til højre i grå trøje, sammen med andre medlemmer af Danmarks Nationale Front til DNF-arrangement i Skive i august 2011. *Foto: Privat*

Simon Elmose Nielsen ses her iført sweatshirt med et keltisk kors, til Danskernes Parti Københavns sommerfest i juli 2013. *Foto: Redox*

Mikkel Hangaard, til venstre i sort trøje og med langt, lyst hår, deltog ved Danskernes Partis aktivismeweekend i 2011. *Foto: Redox*

Thor Steinar.[192] Aanundsen rejste i 2010 flere gange med DNF til Rusland, hvor organisationen besøgte den nu ulovlige russiske nazistiske organisation Slavisk Union. Her modtog han sammen med resten af gruppen våbentræning.[193] I 2012 brød han ud af DNF for i første omgang at starte sit eget politiske projekt, hvilket dog ikke blev realiseret, hvorefter han meldte sig ind i Danskernes Parti.

Peter Neerup Buhl (f. 1968) blev ligeledes medlem af Danskernes Parti i 2012, som resultatet af at have været inviteret til forskellige arrangementer og møder hos partiet. Buhl er mangeårigt styrelsesmedlem i Den Danske Forening, hvor han også har siddet i redaktionen for foreningens medlemsblad, *Danskeren*.[194] Endvidere har et længere forfatterskab bag sig og har udgivet en række bøger om indvandringens konsekvenser for Danmark og Vesteuropa. Buhl er i dag ansvarshavende redaktør for Danskernes Partis internetavis, Nationaldemokraten.dk, hvor han også er en af de faste skribenter. Herudover skriver han artikler til medlemsbladet Identitet.[195]

Peter Neerup Buhl blev i 2003 idømt 20 dages betinget fængsel for racistisk propagandavirksomhed ved overtrædelse af straffelovens paragraf 266b. Baggrunden herfor var, at Peter Neerup Buhl på sin hjemmeside i 2001, som folketingskandidat for Fremskridtspartiet, krævede, at muslimer blev samlet i koncentrationslejre og derefter sendt ud af landet.[196]

Nicolai Bansø Boesen (f. 1977) stod frem som medlem af Danskernes Parti i marts 2013 i forbindelse med et lokalafdelingsmøde i Rødovre[197]. Nikolai Boesen har været aktiv i den danske nazibevægelse i hvert fald siden 2006, hvor han blev aktiv i det nynazistiske netværk Dansk Front. Siden Dansk Fronts lukning i 2007 har han været aktiv i Danmarks Nationale Front.

Nicolai Boesen har været en fast gæst til den yderste højrefløjs arrangementer og bl.a. deltaget i flere

192 Fogt, "Dansk top-nazist laver tøjmærke".
193 Thomsen & Pinborg, "Vi kæmper til døden": 4-5.
194 DDF, *Danskeren*, 2001: 2.
195 Nationaldemokraten, "Om Nationaldemokraten"; Buhl, "Danmarks skæbnekurs i tal".
196 Ritzau, "Z-kandidat dømt for racistisk propaganda".
197 DP, "14-03-13: Møde i Rødovre".

Søren Christiansen, nr. 2 fra venstre, sammen med andre medlemmer af White Pride i juli 2012, hvor de chikanerede den faglige ungdomsgruppe Fremtidsfighters. *Foto: Redox*

Blood & Honour koncerter samt i demonstrationer, arrangeret af Dansk Front og Stop Islamiseringen af Danmark. Samtidig opsøger han gerne ballade. I forbindelse med rydningen af Ungdomshuset den 1. marts 2007 dukkede han således sammen med et par andre DNF'ere op på Nørrebro beredt på slagsmål med Ungdomshus-aktivister. Han endte dog med selv at blive anholdt.

I august 2011 deltog Nikolai Boesen i et DNF-arrangement ved Skive, der førte til et overfald på en dansk-indisk familie på en strand, idet familien blev angrebet med stenkast og udsat for racistiske tilråb og heil af en gruppe personer fra DNF-arrangementet. Den 2. juni 2012 deltog han sammen med tre andre DNF-medlemmer i chikane mod en gruppe afviste iranske asylansøgere, der sultestrejkede på Christiansborg Slotsplads, hvilket førte til et mindre sammenstød[198].

Simon Elmose Nielsen er en af de faste aktivister i partiet og har været med siden starten. Han stod offentligt frem som medlem i 2012.[199]

198 Jung & Steensbeck, "Familie stenet væk fra stranden": 8; Buch, "Sultestrejkende iranere overfaldet".

199 DP, "Danskernes Parti blev markedsført ved Giro d'Italia".

> Super fedt, jeg kommer da helt klart, og mon ikke jeg tager et stort fedt hagekors flag med."
>
> Søren Lund Christiansen, 5. august 2011.

Simon Nielsen kommer fra Holstebro, hvor han blev student fra Holstebro Gymnasium i 2011 og danner privat par sammen med partimedlemmet Anna-Sofie Christensen. Simon Elmose Nielsen er ligeledes tidligere medlem af DNSB og ynder bl.a. at posere på Facebook iført tøj, der reklamerer for den militante nazistiske gruppe Blood & Honour.[200]

Mikkel Hangaard (f. 1989) har været til at tegne Danskernes Parti fra den spæde begyndelse. Mikkel Hangaard stod frem som medlem i forbindelse med afholdelsen af Danskernes Partis Aktivistweekend den 18. - 20.november 2011, og han har tidligere været tegner på medlemsbladet *Identitet*.

Udover at være et af de mere aktive medlemmer af Danskernes Parti, spiller Mikkel Hangaard også musik i bandet *Æresblod*. Æresblod, der blev startet i 2008, definerer sig som et nationalsocialistisk black metal band og består af blot to medlemmer, nemlig Brian B. Nielsen, der ligeledes er medlem af Danskernes Parti og går under dæknavnene Nalgir, på guitar, bas og trommer, og Mikkel Hangaard, også kaldet Natteulven, der synger og producerer bandets tekster[201].

Æresblods tekstunivers omhandler hovedsagligt antisemitisme, racekamp, nationalsocialisme og opfordringer til etnisk udrensning. I 2010 indspillede Æresblod en hyldestsang til DNSB's Division Midtjylland, og bandet udgav senest i september 2012, altså efter Mikkels debut i Danskernes Parti, nummeret The White Revolution. En del af teksten i nummeret lyder således: "Racial cleansing/Aryan preservation/It is what will/Regain our pride"[202]

Søren Mathias Lund Christiansen (f. 1992) har en fortid i DNSB i Østjylland, hvor han var en af Daniel Carlsens trofaste aktivister. Han stod frem som medlem af Danskernes Parti den 18. oktober 2011 i forbindelse med en aktion, som partiet gennemførte i Århus.[203] Udover at være medlem af Danskernes Parti, er han også aktiv i den nazistiske hooligangruppe White Pride.

I løbet af 2011 gjorde Søren Lund Christiansen sig bemærket i de sociale medier, hvor han flere gange fremkom med radikale udtalelser. Bl.a. skrev han på Facebook, i forbindelse med en manifestation mod racistisk vold i Skive, hvor en lokal familie med indiske rødder var blevet udsat for stenkastende nazister:

"Hvad med os der siger Ja til nationalsocialismen? Må vi også gerne komme? Eller er det et lukket arrangement, for snæversynede idioter, som udelukkende bekymre sig om hvordan det går indvandrere og ikke danskere?"[204]

Senere skrev han til samme begivenhed: "Super fedt, jeg kommer da helt klart, og mon ikke jeg tager et stort fedt hagekors flag med."[205]

200 Nielsen, *Facebook*, 03.09 2012 (foto).
201 Æresblod, *Ohmytracks.com*, bandside.
202 Æresblod, "The White Revolution", video.
203 DP, "Danskernes Parti i Århus den 18. oktober".
204 Christiansen, *Facebook*, 05.08 2011 kl. 18.20.
205 Christiansen, *Facebook*, 05.08 2011 kl. 18.24.

Daniel Carlsen med beige halstørklæde til demonstration i Stockholm i december 2011. *Foto: Redox*

Kapitel 6:
Perspektiver

I det følgende kapitel vil vi se nærmere på de fremtidige perspektiver for Danskernes Parti. Målet er at give et forsigtigt bud på, hvilke muligheder og udfordringer Danskernes Parti står overfor, hvad der er partiets styrker og svagheder, og hvordan perspektiverne for kommunalvalget ser ud.

Alt står og falder med føreren

Som vi har påpeget gennem rapporten, så er Danskernes Parti i dag stort set identisk med Daniel Carlsen. Selvom han har et hold af ældre, erfarne mænd omkring sig, så er det Carlsen, der tegner partiet. Det er ham, der repræsenterer partiet udadtil, og det er ham, der ligger partiets strategi. Daniel Carlsen har ifølge partiets vedtægter den totale kontrol og kan ikke afsættes uden videre.

Partiet er derfor, som det ser ud i dag, helt afhængigt af Daniel Carlsen. Det efterlader en række potentielle konfliktscenarier.

Det første handler om Daniel Carlsens evne til at favne partiets bredde og repræsentere alle de politiske strømninger, lige fra de tidligere DNSB'ere til de tidligere medlemmer af Dansk Folkeparti. Den nærmeste kerne omkring ham er en lille gruppe loyale venner fra tiden i DNSB. Risikoen for Carlsen er, at han ikke formår også at tilfredsstille de andre strømninger i partiet, der er mere perifere i partiet. I takt med, at partiet vokser og inkluderer flere folk med en anden politisk baggrund end den nazistiske, vokser denne udfordring også. Hvis Danskernes Parti for eksempel på et tidspunkt opnår støtte fra kredsen omkring Vederfølner i Århus eller flere medlemmer fra Den Danske Forening, så vil også disse grupper af medlemmer skulle føle sig repræsenteret i partiledelsen, i partiets politik og i den eksterne kommunikation.

Et andet perspektiv på Daniel Carlsens altdominerende rolle er, at partiets udvikling i høj grad vil følge hans personlige udvikling. Uanset hans nuværende succes som partileder, så har Daniel Carlsen i løbet af seneste fem år skiftet både retning og holdning mange gange. Fra først at være med i hooligangruppen White Pride, hvor gadevold er hovedfokus, til en kort tur forbi det mere politisk tørre Vederfølner og derefter en lang periode i DNSB, hvor han som Jonni Hansens tro væbner forsøgte at revitalisere hagekorset, holocaustbenægtelsen og antisemitismen til nu, hvor han har startet en dansk kopi af Svenskarnas Parti.

Samtidig er det værd at bemærke, at Daniel Carlsen før kontakten til Svenskarnas Parti forsøgte at få et samarbejde i gang med Nordisk Ungdom, der har en meget anderledes aktivistisk, ikke-dogmatisk og ikke-centralistisk tilgang til politik end f.eks. Svenskarnas og Danskernes Parti har det. Nordisk Ungdom ligger rent ideologisk også et stykke fra Svenskarnas Parti og er nærmere en slags moderne fascister

Sagt på en anden måde: Carlsens hidtidige politiske slingrekurs er nødt til at være fortid, hvis han vil fastholde troværdighed overfor sit bagland. Det kan til gengæld koste ham noget af den innovation og kreativitet, som ellers har præget hans virke hidtil.

Samling eller splittelse?

Siden Dansk Fronts lukning i 2007 har den yderste højrefløj været fragmenteret i mange små organisationer med hver sin agenda.

Når Danskernes Parti, efter en årrække med splittelse på den yderste højrefløj, påtager sig at være hele bevægelsens samlende parti, så stiller det endnu større krav til Daniel Carlsen og resten af ledelsens diplomatiske evner. Indtil videre er det ikke gået så godt. Et klodset brud med Danmarks Nationale Front har nu resulteret i en åben konflikt, hvor det gamle Dansk Front-miljø på Sjælland har været tvunget til at vælge mellem at følge enten Danskernes Parti eller

Morten Borup og Daniel Carlsen til demonstration i Stockholm i december 2011 sammen med de to DNF'ere Nadiya Vasylenko og hendes kæreste, den voldsdømte Oliver Cox. Yderst til venstre ses desuden Philip Ørum fra Danskernes partis Københavnske afdeling. *Foto: Redox*

Danmarks Nationale Front. Der skal ikke mange lignende konflikter til, før partiet mister sit traditionelle bagland, nemlig de voldsberedte nynazister fra det gamle Dansk Front og omegn.

Grundlæggende kommer Danskernes Parti til, i al sin levetid, at skulle balancere på en knivsæg. På den ene side skal de lægge en politisk og aktivistisk linje, der tiltrækker dets bagland af nuværende og tidligere medlemmer af Dansk Front, Vederfølner, DNF og Den Danske Forening. Danskernes Parti skal anerkendes og accepteres som bevægelsens samlende parti. Den del er i sig selv ikke umulig, hvis ikke det var for det andet aspekt: nemlig ønsket om, på den anden side at blive accepteret som et legitimt parti i den brede offentlighed.

Ønsket om at vinde Dansk Folkepartis vælgeres gunst kan kun opfyldes ved at skære markant ned på retorik og dårlige pressehistorier. Dét står i diametral modsætning til at bevare baglandet – de voldsberedte nazisters – støtte og accept.

Allerede tyder noget på, at Daniel Carlsen kan være på vej til at miste baglandet. Ser man på den udvikling, som Danskernes Parti har været igennem politisk og organisatorisk de sidste to år, og sammenligner man med Sverige, hvor Svenskarnas Parti har været i gang i små fem år, så er det tydeligt, at danskerne er ved at overhale svenskerne venstre om. Carlsen er markant mere midtersøgende end den svenske partiledelse. Et eksempel på dette er hans konsekvente klager til jour-

nalister, og tidligere også Pressenævnet, når han selv eller partiet bliver omtalt som nazister. Det vil han ikke have siddende på sig. I Sverige er det ikke noget, der rører Svenskarnas Parti, når de omtales som nazister i pressen.

Det kommer også til udtryk i hans ønske om at indgå i "dialog" med venstreorienterede moddemonstranter. I Sverige skal vi ikke længere tilbage end til starten af juli, hvor avisen Hallandsposten kunne fortælle, at en stor gruppe medlemmer af Svenskarnas Parti, bevæbnet med økser, knojern, slagvåben og knive, angreb en lille gruppe venstreorienterede aktivister i byen Halmstad. Sagt på en anden måde: Daniel Carlsen har flyttet sig meget siden tiden i White Pride, når det kommer til, hvordan man skal håndtere venstreorienterede moddemonstranter. Mere end det svenske moderparti.

Kigger på man på den nynazistiske bevægelses historie herhjemme, så er det netop også diskussionerne om vold og nazisme, der har været den største splittelsesmager. Dansk Front imploderede fra sommeren 2006 og et år frem i interne diskussioner om netop brugen af vold mod politiske modstander og anvendelsen af retorik, symboler og ideologi fra Nazityskland.

Skal Danskernes Parti bevare støtten i det voldsberedte bagland, så kræver det formentligt en særdeles stærk aktivistisk profil. Partiet skal markere sig på gadeplan i de store byer og løbe risikoen for konfrontation med venstrefløjen. En konfrontation, som de skal være parat til at tage. Hvis ikke, kommer det til at gå, som det gjorde 1. maj i år, hvor Daniel Carlsen og en lille gruppe håndlangere måtte flygte i taxaer fra moddemonstranter i det centrale Århus, der ellers er den by, hvor den yderste højrefløj står stærkest i Danmark. Den slags er ikke mobiliserende blandt de gadeorienterede nynazister.

I dag er status, at Danskernes Parti godt nok har stjålet et par højtprofilerede aktivister fra andre organisationer, men de har slet ikke formået, ja måske slet ikke ønsket, at få basisaktivisterne fra f.eks. Vederfølner, DNF og White Pride med. Rekrutteringen er i stedet sket et andet sted, nemlig ude i den almindelige verden.

Samtidig vil tiden frem mod kommunalvalget give et hint om hvordan det store århusianske nazistmiljø vil forholde sig til Danskernes Parti. Den nye generation i White Pride bakker øjensynligt op om Daniel Carlsen og deltager i Danskernes Partis arrangementer, men kan let blive en klods om benet for ham, fordi deres lange række af overfald kun kan medføre dårlige pressehistorier. Daniel Carlsen skal finde en måde at bevare en god relation til White Pride, uden at blive slået i hartkorn med dem. Samtidig har hele miljøet af ældre folk fra de tidligere generationer af White Pride, fra ORG og Vederfølner endnu ikke taget stilling. I denne meget store personkreds hersker der en negativ stemning mod Daniel Carlsen, der blev anset som en tosse, da han forlod Århus-grupperne Vederfølner og White Pride til fordel for DNSB. Samtidig gør Daniel Carlsens lave alder og anciennitet det ikke lettere for ham at vinde opbakning.

Når det alligevel er muligt, at Daniel Carlsen på sigt kan vinde de århusianske nazisters gunst, så skyldes det manglen på alternativer. Vederfølner er i dag kun en social kammeratskabskreds, og de gamle White Pride-folk har heller ikke noget politisk projekt. ORG barslede i flere år med ideen om et samlende, nationalt parti, men blev overhalet indenom af Carlsen og hans svenske allierede.

Hvis det århusianske nazimiljø kan se udover deres personlige modvilje mod Carlsen og frustrationen over ikke selv at sidde ved roret, så har Daniel Carlsen adgang til et miljø med massive aktivistressourcer, en stor voldskapacitet og mange års organisatorisk erfaring. Til gengæld vil de formentligt kræve en vis mængde indflydelse på partiet. Spørgsmålet er, om Daniel Carlsen er villig til at betale denne pris og afgive noget af sin magt til landets stærkeste nazimiljø.

De største styrker og svagheder

De andre topfigurer i Danskernes Parti, bade ledelsesmedlemmer og byrådskandidater, fylder meget lidt i

Daniel Carlsen hilser på en landsmødedeltager, som er iført en trøje fra det nazistiske tøjmærke Thor Steinar, i august 2013. *Foto: Redox*

Danskernes Parti udadvendte kommunikation. Det har både fordele og ulemper for Daniel Carlsen. Fordelene er, at han i høj grad kan kontrollere de meddelelser, der gives til pressen, ligesom han selv bliver personligt promoveret. Samtidig fungerer han som en slags mur mellem offentligheden og resten af partiets medlemmer. Så længe han er i fokus, kan de andre holde sig skjult.

På den lange bane er det dog formentligt i højere grad en ulempe end en styrke for partiet. Både fordi arbejdspresset på Daniel Carlsen kan vokse ham langt op over ørerne, men også fordi de andre ikke får lov til at vokse. Så længe Daniel Carlsen effektivt sætter sig på al den udadvendte kommunikation, får andre central kræfter ikke mulighed for at opbygge erfaring og vane. Samtidig kan Daniel Carlsens overeksponering få den konsekvens, at offentligheden bliver definitivt trætte af ham.

Daniel Carlsen har en stærk gruppe af tidligere DNSB'ere omkring sig, men ingen af dem er i nærheden af ham når det kommer til driftsikkerhed, karisma og strategisk tænkning.

Danskernes Parti har derudover en række markante styrker og svagheder i forhold til mange andre grupper på den yderste højrefløj.

Ser man på styrkerne, så er Daniel Carlsens person den primære. Hans ukuelighed, selvopofrelse og tro på egen uovervindelighed flytter partiet fremad. Samtidig bryder han, med sit *ung familiefar-image* og svigermors drøm, totalt med den klassiske stereotyp af den yderste højrefløj som skinheads og socialt udstødte. Partiet og Daniel Carlsen er ikke langt fra at

have fundet en balance mellem at være ærlige om sit politiske udgangspunkt og alligevel at pleje et image som demokratisk, legitimt parti.

Mest af alt, så lykkes Danskernes Parti med sit projekt, fordi de rent faktisk selv tror på det. Daniel Carlsen er så overbevisende, når han udtrykker sig, fordi han faktisk selv mener, at partiet er legitimt. De kommer ikke med undskyldninger for sig selv eller forsøger – i hvert fald ikke i særlig høj grad – at skjule sine holdninger.

En anden af partiets styrker er, at Daniel Carlsen og resten af partiets inderkerne i høj grad kan nasse på de svenske kammeraters erfaringer. Svenskerne er en del år foran i udviklingen, og danskerne kan i mange situationer vende blikket over sundet for at se, hvad der fungerer, og hvad der ikke gør.

Skal man til gengæld se på, hvad partiet og dets fører har af udfordringer, så er listen lige så lang. Partiets mest åbenlyse styrke er nemlig også dets største og mest åbenlyse problem: at partiet er lig med Daniel Carlsen, og at Daniel Carlsen er lig med partiet.

At mange medlemmer har en fortid i enten DNSB eller Danmarks Nationale Front vil også følge Danskernes Parti i mange år fremover. Billeder af partilederen foran en hagekorsfane eller med strakt højre arm vil betyde, at ønsket om legitimitet i den brede offentlighed er noget, der har lange udsigter.

Skal man se på de organisatoriske svagheder, så står partiet også i den situation, at det mangler en hel generation. Daniel Carlsen har godt fat i de helt unge på hans egen alder og nedefter, ligesom mange ældre veteraner på den yderste højrefløj, som Morten Borup og Kaj Vilhelmsen har sluttet sig til partiet. Til gengæld så mangler partiet mange af dem, der var aktive i f.eks. Dansk Front og Vederfølner op igennem nullerne. Store dele af generationen af mænd født i anden halvdel af 70'erne og første halvdel af 80'erne mangler.

Samtidig risikerer partiet, qua sin legitimitetsstrategi, at eliminere det oprørske og rebelske element i racismen. Mange af de unge, der i nullerne søgte mod Dansk Front og lignende grupper, var blandt andet tiltrukket af positionen som rebeller, som de politisk ukorrekte, der turde kalde en spade for en spade. Når Danskernes Parti i så høj grad vil gøre racismen stueren kan de vrede unge mænd, der ellers har udgjort aktivistkernen i de fleste organisationer på den yderste højrefløj de seneste 15 år, let komme til at føle sig udenfor og uønskede.

Kommunalvalg 2013

Der er kun to måneder til kommunalvalget. Den 26. oktober sparker partiet gang i sin valgkamp og man må forvente, at de efterfølgende fire uger vil byde på massiv aktivitet. Først og fremmest via synlig tilstedeværelse i det offentlige rum i de seks kommuner, hvor partiet på nuværende tidspunkt stiller op med f.eks. løbeseddelsuddelinger samt plakat- og klistermærkeopsætning. Derudover vil især den medievante Carlsen, og formentligt også enkelte andre kandidater, gøre alt hvad de kan, for at bryde gennem mediemuren og få taletid.

Partiet vil sandsynligvis forsøge at vinde adgang til den offentlige debat ved at søge deltagelse i debatmøder og lignende. Med henvisning til, at de er et demokratisk parti, og at ytringsfriheden er hellig, vil de forsøge at presse lokale politikere, medier og aktører i civilsamfundet til at give dem spalteplads og taletid.

De forskellige valgforskere, der har udtalt sig om Danskernes Partis muligheder, har alle afvist, at partiet kunne komme ind. Argumenterne for, at Danskernes Parti ikke kommer ind er gode, især efter kommunesammenlægningerne i 2007. Selv i de mindste kommuner kræver et mandat mere end 1000 stemmer. Det forekommer i første omgang urealistisk, at det kan ske.

Det er dog en stor fare ved, blot at slå risikoen hen som 'urealistisk'. Danskernes Parti er en nyskabelse på den yderste højrefløj. De har en veltrimmet organisation, en veltalende formand, en sikker kommunikationsstrategi og et budskab, der taler til laveste fællesnævner. På forhånd at afvise muligheden for,

at de vil kunne opnå et mandat, vil være arrogant og naivt. Hvis partiet f.eks. storsatser på Fredericia, en by, der traditionelt har været meget blå, og hvor en kasernelukning tidligere på året blev besluttet, så kan det måske lykkes. Spidskandidaten er en af partiets helt tunge drenge, og der er en relativt stor skare af fodsoldater fra det gamle Dansk Front, der står klar til at hjælpe i kulissen. Det kan faktisk komme til at ske, især hvis partiet har held med at aktivere den tredjedel af vælgerne, der ikke stemte ved valget i 2009.

Samtidig stiller partiet jo op i fire af landets fem regioner. Selvom en regionsrådsplads er totalt urealistisk, så vil stemmetallene på partiet her give partiet et fingerpeg om, hvor udviklingspotentialet skal findes.

Uanset hvad vil partiet udråbe valget som en succes, og det med rette. Uanset stemmetallet, så er der tale om den største og mest velkoordinerede valgindsats fra den yderste højrefløj siden Anden Verdenskrig. Valgkassen bugner. Medierne står i kø for at få en spændende historie. Danskernes Parti har sejret længe før valgstederne åbner.

På den lange bane

Efter valget står Danskernes Parti formentligt styrkede. Uanset at meget peger på, at de ikke får mandater nogle steder, så vil valget betyde øget opmærksomhed og dermed en øget medlemstilslutning. Det vil skabe grobund for flere lokalafdelinger, mere aktivisme og igangsættelsen af en – for dem – positiv spiral.

Danskernes Parti har allerede nu lagt en linje, hvor partiet i sin egen retorik, er den eneste rigtige organisation på den yderste højrefløj. Det forekommer urealistisk, at de skulle søge officielle samarbejder med f.eks. Vederfølner eller andre organisationer. Danskernes Parti ønsker selv at sætte kursen, og hvis de andre organisationer vil følge trop, er de velkomne.

Danskernes Partis allierede skal derfor ikke findes i de klassiske højrefløjsgrupper. Det vil derimod formentligt være enkeltsagsgrupper som f.eks. Danskernes Partis joint venture med en gruppe unge drenge i Herning, der tidligere på året protesterede mod, at gerningsmanden i Gullestrup-voldtægtssagen ikke blev udvist af Danmark. Den slags enkeltsager er helt oplagte for Danskernes Parti at gå ind i. De kan stille infrastruktur, viden og aktivister til rådighed, samtidig med at uorganiserede enkeltpersoner tager æren for arbejdet. Den slags giver respekt og nye medlemmer.

Samtidig vil vi formentligt se en omfattende hvervekampagne rettet mod Dansk Folkepartis medlemmer, især byrådsmedlemmerne ude i landet. I Sverige har Svenskarnas Parti haft stort held med at få Sverigesdemokrater til at hoppe over til SvP og tage deres mandater med sig. Det er oplagt, at Danskernes Parti vil forsøge at overtale DF'ere, der er utilfredse med den hårde kontrol fra Christiansborg, til at gøre det samme.

Sammenfatning

Danskernes Partis politiske projekt handler grundlæggende om én ting, nemlig at videreføre den moderne nazisme og ideen om et racerent Danmark i en ny, legitim og tilsyneladende demokratisk indpakning. Som vist i denne rapport er der dog i virkeligheden tale om et meget tyndt lag demokratisk fernis, og selvom Danskernes Parti påstår, at det ikke er nynazistisk, peger en lang række forhold imidlertid på det modsatte:

Danskernes Parti blev stiftet i 2011 som en udbryderorganisation fra nazistpartiet DNSB. Daniel Carlsen proklamerede i den forbindelse, at udmeldelsen ikke skyldtes en holdningsændring. Den første ledelse i Danskernes Parti bestod af Daniel Carlsen, Morten Schjetne, Rune Lauritzen og Kenneth Hellesøe. Alle havde to en halv måned forinden været aktive i DNSB's partitop.

Partiet har hentet meget organisatorisk og strategisk inspiration fra især det nynazistiske Svenskarnas Parti, der indtil 2008 hed Nationalsocialistisk Front og var et militant nazistisk parti.

Også den historiske nazisme har Danskernes Parti ladet sig inspirere af. Det afspejles tydeligt i partiets ledelses- og organisationsstruktur, der er autoritær og hierarkisk opbygget efter traditionelle, nazistiske organisationsprincipper, som det kendes fra 1930'ernes nazibevægelse og fra DNSB.

Ifølge partiet har maksimalt 10-15 % af medlemmerne tidligere været organiseret i DNSB. Selvom dette skulle være sandt, så udgør denne del af medlemmerne langt hovedparten af partitoppen og de faste aktivister. Hele den første ledelse, tre femtedele af den nuværende og mindst halvdelen af partiets opstillede kandidater har en fortid i DNSB. Derudover organiserer Danskernes Parti en lang række tidligere og nuværende medlemmer af diverse nazistiske og nynazistiske organisationer. Stort set hele det ledende lag og en lang række kerneaktivister har således en fortid i DNSB, DNF eller Dansk Front, ligesom et partimedlem i Århus er dobbeltorganiseret i White Pride.

Politisk forsøger Danskernes Parti at markedsføre sig som moderne nationalister, der har skiftet nazismen ud med 'nationaldemokratisme' og racismen ud med 'etnopluralisme'. Ser man nærmere på partiets politik og medlemmernes holdninger, handler Danskernes Partis ideologiske nybrud om indpakning og legitimering af partimedlemmernes nazistiske holdninger. Ved hjælp af en slags nazistisk *new speak* forsøger Danskernes Parti at pakke de rabiate holdninger ind i nogle andre termer og give den nynazistiske politik en anden ideologisk ramme i offentligheden, der er mere tilforladelig i den brede befolknings øjne.

Etnopluralismen er en anden måde at snakke om et racerent Danmark på, og konsekvensen af en etnopluralistisk politik i et multikulturelt samfund er et immigrationsstop fra alle ikke-vestlige lande og en etnisk udrensning af alle ikke-vestlige personer og deres efterkommere, der bor i landet. Derfor kan også kun personer af europæisk afstamning optages som medlemmer af partiet.

Der er således tale om en moderne version af nazismens racebiologi, men til trods for, at partiet bruger etnopluralismen, skinner den rendyrkede nazisme konstant igennem, både i partiets politik og i medlemmernes udtalelser og brug af nazistisk symbolik.

Officielt går Danskernes Parti ind for det repræsentative demokrati. I partiets første program, der var gældende indtil sidste år, står der imidlertid, at partiet vil arbejde for et styre, hvor statsministeren skal have absolut autoritet og støtte sig til et selvsupplerende landsting, bestående af nationens bedste mænd, der skal udgøre den øverste myndighed i samfundet. Indtil programændringen gik Danskernes Parti således ind for et udemokratisk fåmandsvælde, og ser man på de holdninger til demokrati, som medlemmerne af partiet gerne lufter i andre sammenhænge, afsløres

partiets demokratiske sindelag som en simpel, legitimerende overflade.

Danskernes Partis strategi handler netop om legitimering af partiets holdninger. Vælgerne og de potentielle medlemmer skal kunne relatere sig til det nynazistiske parti, og de skal derfor ledes væk fra associationerne til Nazityskland. Politikken skal dog grundlæggende være den samme. Strategien handler således ikke om en politisk eller ideologisk ændring, men om at give nazismen en anden indpakning for på den måde at gøre den mere spiselig for et moderne publikum og gøre det nynazistiske parti mere stuerent.

På baggrund af vores research og afdækning af partiets historie, organisation, politik, ideologi, strategi og medlemsskare må vi konkludere, at Danskernes Parti er en grundlæggende udemokratisk, nynazistisk organisation, der forsøger at videreføre den nationalsocialistiske arv i en moderne kontekst.

Kilder

Bøger, rapporter og småskrifter

Apabiz e.V.: *Die NPD – Eine Handreichung zu Programm, Struktur, Personal und Hintergründen.* 2. udg., 2008, http://www.apabiz.de/aktuell/NPDNeu.pdf.

Carlsen, Daniel: *Carlsens nyhedsbrev*, nr. 1, 05.04 2011.

Carlsen, Daniel: *Carlsens nyhedsbrev*, nr. 2, 09.04 2011.

Carlsen, Daniel: *Carlsens nyhedsbrev*, nr. 3, 24.04 2011.

Carlsen, Daniel: *Odelsret til Danmark*, Viborg, 2013.

Copjec, Joan (red.): *Radical Evil*, London 1996.

Danmarks National Socialistiske Arbejder Parti (DNSAP), *Partiets Formaal, Program, Love og første Angrebsplan*, 1931.

Danmarks National Socialistiske Arbejder Parti: *Organisationsplan*, 1934.

Danmarks Nationalsocialistiske Arbejderparti: *Organisationsplan*, 1936.

Danmarks Nationalsocialistiske Bevægelse (DNSB): *Principprogram*, http://www.dnsb.info/politik/ns/docs/principprogram.php (tilgået 07.08 2013).

Danskernes Parti (DP): *Vedtægter*, 1. udg., 2011.

Danskernes Parti: *Principprogram*, 1. udg., 2011.

Danskernes Parti: *Vedtægter*, 2. udg., 2012.

Danskernes Parti: *En dansk fremtid. Principprogram*, 2. udg., 2012.

Danskernes Parti: *Identitet. Danskernes Partis medlemsblad*, nr. 1, 2013.

Danskernes Parti: *Identitet. Danskernes Partis medlemsblad*, nr. 2, 2013.

Demos: *Nyhedsbrev*, nr. 48, vinter 1997, København 1997.

Demos: *Nyhedsbrev*, nr. 67-68, efterår 2001, København 2001.

Demos: *Nyhedsbrev*, nr. 74, sommer 2003, København 2003.

Den Danske Forening (DDF): *Danskeren,* 15. årg. nr. 6 2001.

Den Danske Forening: *Danskeren,* 16. årg. nr. 4 2002.

Den Danske Forening: *Danskeren*, 18. årg. nr. 1 2004.

Forenede Nationer: *De Forenede Nationers Deklaration om oprindelige folks rettigheder*, Nuuk 2008, http://www.un.org/esa/socdev/unpfii/documents/DRIPS_danish.pdf

Hitler, Adolf: *Min kamp. Bind 2*, København 1966.

Johannsen, Charlotte: *Forklædt som nazist. En Århushistorie*, København 2010.

Lagerlöf, David: *Den rasideolokiska miljön. Årsrapport 2011.* Expo Research, Stockholm 2011.

Poohl, Daniel, Martha Hannus m.fl.: *Organiserad intolerans i Finland og Sverige*, Stockholm 2012.

Researchkollektivet Redox: *Postboks 38. Den højreekstreme bevægelse i Nordeuropa og produktionen af nazistisk musik og merchandise*, København 2007.

Svenskarnas Parti: *Vidareutveckling av de politiska punkterna*, http://www.svenskarnasparti.se/vidareutveckling-av-de-politiska-punkterna/ (tilgået 08.08 2013).

Tucker, William H.: *The Funding of Scientific Rasism*, Urbana 2002.

Volken, Thomas: *The Impact of National IQ on Income and Groath*, Zurich 2003.

Artikler

Andersen, David: Dansk nazist vil i Folketinget, i: *Ekstra Bladet*, 29.04 2011, http://ekstrabladet.dk/nyheder/samfund/article1545788.ece.

Andersen, Pia Buhl: TV 2 lukker ekstrem blog, i: *Politiken*, 12.08 2013, http://politiken.dk/kultur/tvogradio/article1034949.ece.

Bolther, Stine: Velkommen på side 5, Nyborg: Her er beviset på nazi-møde, i: *Ekstra Bladet*, 03.06 2011: 5.

Borup, Morten: Fædrelandsbog præsenteret med debat, 28.03 2012, http://nationaldemokraten.dk/faedrelandsbog-praesenteret-med-debat/ (Tilgået 12.07 2013).

Borup, Morten: Politiker og autonome legitimerede Danskernes Parti, i: *Identitet*, nr. 2, 2013, 4-5.

Borup, Morten: Fremtidens alliance, i: *Identitet* nr. 2, 2013: 6-7.

Broberg, Mads Bonde: Nationalsocialisme i fåreklæder på stemmesedlen, i: *Jyllands Posten* 04.02 2013: 4.

Buch, David: Sultestrejkende iranere overfaldet, 02.06 2012, http://nyhederne.tv2.dk/article.php/id-50835189:sultestrejkende-iranere-overfaldet.html.

Buhl, Peter Neerup: Danmarks skæbnekurs i tal, i: *Identitet*, nr. 2, 2013: 10-11.

Burkal, Rasmus: Topfolk i Dansk Front går i protest mod stueren debat, i: *Politiken*, 14.09 2006.

Carlsen, Daniel: Racisme – en naturlig forsvarsmekanisme, 03.10 2010, http://daniel-carlsen.blogspot.dk/2010/10/racisme-en-naturlig-forsvarsmekanisme.html (tilgået 14.08 2013).

Carlsen, Daniel: Danmark har brug for et moderne og konsekvent alternativ! i *Carlsens nyhedsbrev*, nr. 2, 2011: 1-4.

Carlsen, Daniel: Partiarbejdet begynder at tage form i: *Carlsens nyhedsbrev*, nr. 3, 24.04 2011: 1-2.

Carlsen, Daniel: Diskrimination af børnefamilier, i: *Viborg Stifts Folkeblad*, 12.12 2011.

Carlsen, Daniel: Lad valgåret begynde, i: *Identitet*, nr. 1, 2013: 3.

Carlsen, Daniel: Christina stiller op for Danskernes Parti, 14.08 2013, http://nationaldemokraten.dk/christina-stiller-op-for-danskernes-parti (tilgået 26.08 2013).

Carlskov, Thor: Adolf Hitler hyldet under AGF-kamp, i: *Ekstra Bladet*, 21.04 2008, http://ekstrabladet.dk/sport/fodbold/dansk_fodbold/superligaen/agf/article998412.ece.

Comments in interview could bring charges of inciting racism against PM Vanhanen's father, i: *Helsingin Sanomat*, 12.08 2004, http://www.hs.fi/english/article/ 1076153484261.

Damgaard, Tine: Tidligere nazist frifundet for racisme, i: *Berlingske*, 17.07 2013, http://www.b.dk/nationalt/tidligere-nazist-frifundet-for-racisme.

Danmarks Nationale Front (DNF): DNF åbner lokalafdeling i Aalborg, 17.02 2011, http://www.danmarksnationalefront.dk/nyheddnf/dnf-aabner-afdeling-i-aalborg (tilgået 26.08 2013).

Danmarks Nationale Front: Duke, MacDonald, Nyborg, Sunic M.fl., 17.06 2011, http://www.danmarksnationalefront.dk/artikler/duke-macdonald-nyborg-sunic-m-fl (tilgået 18.08 2013).

Danskernes Parti: Pressemeddelelse: Nyt nationalistisk parti ser dagens lys, 11.06 2011.

Danskernes Parti: Vores symbol, http://danskernesparti.dk/partiet/symbol (tilgået 24.07 2013).

Danskernes Parti: Partiet, http://danskernesparti.dk/partiet (tilgået 16.08 2013).

Danskernes Parti: Ledelsen, http://danskernesparti.dk/partiet/ledelse (tilgået 21.08 2013)

Danskernes Parti: Danskernes Parti afholdt præsentationsmøde, 11.06 2011, http://danskernesparti.dk/archives/396 (tilgået 08.08 2013).

Danskernes Parti: Hvorfor sejren er vor, 16.06 2011, http://danskernesparti.dk/archives/447 (tilgået 27.07 2013).

Danskernes Parti: Sommerlejren Nordisk Vision blev en kæmpe succes, 11.07 2011, http://danskernesparti.dk/archives/631 (tilgået 30.07 2013).

Danskernes Parti: Til sommerfest hos NPD Schleswig-Holstein, 21.08 2011, http://danskernesparti.dk/archives/1179 (tilgået 08.08 2013).

Danskernes Parti: Danskernes Parti i Århus den 18. oktober, 18.10 2011, http://danskernesparti.dk/archives/1665 (tilgået 26.08 2013).

Danskernes Parti: Aktivistweekend gav større gejst for kampen, 21.11 2011, http://danskernesparti.dk/archives/1895 (tilgået 21.7 2013).

Danskernes Parti: Velbesøgt debatmøde varsler nye tider, 04.03 2012, http://danskernesparti.dk/archives/2743 (tilgået 30.7.2013).

Danskernes Parti, Medier beklager fejlagtig omtale, 14.03 2012, http://danskernesparti.dk/archives/2774 (tilgået 16.08 2013).

Danskernes Parti: Årsmøde i partiledelsen, 18.04 2012, http://danskernesparti.dk/ archives/2948 (tilgået 21.7 2013).

Danskernes Parti: Danskernes Parti blev markedsført ved Giro d'Italia, 06.05 2012, http://danskernesparti.dk/archives/3047 (tilgået 26.08 2013).

Danskernes Parti: Københavnsafdeling under opsejling, 31.05 2012, http://danskernesparti.dk/archives/3149 (tilgået 26.08 2013).

Danskernes Parti: Vellykket sommerfest med alsidigt program, 02.07 2012, http://danskernesparti.dk/archives/3263 (tilgået 21.07 2013).

Danskernes Parti, Peter Neerup Buhl melder sig ind i Danskernes Parti, 04.07 2012, http://danskernesparti.dk/archives/3288 (tilgået 20.07 2013).

Danskernes Parti: Dansk deltagelse til Nordisk Vision, 07.08 2012, http://danskernesparti.dk/archives/3437 (tilgået 30.07 2013).

Danskernes Parti: Til sommerfest hos NPD Slesvig-Holsten, 27.08 2012, http://danskernesparti.dk/archives/3538 (tilgået 30.07 2013).

Danskernes Parti: Medlemshvervning ved DF's årsmøde, 17.09 2012, danskernesparti.dk archives/3615 (tilgået 04.08 2013).

Danskernes Parti: 44 fik julehjælp af Danskernes Parti, 23.12 2012, http://danskernesparti.dk/archives/3883 (tilgået 21.07 2013).

Danskernes Parti: Forberedelserne til valget er begyndt, 28.01 2013, http://danskernesparti.dk/archives/3980 (tilgået 04.08 2013).

Danskernes Parti: DF for Afrika – DP for Danmark, 01.02 2013, http://danskernesparti.dk/archives/4003 (tilgået 21.07 2013).

Danskernes Parti, Daniel Carlsen kom direkte igennem på P3, 02.02 2013, http://danskernesparti.dk/archives/3997 (14.07 2013).

Danskernes Parti, Venstreekstremist i fåreklæder, 06.02 2013, http://danskernesparti.dk/archives/4028 (tilgået 16.08 2013).

Danskernes Parti: Identitet har fået nyt design, 27.02 2013, http://danskernesparti.dk/archives/4092 (tilgået 18.08 2013).

Danskernes Parti: Bogpræsentation den 27. marts i Århus, 07.03 2013, http://danskernesparti.dk/archives/4137 (tilgået 16.08 2013).

Danskernes Parti: 14.03.13: Møde i Rødovre, 19.03 2013, http://danskernesparti.dk/aktivisme/14-03-13-mode-i-rodovre (tilgået 20.08 2013).

Danskernes Parti: Tættere bånd mellem Europas nationalister, 25.03 2013 http://danskernesparti.dk/archives/4181 (tilgået 30.07 2013).

Danskernes Parti: Danskernes Parti stifter lokalafdeling i Nordjylland, 28.04 2013, http://danskernesparti.dk/archives/4244 (tilgået 24.07 2013).

Danskernes Parti: Danskernes Parti får udenlandsk valgkampsstøtte, 07.05 2013, http://danskernesparti.dk/archives/4295 (tilgået 08.08 2013).

Danskernes Parti, Sag om ytringsfriheden afgøres onsdag, 12.07 2013, http://danskernesparti.dk/archives/4402 (tilgået 15.08 2013).

Danskernes Parti: Københavnsk lokalafdeling afholdt sommerfest, 15.07 2013, http://danskernesparti.dk/archives/4406 (tilgået d. 30.07 2012).

Danskernes Parti: De sidste valgforberedelser er klaret, 25.07 2013, http://danskernesparti.dk/archives/4427 (tilgået 04.08 2013).

Danskernes Parti: Danskernes Parti stiller også op i Brøndby, Sønderborg og Århus, 23.07 2013, http://danskernesparti.dk/archives/4376 (tilgået 27.07 2013).

Danskernes Parti: Landsmøde 2013: Et Europa uden multikultur, 12.08 2013, http://danskernesparti.dk/archives/4441 (tilgået 12.08 2013).

Dansk Folkeparti (DF): Styrket venskab mellem Dansk Folkeparti og Israel, pressemeddelelse 08.07 2007, http://www.danskfolkeparti.dk/Styrket_venskab_mellem_Dansk_Folkeparti_og_Israel

Dansk Institut for Internationale Studier (DIIS): Daniel Carlsen, artikel på siden *holocaust.dk*, http://www.holocaust.dk/sw528.asp?usepf=true.

Demos: DNSB, Blood & Honour Scandinavia og White Pride, i: *Demos Nyhedsbrev*, nr. 74: 9-14.

Den Store Danske Encyklopædi: Intelligens, http://www.denstoredanske.dk/index.php?sideId=98416.

DNSB, Kommentar om DP, 12.06 2011, http://www.dnsb.info/ (tilgået 10.07 2013).

Expo: Etnopluralism, http://skola.expo.se/etnopluralism_116.html.

Fischer, Sune & Julie Buhl Jørgensen: Danske nynazister hylder norsk massemorder, i: *Ekstra Bladet*, 24.07 2011, http://ekstrabladet.dk/112/article1591198.ece.

Fogt, Lars: Dansk top-nazist laver tøjmærke, i. *BT*, 28.02 2010, http://www.bt.dk/danmark/dansk-top-nazist-laver-toejmaerke.

Gammeltoft, Steen: Genomer, patenter og etik, i: *Biozoom*, nr. 3 2000.

Hamud, Annika & Jonathan Leman: Därför är SvP ett Nazistparti i *Expo* nr. 1, 2013, http://expo.se/2013/darfor-ar-svp-ett-nazistparti_5836.html.

Haskå, Jakob: Kräftskiva och anföranden i Helsingborg, 13.09 2007, nordfront.se/kraftskiva-och-anforanden-i-helsingborg.smr (tilgået 21.08 2013).

Hede, Charlotte Boman: Rasmus Nøhr hæng ud som nazist, i: *Ekstra Bladet*, 30.06 2010, http://ekstrabladet.dk/flash/dkkendte/article1370782.ece.

Heidemann, Tess Tonsgaard: VU: I kan forvente flere nazi-møder, 07.03 2012, http://ekstrabladet.dk/nationen/article1721661.ece.

Identitet: En national socialdemokrat? I: *Identitet*, nr. 2, 2013: 18-19.

Jensen, Janne Villadsen: Nationalistisk parti: Alexandra ud af Danmark, 31.01 2013, http://www.dr.dk/Nyheder/Politik/2013/01/31/094944.htm.

Jung, Eva & Bjarne Steensbeck: Familie stenet væk fra stranden, i: *Berlingske Tidende*, 04.08 2011: 8.

Kiilerich, Morten: Kandidat: Jeg er ikke længere nationalsocialist, i: *Fredericia Dagblad*, 31.01 2013: 4.

Kristensen, Kim: Nationalister stiller op ved kommunal- og regionsvalg i *Information* 31.01 2013.

Lane, Charles: Response to Daniel R. Vining Jr., i: *New York Review of Books*, Vol. 42, Nr. 5, 23.03 1995.

Lindquist, Andreas: Rapport: Hemmeligt netværk er rygraden i den yderste højrefløj, i *Politiken*, 12.08 2011, http://politiken.dk/indland/ECE1358896/rapport-hemmeligt-netvaerk-er-rygraden-i-den-yderste-hoejrefloej/.

Lodenius, Anna-Lena: Svenskarnas parti får mandat i kommunerna, 02.10 2012, http://al-lodenius.com/2012/10/02/svenskarnas-parti-far-mandat-i-kommunerna/ (tilgået 27.08 2013).

Maltesen, Bo: Venstrefløjen læste højrefløjens mail til hinanden, i: *Politiken*, 23.04 2010, http://politiken.dk/indland/ECE954820/venstrefloejen-laeste-hoejrefloejens-mail-til-hinanden/.

Nationaldemokraten, Om Nationaldemokraten, http://nationaldemokraten.dk/om-nationaldemokraten/ (tilgået 27.07 2013).

NPD.blog-info: NPD in 14 bis 16 Ländern vertreten, 11.01 2010, http://npd-blog.info/2010/01/11/kommunalparlamente-npd-1416/ (tilgået 08.08 2013).

Null, Daniel Carlsen er klar til fængsel, 21.02 2012 kl. 07.30, http://jyllands-posten.dk/Århus/krimi/ECE4657229/daniel-carlsen-er-klar-til-faengsel/.

Pedersen, Jens: Daniel Carlsen forlader DNSB – noget nyt er på vej! i: *Carlsens nyhedsbrev* nr. 1, 05.04 2011.

Petersen, Christina Palmer: At være kvinde i Danskernes Parti, 14.01 2013, http://christina-palmer.blogspot.com/2013/01/at-vre-kvinde-i-danskernes-parti.html (tilgået 26.08 2013).

Pinholt, Kristoffer: DFU'er afsløret som nynazist, i: *Jyllands-Posten*, 07.03 2008, http://jyllands-posten.dk/politik/ECE3930641/dfu-er-afsloeret-som-nynazist.

Poohl, Daniel m.fl.: Historien om Nationalsocialistisk Front, http://expo.se/2008/historien-om-nationalsocialistisk-front_2363.html.

Pressenævnet, Pressenævnets kendelse i sag nr. 11-70/82, 23.06 2011, https://www.retsinformation.dk/Forms/R0710.aspx?id=137957.

Projekt Antifa: Massiv politivold beskyttede nazileder, 06.03 2012, http://projektantifa.dk/nyheder/article/massiv-politivold-beskyttede.

Projekt Antifa: KU og Carlsen aflyste debatmøde, 31.10 2012, http://projektantifa.dk/nyheder/article/ku-og-carlsen-aflyste-debatmode.

Researchkollektivet Redox: Det nye højre og den stue-

rene racisme, 02.07 2008, http://monotrimonodi.dk/article-339.html.
Researchkollektivet Redox: Kendisprofessor talte for nazister, 03.06 2011, http://monotrimonodi.dk/article-1128.html.
Researchkollektivet Redox: Symboler og talkoder: en guide til fascistisk og nazistisk symbolik, http://redox.dk/symbolik.
Richardson, K: Book review: IQ and the Wealth of Nations, i: *Heredity*, nr. 92, 2004: 359-360.
Risberg, Britt: Säpo håller ögonen på vit makt-miljön, i: *Ystads Allehanda*, 24.04 2013, http://www.ystadsallehanda.se/sjobo/article1869311/Sapo-haller-ogonen-pa-vit-makt-miljon.html.
Ritzaus Bureau: Z-kandidat dømt for racistisk propaganda, nyhedstelegram 02.12 2002.
Ritzaus Bureau: Radio Holger dømt for racisme, nyhedstelegram 13.02 2006.
Ritzaus Bureau: Radioejer dømt for racisme - igen, nyhedstelegram 27.06 2006.
Ritzaus Bureau: Radiovært dømt for racisme - igen, nyhedstelegram 11.01 2010.
Ritzaus Bureau: Udbryder stifter nyt moderne nazi parti, nyhedstelegram 05.04 2011.
Ritzaus Bureau: Højreekstremister frifundet for racisme, nyhedstelegram 21.01 2012.
Ritzaus Bureau: Danske nazist-udbrydere vil ind i byråd, nyhedstelegram 31.01 2013.
Rohleder, Niels: Henning Eichbergs to ansigter I *Information* 19. og 20. maj 2001.
Sejr, Lars: Partistifter: Jeg blev fyret grundet mine holdninger!, i: *Metroxpress* 09.04 2013, http://www.mx.dk/nyheder/danmark/story/23878206.
Spektorowski, Alberto: The New Right: ethno-regionalism, ethno-pluralism and the emergence of a neo-fascist 'Third Way', i: *Journal of Political Ideologies,* 8:1 2003: 111–130.
Stampe, Ellen: 18-årige Daniel er nazist: Hitler er forbilledet, i: *Avisen.dk*, 15.05 2008, http://www.avisen.dk/18-aarige-daniel-er-nazist-hitler-er-forbilledet_10437.aspx
Styrelsen: Medlem fik advarsel og karantæne, i: *Identitet*, nr. 2, 2013: 5.
Svith, Morten: Daniel er en økologisk nazist, i: *Urban*, 16.05 2008: 7.
Svith, Morten: Tre måneders fængsel for nazi-graffiti, i: *Urban Vest*, 18.03 2009: 8.
Thomsen, Stine & Niels Pinborg: Vi kæmper til døden, i: *Ekstra Bladet*, 27.07 2011: 4-5.
Vederfølner: Eksklusion, 03.04 2008, http://www.modstand.nu/artikler/2008-04-03/eksklusion, (tilgået 23.07 2013).
Vergara, Daniel: SD-politiker ansluter sig till nazistparti, 25.09 2012, http://expo.se/2012/sd-politiker-ansluter-sig-till-nazistparti_5321.html.
Vilhelmsen, Kaj: Meddelelse til læserne!, udateret, http://patrioten.org/ (tilgået 26.08 2013).
Vilhelmsen, Kaj: Odelsret til Danmark – an anmeldelse, 26.03 2013, http://nationaldemokraten.dk/odelsret-til-danmark-en-anmeldelse/ (tilgået 14.08 2013).
Vilhelmsen, Kaj: Terminologi, 29.05 2013, http://nationaldemokraten.dk/terminologi/ (tilgået 20.08 2013).
Vilhelmsen, Kaj: En katastrofal udvikling, 03.07 2013, http://nationaldemokraten.dk/en-katastrofal-udvikling-2/ (tilgået 20.08 2013).
VU Århus: Reportage: Debatmøde med Jonni Hansen og DNSB, 17.02 2009, http://www.xn--vurhus-jua.dk/blog/2009/02/17/reportage-debatm%C3%B8de-med-jonni-hansen-og-dnsb/ (tilgået 12.07 2013).
Wichert, Jelte M., Conor V. Dolan & Han L.J. van der Maas: A systematic literature review of the average IQ of sub-Saharan Africans, i: *Intelligence*, vol. 38 nr. 1, 2010: 1-20.
Wichert, Jelte M., Conor V. Dolan & Han L.J. van der Maas: The Dangers of Unsystematic Selection Methods and the Representativeness of 46 Samples of African Test-Takers, i: *Intelligence*, vol. 38 nr. 1, 2010: 30-37.
Wolfhagen, Rune: Omstrid forsker anklages for plagiat og vildledning, i: *Information*, 19.09 2011, http://www.information.dk/279578.

AV-medier

Carlsen, Daniel: Daniel Carlsen taler til opstartsmøde for Danskernes Parti København, 11.08 2012 http://www.youtube.com/watch?feature=player_embedded&v=DLR-g8h0qrQ, (tilgået 20.07 2013).

DK Hostmaster: Registrering af domænet www.danskernesparti.dk, 29.03 2011, https://www.dk-hostmaster.dk/index.php?id=42&query=danskernesparti.dk.

Nielsen, Simon Elmose, foto på *Facebook*, 03.09 2012, http://tinyurl.com/jvwo66z (tilgået 26.08 2013).

Radio24Syv: Daniel Carlsen i programmet *Forfra med Jeppesen*, sendt 03.04 2013 kl. 10.00-12.00.

Æresblod, bandside på: *Ohmytracks.com*, http://ohmytracks.com/#/music/%C3%86resblod (tilgået 26.08 2013).

Æresblod, The White Revolution, 14.09 2012, http://www.youtube.com/watch?v=jyl681hdQ8s (tilgået 26.08 2013).

Forumindlæg

Carlsen, Daniel: Indlæg, på: *DNSB-forum* 05.07 2008 kl. 22:57. (tilgået 12.06 2013).

Carlsen, Daniel: Kommentar, på: *Uriasposten.net*, 07.03 2012 kl. 09.30, http://www.uriasposten.net/archives/35036 (tilgået 16.08 2013).

Christiansen, Søren Mathias Lund: Indlæg, på: Facebook-siden *Fakkeloptog – nej til nazisme*, 05.08 2011 kl. 18.20, https://www.facebook.com/permalink.php?story_fbid=232016136836999&id=231872466851366 (tilgået 26.08 2013).

Christiansen, Søren Mathias Lund: Kommentar, på: Facebook-siden *Fakkeloptog – nej til nazisme*, 05.08 2011 kl. 18.24, https://www.facebook.com/permalink.php?story_fbid=232016136836999&id=231872466851366 (tilgået 26.08 2013).

Danskernes Parti: Indlæg, på: Facebook-siden *DanskernesParti*, 06.02 2013 kl. 07.33. https://www.facebook.com/permalink.php?id=209813002397736&story_fbid=529364667108098 (tilgået 17.07 2013).

Davs (brugernavn): Indlæg, på: *DNSB-forum*, 15.11 2009 kl. 12:06 (tilgået 10.07 2013).

Hellesøe, Kenneth: Indlæg, på: *DNSB-forum*, 06.12 2007 (tilgået 12.06 2013).

Hellesøe, Kenneth: Indlæg, på :*DNSB-forum*, 22.06 2008 (tilgået 17.08 2013)

Hellesøe, Kenneth: Indlæg, på: *DNSB-forum*, 03.04 2011 (tilgået 03.04 2011)

Loudspeaker (brugernavn): Indlæg, på: *Nordisk.nu*, 29.08 2008 kl. 14.20, http://www.nordisk.nu/showthread.php?t=24392&p=295166&viewfull=1#post295166 (tilgået 23.07 2013).

Lauritzen, Rune: Indlæg, på: *Ironmarch.org* 20.11 2012 kl. 06.35, http://ironmarch.org/index.php?/topic/1713-should-we-decieve-the-public/page__p__42815#entry42815 (tilgået 02.08 2013).

Lauritzen, Rune: Indlæg, på: *Ironmarch.org* 20.11 2012 kl. 14.31. ironmarch.org/index.php?/topic/346-canadian fascism/page__p__42803#entry42803 (tilgået 13.07 2013).

Lauritzen, Rune: Indlæg, på: *Ironmarch.org* 22.11 2012 kl. 13.22. http://ironmarch.org/index.php?/topic/1713-should-we-decieve-the-public/page__p__42930#entry42930. (tilgået 13.07 2013).

Lauritzen, Rune: Indlæg, på: *Ironmarch.org* 10.04 2013 kl. 11:59, http://ironmarch.org/index.php?/topic/2276-scottish-fascism/page__p__54861#entry54861 (tilgået 07.08 2013)

Lauritzen, Rune: Indlæg, på: *Ironmarch.org* 20.05 2013 kl. 21.00, http://ironmarch.org/index.php?/topic/310-video-games/page-23#entry57840 (tilgået 26.08 2013)

Madsen, Thomas Lind: Indlæg, på: *DNSB-forum*, 24.01 2008 kl. 11.38 (tilgået 12.06 2013).

Witteman, Michael: Indlæg, på: *Facebook*, 11.08 2012 (tilgået 07.09 2012).

Om Redox

Researchkollektivet Redox er en venstreorienteret, antifascistisk researchgruppe, der blev stiftet i vinteren 2005-06. Navnet Redox er en sammentrækning af ordene *research* og *dokumentation*. Vi graver i den yderste højrefløjs aktiviteter og strukturer, og derefter publicerer vi vores resultater for offentligheden. Vores journalistiske research har mange facetter: Vi opsøger og taler med tidligere og nuværende aktive fascister, deres skolekammerater, ekskærester, kollegaer og mange andre, der har eller har haft kontakt med fascisterne. Vi fotograferer fascisternes møder og demonstrationer, læser deres nyhedsbreve og hjemmesider. Vi overværer retsmøder. Vi snakker med researchere fra andre medier og andre lande. Og vigtigst af alt, så modtager vi tips fra rigtigt mange mennesker, der gerne vil dele deres viden med os.

Det har konsekvenser for fascisterne at blive trukket frem i lyset. Når en mor finder ud af, at hendes søn bruger søndag på at slås side om side med White Pride, så får det følger. Nogen gange trækker sønnen sig derefter fra sine nazistiske kammerater – andre gange gør han ikke. Det samme gælder, når klassekammerater, lærere, kollegaer, bedsteforældre eller alle mulige andre finder ud af, at en, de kender er aktiv på den yderste højrefløj. Vores journalistik giver folk mulighed for at sige fra overfor fascisterne.

Samtidig giver vores dokumentations- og analysearbejde venstrefløjen mulighed for at styrke det antifascistiske arbejde. Hvis ikke man ved, hvem fjenden er, og hvad de laver, kan det være svært at imødegå den fascistiske trussel. Vores mål er at sørge for, at venstrefløjen har den nødvendige viden til at kunne forsvare sig mod fascistiske overgreb. Vores viden står til rådighed for alle progressive organisationer, netværk og initiativer.

Researchkollektivet Redox er en demokratisk organisation. Vi er venstreorienterede og kæmper for et demokratisk samfund, både hvad gælder organisering, rettigheder og økonomi. I vores konkrete politiske praksis betyder det, at vi kæmper for en udvidelse af de demokratiske frihedsrettigheder. Konkret kæmper vi for, at minoritetsgrupper ikke skal frygte overgreb fra fascistiske strømninger. Det betyder også at venstrefløjen, arbejderbevægelsen og andre progressive skal kunne arbejde politisk uden at frygte at blive angrebet af fascister. For os handler demokrati om at give plads til alle, der giver plads til alle. Vi er venstreorienterede, og det tvinger os til også at være antifascister.

Fordi vi er demokrater, tror vi ikke på statslig indgriben overfor fascismen. De konkrete erfaringer, der foreligger fra f.eks. Sverige og Tyskland, viser, at statslig indgriben i form af forbud eller begrænsninger på fascistiske aktiviteter er med til at radikalisere og militarisere fascistiske grupper og individer.

Derudover må det aldrig blive en statslig opgave at bekæmpe politiske strømninger. Det må til enhver tid være civilsamfundet, og ikke myndighederne, der modarbejder fascistiske strømninger.

Det er vigtigt at pointere, at fascismen ikke kun er en trussel for venstrefløjen og forskellige minoritetsgrupper. Det er ganske vist disse grupper, der først og fremmest er mål for den fascistiske vold, men for det omkringliggende samfund er volden også et problem. Godt nok på et mere principielt, idealistisk plan: Hvilket samfund, der kalder sig demokratisk, kan acceptere, at politisk aktive og minoritetsgrupper chikaneres, trues, tæskes og terroriseres?

Når vi kalder os et researchkollektiv, så er det for at markere, at vi er et fællesskab. For os er kollektivet i centrum. Når vi researcher i fællesskab, kan vi supplere hinanden, undervise og oplære hinanden, støtte hinanden og blive inspireret af hinanden. Fællesskabet er stærkere end summen af individer.

For os er fascismen ikke blot en fjern historisk periode i fx Italien, Tyskland eller Chile. Fascismen er en

politisk strømning, der kommer i mange afskygninger. Antallet af fascister, der selv definerer sig som fascister, er meget lavt, især i Vesteuropa. Nogle definerer sig som nationalsocialister, andre som etnopluralister, nationaldemokrater, nationalkonservative eller slet og ret patrioter. Uanset de mange forskellige etiketter er der mere der samler dem end der skiller dem: En racistisk verdensopfattelse, tanken om nationen som verdens omdrejningspunkt, en antidemokratisk voldsberedthed og en fjendlig linie overfor venstrefløjen og arbejderbevægelsen.

Vi bliver tit spurgt hvorfor vi er så hemmelige. Den altovervejende årsag til at Redox kun har én offentlig person, nemlig den ansvarshavende redaktør, er, at anonymiteten er essentiel i vores arbejde. Nogen gange skal vi kunne tage billeder af et fascistisk møde uden at blive opdaget. Det kan man ikke, hvis man først er stået offentligt frem. Andre gange skal vi kunne sidde i en bus med en gruppe nazister og høre hvad de taler om. Det kan man heller ikke, hvis de ved hvordan man ser ud. Så simpelt er det.

Tidligere udgivelser fra Redox:

Postboks 38. Den højreekstreme bevægelse i Nordeuropa og produktionen af nazistisk musik og merchandise (2007)

Århus '08. En rapport om White Pride og Vederfølner (2008)

ORG – logen bag det ekstreme højre (2011)

Researchkollektivet Redox
www.redox.dk
redox@redox.dk